

"Els **equipaments**
no valen de res
si no **consolides**
la **societat civil**"

Antoni Rodés
Regidor de Cultura

L'Ajuntament ha quadruplicat la plantilla des del 1979 **735 funcionaris i polítics professionals** treballen escampats **en multitud d'edificis**

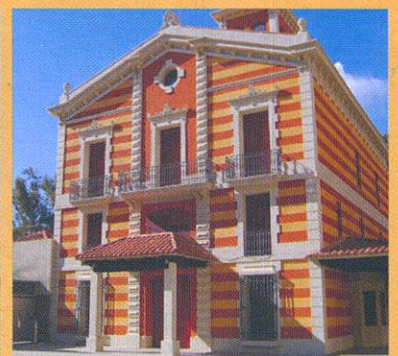
Oficina Prat 21

Prat Espais

Alcaldia, premsa i grups municipals a la Plaça de la Vila

Centre de Cultura Torre Balcells

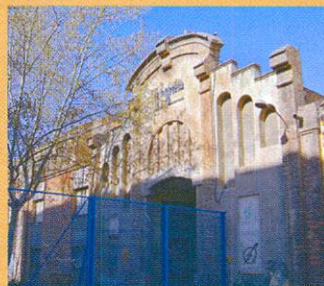
Oficines del carrer Major

Serveis de Cultura al Modern

Oficines carrer Centre

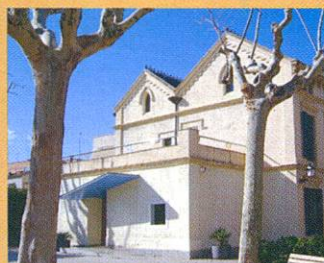
Magatzem a l'Artesà

Planificació a Plaça Espanya

Comunicació i El Prat Ràdio

Torre Muntadas

Medi Ambient a Cases d'en Puig

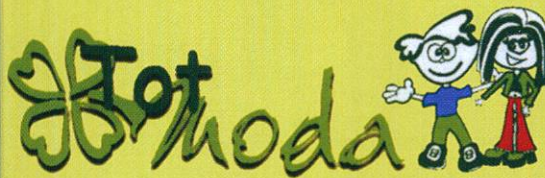
Etcètera, etcètera

Adif assumeix les esquerdes i els hi treu importància

Infantil • Juvenil • Llenceria • Llar

Telf. 646 84 55 98

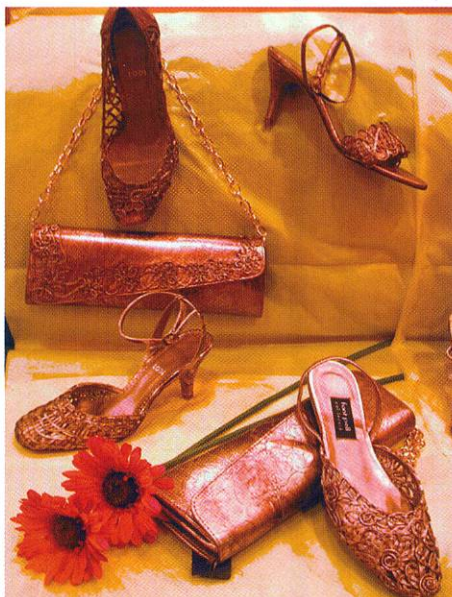
VINE A VESTIR-TE DE
PRIMAVERA A TOT MODA

DISFRUTA DEL MAYOR SURTIDO
DE TAPAS ESPECIALIDAD EN

BONITO DEL NORTE
ENSALADILLA RUSA
PULPO A LA GALLEGA
CALAMARES ANDALUZA
JAMÓN CANARIO

Primer de Maig, 12 • Telf 93 379 43 59 • 08820 El Prat de Llobregat

Ja és primavera!

*Arriba el bon temps,
i les entranyables
festes familiars.
A FONT PELL
t'espera
la millor selecció
de moda per lluir ens
aquests grans
esdeveniments*

FONT PELL
SABATES

Carrer Frederic Soler, 42 • EL PRAT DE L.
i també A SANT BOI

Horari de venda:
de 9:30 a 14:00 i de 16:30 a 21:00 h.

Un altre pratenc fa camí pel cinema

En aquesta ciutat darrerament preocupada per les esquerdes de l'AVE, l'anunciada desaparició dels carrers que foren la primera entrada al nucli antic, el procés de transformació urbanística que insòlitàment vol crear una muntanya al bell mig del pla del Delta, el canvi demogràfic que desintegra El Prat de només fa trenta anys, mentre el responsable de cultura diu una cosa tan assenyada com que «els equipaments no valen de res si no consolides la societat civil», en aquest Prat que té un funcionari per cada vuitanta vuit ciutadans – només uns quants més dels alumnes que tenien per aula els venerats mestres de la generació dels pratencs que es comencen a jubilar–, en aquesta ciutat que tendeix irremissiblement a ser un dormitori suburbial sense ànima que es buida els caps de setmana... En aquesta ciutat també passen coses que ens omplen d'esperança, que recullen tradicions recents, per esdevenir noves realitats que ens fan sentir l'orgull d'esser d'aquí, que és la cosa que més ens pot arrelar al lloc d'on som.

Els lectors han de recordar que aquesta ciutat té una considerable predisposició cap a la indústria cinematogràfica. Ve de lluny. Hem aportat gent notable al cinema i també al teatre, noms que ens venen fàcilment a la memòria, iniciatives que han transcendit l'àmbit local. En Jordi Bringué va fer el salt de la Secció de Cinema de l'AAL Cervantes a la subdirecció de "Los tarantos", que recordem, el primer film espanyol que optà a l'Òscar a la millor pel·lícula de parla no anglesa. Fermi Marimón dirigí el seu primer llarg-metratge amb protagonistes pratencs i produí el film de dibuixos animats "Peraustrinia 2004", amb direcció d'Àngel Garcia i guió de Joan Marimón, que s'ha exhibit arreu del Món. Al Prat hem tingut els Linuesa dissenyant efectes especials per al teatre i el cinema i, Josep Linuesa, el més famós de la nissaga, s'està convertint en un galà clàssic del cinema i la televisió i qui sap si un dia acabarà fent parella de ficció amb una triomfadora Lidia Bosch, al Prat més coneguda «per la noia d'en Boquera». Hem vist al cinema el Josep Costa, a l'Armand Aguirre, a l'Àngela Jové... Un guió de l'Enric Rufas optà a un Premi Goya.

Algun nom ens deixem en el tinter, quan volem parlar d'un nou valor que ja ha sorprès amb el seu primer curtmetratge buscant una forma pròpia de fer cinema aprofundint la vida. Francesc Cánovas -aquest és el nom que cal sumar a la galeria de pratencs que destaquen- començà amb èxit plantejant un argument dramàtic sota el títol de "Vidas", ara s'atreveix amb la comèdia "Fàciles". Com diu Luis Garrido a l'article que li dedica en aquesta edició, no sempre hem de seguir els esquemes establerts. Per no fer-ho cal l'ambició que demostra tenir Francesc Cánovas.

El nostre nou cinèfil és un producte de la tradició cinematogràfica local? De moment s'afegeix a una llarga llista de pratencs que, a partir d'aquell cinema amateur de la Cervantes, van fer el seu camí cap endavant. Allò de consolidar la societat civil que diu el nostre regidor de Cultura encertadament.

Delta
LLOBREGAT

ASSOCIACIÓ CULTURAL DELTA DEL LLOBREGAT

Redacció i Administració: Castella, 5 baixos.

Telèfons: 93 379 05 33 - 93 370 69 12 Fax: 93 379 05 33 • periodicidadelta@yahoo.es

CONSELL EDITORIAL

President

Jaume Monés

Vice-Presidents

Alfredo García

Josep Maria Canalías

Secretari

Pere Manuel Azuara

Director: Josep Maria Canalías

Director Adjunt: Vicenç Tierra • Cap de redacció: Javier Martínez • La crònica de la ciutat i cultura: Imanol Crespo, Sergi Falcó, Luis Garrido, Neus Macías, Mariano Martínez, Sergi Olivera • Esports: Toni Espigares, José David Muñoz, Manolo Gol, Marta Buceta, Lalo González, Elisenda Gálvez, Juan Carlos Cebrián, Jaume Monés Feu, Jaume Vilà Fotos: Aurelio Poyato, Joaquim Torrent • Publicitat: Marta Raventós, Jaume Monés • Maquetació: Mariano Martínez

Associació Catalana de la Premsa Comarcal
MEMBRE FUNDADOR

Dipòsit Legal B.48419-1977

Tallers gràfics de Rùbrica
Frederic Soler, 81-83 • El Prat de Llobregat

PREMI TASIS-TORRENT 1996

Delta, el periòdic del Prat, no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats. La línia del diari queda recollida en la pàgina editorial

EL TEMA

5 L'oferta lúdica dels caps de setmana al Prat no interessa als ciutadans

L'ENTREVISTA

9 Benet Oliver Rodés, president de Laboratoris Oliver-Rodés

LA CRÒNICA DE LA CIUTAT

19 La nova estació intermodal, a punt

DOSSIER

24 L'Ajuntament ha quadruplicat la plantilla des del 1979

LA GENT D'EL PRAT

33 Josep Ma. Pelegrí, tres dècades capficat en la fotografia

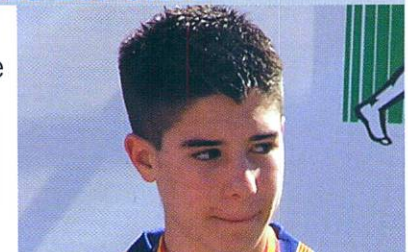
LA CULTURA

39 Entrevista a Francesc Cánovas, director del curtmetratge «Vidas»

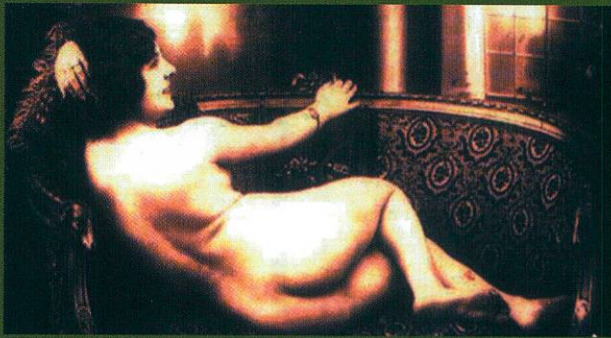

ELS ESPORTS

46 Carlos Martínez, bronze als Campionat d'Espanya de Marxa Atlètica

CIRCUIT PRAT

PROGRAMACIÓ

Dissabte 21 de març a partir de les 00:00 h a L'Artesà
Dj Rugi & Dj Johny

Dissabte 31 de març
Inauguració del Xiringuito Calamar

Dissabte 14 d'abril a partir de les 23:00 h a La Capsa
Rocío, cançons con alma

Diumenge 15 d'abril a partir de les 12 h. a la terrassa de La Capsa
Carxofa & Jazz. Degustació de carxofes i actuacions en directe

Tots els diumenges a partir de les 20:00:
Jam Session al bar de La Capsa

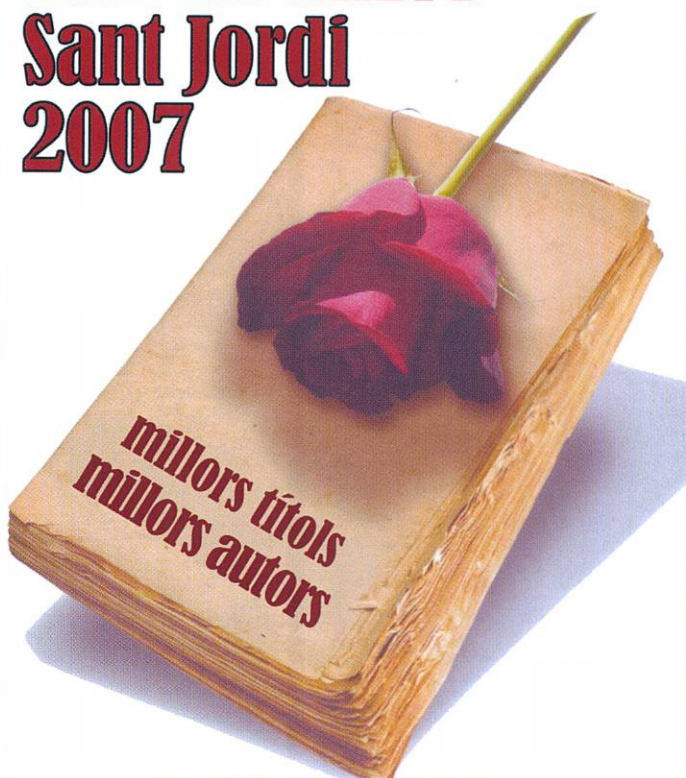
Tots els dijous a partir de les 19:00 h.:
Dia de la Tapa a l'Artesà

PEUGEOT en EL PRAT

Avda. 11 de setembre, 239-245
Telf. 93 370 39 03 • 93 370 59 61

Club del Llibre Sant Jordi 2007

SERVEI SECRETARIA

Castella, 27 - Tel. 93 379 37 49 - El Prat de Llobregat

Restaurante Marisquería CASA ALCALÁ

Bodas y celebraciones

93 370 20 52

Disponemos de 5 salones

Tel. 93 370 20 52 • C. Begues, 332 (esquina Gaiter del Llobregat) • EL PRAT

El Regust RESTAURANT

Menú a tu gusto
Mediodías de
lunes a viernes

C. Narcís Monturiol, 24 • Telf 93 478 32 71

Cap de setmana a porta tancada

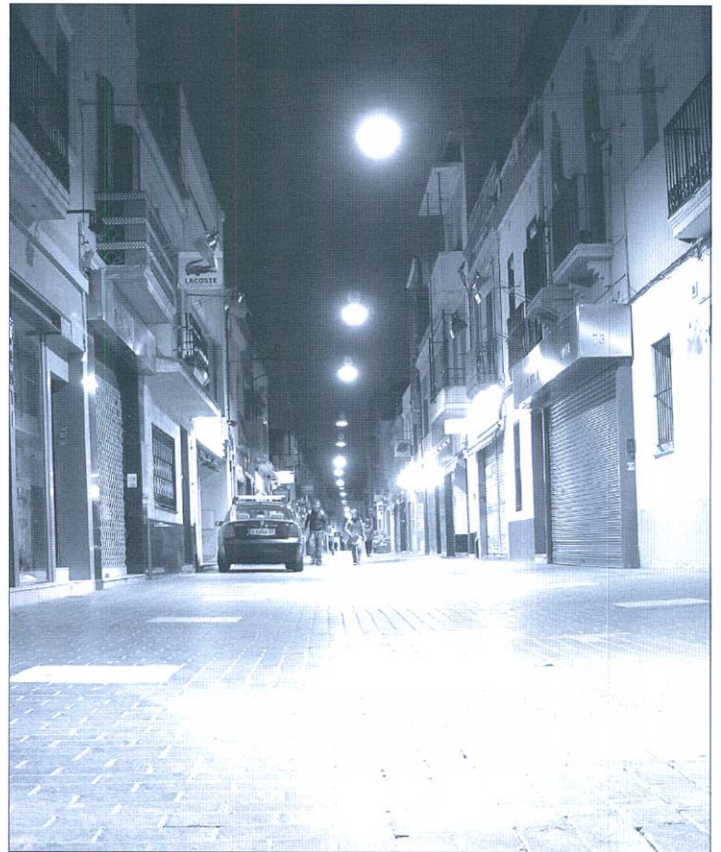
Moltes cafeteries no obren els diumenges perquè els pratencs prefereixen l'oferta d'oci d'altres poblacions properes

SERGI OLIVERA / És diumenge per la tarda a El Prat i, tot i ser hivern, fa un bon dia. Hi han dues opcions per mirar de passar un vespre entretingut abans de començar de nou amb la rutina setmanal: quedar-se a casa veient pelis que ja ens sabem de memòria o, ara que som joves, sortir al carrer a veure què es belluga.

Passem per Ferran Puig, el carrer major actual. Aquell que els dies de cada dia és tot un bullici de gent que puja i que baixa. Avui però és diumenge i és pràcticament desert. Només veiem algú que passeja o aprofita per treure el gos. Ferran Puig és un carrer eminentment comercial, és cert. I resulta que els diumenges les botigues no obren i això el mata, però i els bars?. Si estan tancades les cafeteries del carrer neuràlgic del nucli antic del Prat, que de dilluns a divendres registren força trànsit

de clients, tenim un clar símptoma que la manca d'ofertes d'oci a la nostra ciutat els caps de setmana és un fet incontestable. Un diumenge a la tarda seria gairebé un miracle poder prendre un cafè a Ferran Puig. Per al Sergi Pardo, propietari d'El Vianant, una de les principals cafeteries del carrer, obrir un diumenge és una pèrdua de temps perquè "no ve ningú... per fer la caixa que fem un dilluns hauríem d'obrir tot el cap de setmana sencer, i de fet obrim els dissabtes per pena".

Què fa la gent jove llavors? Marxen cap a fora, ja sigui a Barcelona o a les poblacions properes on l'oferta d'oci és més atractiva. "Multicinemes, bowlings, centres comercials, salons recreatius... a El Prat no tenim res d'això" diu en Joan Carles, que sempre que vol passar unes hores de lleure el cap de setmana ha de sortir resignat de la seva

El carrer Ferran Puig, un diumenge qualsevol

ciutat. Hi ha qui fins i tot es posa apocalíptic: "quan arribi el metro això serà encara pitjor" afegeix el Sergi Pardo.

El bar Laury II és ben a la vora d'El Vianant i tampoc és obert els diumenges. El Miguel *continua a la pàgina 6*

El Circuit Prat com a exemple a seguir

SERGI FALCÓ / Diverses empreses han decidit reunir forces i han creat un projecte per tal de satisfer les necessitats d'entreteniment dels ciutadans del Prat. Es tracta del Circuit Prat, una de les poquíssimes iniciatives que sorgeixen respecte als serveis d'oci de la ciutat, encarada a oferir concerts, mostres culturals, d'hosteleria, de gastronomia i tota mena d'esdeveniments que motivin sobretot als joves a quedar-se a la nostra ciutat en el seu temps de lleure. La Capsa, l'Artesà o el Casino són els locals que més s'han implicat en el Circuit Prat.

No només hi ha festa al Prat a setembre, per Carnestoltes o per la revetlla de Sant Joan. Ara, la ciutat compta amb els actes d'oci del Circuit Prat. El *Peke*, com es coneix a un dels principals impulsors del projecte explica que la música serà un pilar bàsic en el programa d'esdeveniments del Circuit. La Capsa, amb les seves Jam Sessions dels caps de setmana, on pot participar qualsevol persona amb un instrument musical; o el Casino, amb concerts de diversos gèneres musicals per part dels grups locals, lideraran aquesta part de la iniciativa. D'altra banda, els bars de l'Artesà i de la pròpia Capsa celebraran els dies "de la tapa" o "del pintxo", jornades en les quals cada consumició anirà acompanyada del que s'estableixi. En començar abril s'obrirà el *xiringuito* Calamar, a la platja, que inaugurarà la temporada de primavera i s'afegirà als centres més actius de l'iniciativa cultural.

En definitiva, projectes com aquests fan que encara hi hagi una esperança per a l'oci al Prat, mentre esperem que al futur Prat

Nord es construeixi un centre comercial amb tota mena de serveis que pugui atraure més els habitants de la ciutat. Tot i això, no s'han fet esperar les queixes dels petits comerços davant la gran competència que el gran complexe comportarà.

On anem i on podem anar?

La resposta a la primera pregunta és ben simple: "fora del Prat". La majoria de joves prefereix passar una tarda per Barcelona, a Gran Via 2, L'Ànc Blau, La Maquinista o Diagonal Mar encara que això suposi un desplaçament. Els diumenges per la tarda els carrers més comercials del Prat són un desert, passi el que passi. I per la nit, més: les discoteques i els bars musicals més reconeguts no són al Prat, i per tant els autobusos nocturns sempre van plens de dijous a dissabte.

La segona qüestió pot donar més joc. Amagats o més visibles, el cert és que a la ciutat encara queden espais més que correctes on poder prendre un cafè o una cervesa. Als ja citats Artesà, Capsa o Casino, es poden afegir, especialment per als joves, bars com l'Irlandès o l'Acapulco. Si el que es busca és un ambient amb carisma, es pot anar al *Gael Inish*, un pub genuïnament irlandès. Fins i tot tenim karaokes com el *Casablanca* o el *Mar Endins*. Tot i això, segueixen sent pocs per una ciutat amb un nombre considerable de població, que cada dia sent que el seu Prat està més mort.

Morales és el propietari d'aquest local i coincideix amb el seu veí en què no és gens rentable obrir l'establiment tot el cap de setmana. Tot i així, ens va exposar altres motius per explicar la manca de clientela: "el desplaçament de l'estació de Renfe ha tret molta vida a aquest carrer, ara passa molta menys gent". Sembla ser també que l'actuació de l'ajuntament envers la seva activitat no acaba d'aconterar gaire els propietaris de les cafeteries. "Ajuden poc; a mi no em deixen posar taules al carrer a l'hivern i el passat Sant Joan no em van autoritzar una festa que volia fer amb música", es queixa.

Veient el poc èxit que ha tingut la nostra aventura per Ferran Puig, girem cua i anem

cap a Verge de Montserrat, passem el Casal de Cultura, les cases d'en Puig i ens trobem a Gallart i Monès, el passeig que popularment molts pratencs coneixem com "la zonilla". Hi ha algun bar obert i més moviment de jovent que al casc antic, això sí. Però el panorama no deixa de ser bastant desolador. Hi ha adolescents asseguts als bancs. Mengen pipes. Altres, els que van de més grans, fumen. Generalment, s'avorreixen. No falla el típic que es passeja amb un cucurutxo ple de patates calentones amb ketchup i maonesa acabades de sortir d'algun *burger* dels voltants.

La cafeteria La Tertúlia és a l'avinguda Verge de Montserrat, ben a prop d'aquesta zona, i curiosament també

roman tancada els diumenges. Carlos Ávalos, un dels seus propietaris, ens afirma que "tanquem per descans, no perquè ens falti clientela", però coincideix amb els seus companys de professió que al Prat hi ha molt poc moviment els caps de setmana. El Carlos és jove i també es troba amb problemes quan vol trobar ofertes d'oci al Prat. Tot i així, creu que hi ha alternatives factibles com "fixar una zona específica per a l'oci; tenim per exemple una platja que està totalment desaprovechada i que està per explotar en aquest sentit". Ell va intentar aconseguir una llicència per muntar un negoci al nostre litoral però "l'Ajuntament et posa moltes pegues; ara, com ho estan

remodelant, tot no se sap ben bé que passarà a la platja i no m'ho van concedir". El propietari de La Tertúlia està convençut que al consistori no es veu amb massa bons ulls que hi hagi zones específiques d'oci perquè "no vol gaire moviment, per si hi ha problemes amb els *botellons* o si hi ha baralles".

Ja s'ha fet de nit i és hora de tornar a casa. L'oci dels diumenges a El Prat (una ciutat de 65.000 habitants) es limita a la programació del nostre únic i mític cinema Capri i a les representacions teatrals que, quan cauen de Barcelona, ens fan una visita via Modern. Ara se sent molt de xivarri. Ve d'un bar ple d'homes que miren el futbol i beuen cervesa. Aquests sí que s'ho passen bé!! ■

Antoni Rodés, coordinador de l'àrea de Cultura de l'ajuntament

"Els equipaments no valen de res si no consolides la societat civil"

IMANOL CRESPO / *El Prat pateix un problema evident, que és la marxa del jovent fora de la ciutat en busca d'activitats d'oci. Què en pensa?*

—Crec que s'hauria de matisar. El fet d'estar al costat d'una gran ciutat com Barcelona fa que, en qualsevol moment, puguis marxar a un tipus de discoteca, d'activitat musical o culturals que a El Prat no hi ha. Però això ha passat sempre i continuarà passant. Ofertes d'oci? Des que es van renovar els nous contractes de la Capsa amb la nova empresa que la gestiona, s'ha ampliat l'horari nocturn. Ja s'ha millorat l'oferta i ara quan arribi l'estiu hi haurà molta més oferta, tant a la Capsa com l'Artesà, i tot el que és la platja.

—*És El Prat Nord i El Prat Sud la solució?*

—Fins ara travessar les vies del tren, la Gran Via, era una impossibilitat real per estendre la ciutat. Però ara amb el soterrament de les vies es podrà desenvolupar tota una ciutat a l'altra banda que possibilitarà més equipaments, possiblement més oci, molt d'aquest oci privat, i òbviament, la construcció de vivendes, que com la meitat serà pública, amb preus taxats i sense especulació, doncs, permetrà que la gent jove, sobretot, pugui viure en aquesta part.

—*Com es pot fomentar aquest tipus d'activitats?*

—Des del departament de Cultura impulsem activitats periòdiques setmanals. No hi ha cap de setmana que no hi hagi activitats en algun dels equipaments. També

recolzem les activitats pròpies de les associacions d'entitats culturals. Intentem que hi hagi un lligam, no una competència. Ara on la societat civil no hi arriba, intentem arribar-hi nosaltres fent algun tipus d'activitat que, per qüestions econòmiques, les entitats no poden.

—*L'Artesà està en via morta, la plaça cultural de la Plaça Catalunya, si més no, encara es comencen a fer els fonaments, només tenim un cinema amb una única sala. No s'ha des preocupat en aquests anys massa el consell municipal pels projectes d'àmbit cultural i d'oci?*

—No. Si et fixes en aquesta cartellera, tots són multicines privats, cap municipal. Amb El Prat Nord, l'empresa que s'encarregui de fer el nou Carrefour ja tindrà previst fer una sala de multicines. Quant als projectes que tenim, L'Artesà no està oblidat. Estem estudiant un pla amb la Diputació de Barcelona perquè la sala sigui un teatre polivalent, respectant sempre el bar. Una cosa i l'altra no han de ser oposades perquè si no sí que estariem fent un mal equipament. Amb la plaça Catalunya, sí que estem una mica en-

darrerrits, perquè fins ara no sabíem si aniria una o dues parades de metro. De moment només va una, s'ha hagut de canviar un col·lector i, per tant, fins que no hem sabut què aniria sota la plaça, no podíem començar. Però, el més important és que ja tenim projecte, i crec que serà un equipament motor cultural de la ciutat.

—*S'apropen les eleccions municipals. Hi ha algun projecte de futur, com a representant del seu partit?*

—L'estem elaborant en aquest moment. Però, bé, si seguim governant les línies aniran per aquí. Pot haver alguna novetat o algun equipament que estem analitzant a nivell cultural. Perquè quan parlem, hem de parlar per quatre anys. Jo firmaria poder veure la plaça Catalunya, que és indubtable que es començarà ja; començar a veure algun moviment a l'Artesà, i després alguna reforma important d'algun equipament. Perquè hi ha equipaments, com el Centre Cívic dels Jardins de la Pau, que tenen 14 anys, la Capsa té 11 anys, etc. Després hi ha altres històries més de conceptes ideològics culturals que no tant de pedra. Està bé que hi hagi equipaments, però si no consolides la societat civil, entitats i d'altres, ja pots tenir molts equipaments, que no serveix de res. Nosaltres hem entès que la cultura la fa la gent i l'administració ajuda a la societat civil. I consolidar les entitats és molt important. El gran repte és aplicar el pla local de joventut, que es va aprovar l'any passat i ens permet marcar unes línies a nivell laboral i d'oci. ■

“I tu, a qui votaràs?”

Març de 2007. Les eleccions municipals ja ens empaiten. Com a futuròleg decadent de televisió local metropolitana reconec que no em guanyaria la vida si la meua predicció fos la continuïtat al nostre consistori local. Octavio Paz recorda que als grecs, inventors de la democràcia, el canvi els hi semblava una imperfecció; l'ésser, la realitat suprema, és sempre idèntica a si mateixa. L'horror al canvi va empenyar també Plató i Aristòtil a venerar el cercle com a imatge de l'ésser etern: al girar, tot torna a Lluís Tejedor: ICV com a punt de partida.

Deixant de banda la metafísica política, no resulta gens gratificant l'escenari de la política local des de la meua visió de pratenc jove, socialment i culturalment implicat en la vida de la meua ciutat. Hi ha un efecte curiós que resumiria així: el creixement de la identificació amb El Prat és inversament proporcional a la il·lusió i la confiança respecte a la nostra classe política. Amb aquesta sensació de tristor descafeïnada surto dels plens municipals. Les opcions polítiques que han mogut els pratencs són d'un caràcter marcadament progressista: els resultats de les eleccions locals des dels inicis de la democràcia així ho certifiquen. Però són també aquestes forces les que més tenen a veure amb aquesta decepció que gravita entorn molts pratencs. “I tu, a qui votaràs?”, ens preguntem molts joves.

Només cal fer una anàlisi crítica tot passant revista als colors polítics del nostre consistori. En primer lloc, desconec cap altra opció de govern que ICV i cap altre alcalde que Lluís Tejedor als meus trenta anys, efecte que es reproduïx amb altres regidors del partit majoritari al consistori: això, com a mínim, fa mal d'ulls. L'entrada al govern aquesta darrera legislatura del PSC

semblava que renovaria aires, però tots no tenim aquesta sensació. S'han canviat directrius de gestió, però hi ha altres mancances que enfonsen les seves arrels en la inexperiència a l'hora de governar, que va unida també a la necessitat d'un equip més armat política i intel·lectualment, que tinguis la capacitat per a motivar. Ja recordava l'Agus Morales fa uns mesos la paradoxa de trobar-nos amb un partit com el PSC, que té un bon graner de vots a la nostra ciutat que no sap aprofitar. Traducció: desconfiança de l'electorat. Tampoc les veus que parlen de rivalitats internes dins l'equip de govern no han deixat d'existir durant aquesta legislatura i realment a alguns ens fa mal d'estómac. El paper de l'oposició s'uneix a aquesta manca d'il·lusió: un partit com CiU sense *punch* polític i un PP amb un estil populista i proper, però que, de vegades, té un to més propi de les falles zaplanistes. El panorama resulta una mica esfereïdor i el votant resta amb poc marge de maniobra.

Potser tot es redueix a una situació simple: el ciutadà viu el món de la política al marge de la seva quotidianitat. Hi ha una manca d'implicació de la ciutadania en moltes de les decisions que ens afecten de prop. Tot i les reunions per decidir els Plans d'Actuació Municipal o el seguiment entorn al futur del Prat Nord, la sensació és de poc marge d'acció ciutadana. Queda el regust que l'última decisió ja està presa. Són tants els dubtes per resoldre... I un d'ells l'haurem de resoldre en unes setmanes: “I tu, a qui votaràs?”, no com a pregunta que aboqui a l'abstenció, si no de compromís per a aquells qui volen que les coses canviïn en aquesta ciutat.

MARIANO MARTÍNEZ RODRÍGUEZ

CENTRE MÈDIC

El millor servei mèdic al seu costat

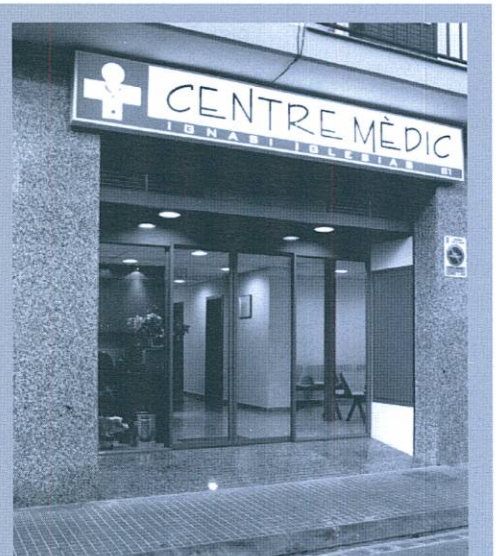
Telèfon: 93 479 16 90

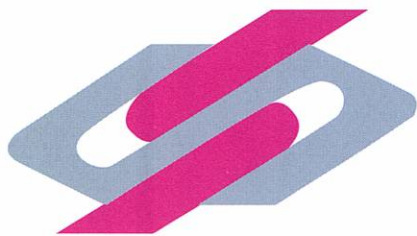
Horari de visites concertades i d'urgències
de 8 a 20 hores.

- **Especialitats:** Medicina General, Traumatologia, Ginecologia, Pediatria, Dermatologia,fins a 20 especialitats.
- **Serveis:** Anàlisis clínics, Fisioteràpia, Radiologia, ecografies i mamografies

Concertat amb mútues asseguradores i laborals

C. Ignasi Iglesias, 81-83 • El Prat de Llobregat

SUEPRAT

Subministraments elèctrics

DISTRIBUÏDORS DE LES PRINCIPALS MARQUES DE MATERIAL ELÈCTRIC I DE FONTANARIA

OSRAM • SIEMENS • SIMON

ENS POTS TROBAR A

C./ Ribes de Fresser, 7

Telf. 93 370 83 11 - Fax. 93 370 43 42

08820 El Prat de Llobregat

C./ Consell de Cent, 245

Telf. 93 451 59 52

08011 Barcelona

C./ Bisbe Perelló, 6

Telf. 93 804 25 54

08700 Igualada

TALLER DE MUNTATGE DE QUADRES ELÈCTRICS

C./ Castella, 38

08820 El Prat de Llobregat

Reciclatges de Ferralles i Metalls
i deballestament en general

J.J. MERCÉ, S.L.

Joan Roch

Gestor de Residus nº E-774.02

Transportista Autoritzat

Oficines:

Juan Maragall, 51

08820 El Prat de Llobregat

Magatzem:

Tres Rieres, Nau 7

08292 Esparraguera

Telf. 93 379 36 75 — Mòbil 687 407 041 — Fax. 93 478 36 91

Dr. TEOFILO DEZA ALLODI

(Odontólogo)

Les atende en la

CLÍNICA IBÉRICA

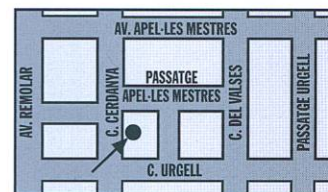
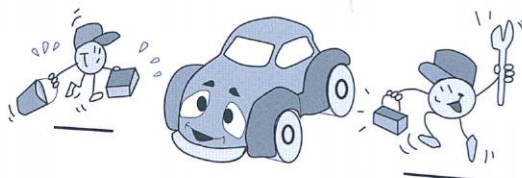
C/ Dr. Gallart i Monés, 9-11, 1º, 3ª

Teléfono 93 370 43 77

EL PRAT DE LLOBREGAT

TOT AUTO PRAT

- ▶ Mecànica General de l'Automòbil
- ▶ Electricitat
- ▶ Revisió pre ITV
- ▶ Neteja Integral de l'Automòbil a mà
- ▶ Carroceria
- ▶ Interiors
- ▶ Motor
- ▶ Centre de Greixatge

Cerdanya, 89-91

El Prat de Llobregat

Telf. 93 370 08 11

• SERVEI INTEGRAL DE L'AUTOMÒBIL •

Benet Oliver-Rodés, president de Laboratori Dr. Oliver-Rodés

“L'aigua és un dels aliments més controlats”

JAVIER MARTÍNEZ / Recollidor d'una tradició familiar centenària, el doctor Benet Oliver-Rodés i Clapés és una autèntica eminència en aigües envasades. Per les mans dels tècnics del laboratori que presideix, ubicat ara al Prat, passen les mostres del 90% de l'aigua que es consumeix a tota Espanya. Els seus cognoms impressos sobre les etiquetes dels envasos d'aigua són el segell que en garanteix periòdicament la qualitat. La seva vessant col·leccionista l'ha fet transformar el sòtan del laboratori en tot un museu on té exposades més de 4.500 ampelles d'aigua procedents de països d'arreu del món.

—*Quin tipus d'assessorament dona el seu laboratori a les plantes envasadores?*

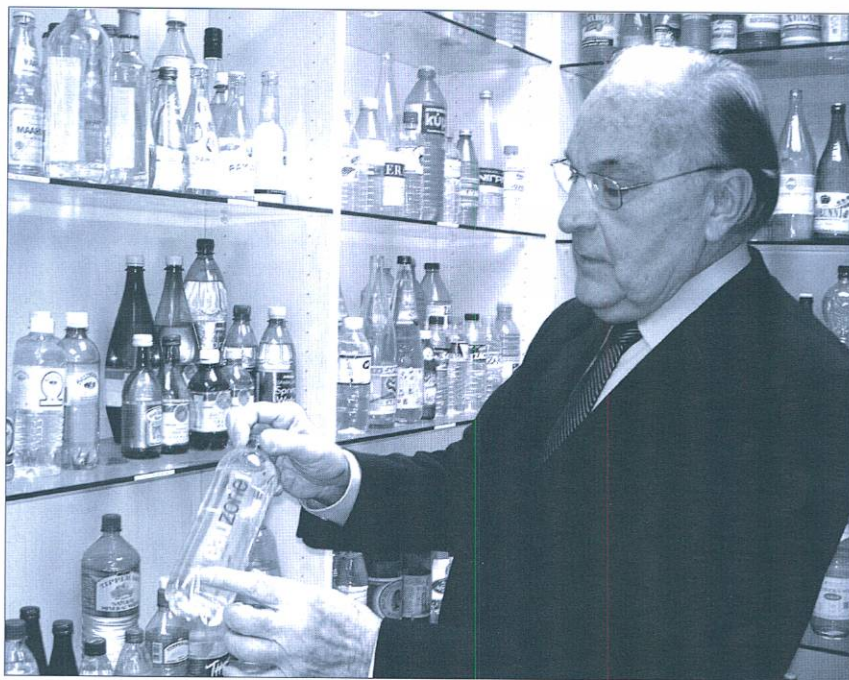
—Nosaltres li expliquem tot el procés que ha de seguir per poder presentar l'expedient a l'autoritat de mines, que es qui declara que aigua pot ser catalogada com mineral natural i, per tant, pot ser embotellada. Li fem tots els estudis, informes, expedients, assessorament legal, fins que les autoritats sanitàries donen el vist i plau. És un procés llarg i complex que pot durar d'un a dos anys.

—*Quins tipus hi ha d'aigües envasades?*

—El principal és l'aigua mineral natural, però a Espanya també es pot envasar aigua de manantial. En aquestes, el tractament químic està totalment prohibit. Després hi ha un tercer tipus, que és aigua potable que ha sofert algun tractament. Les aigües de la xarxa de consum públic han de ser tractades com a mínim amb clor, i per això tenen aquest gust característic.

—*Bé, les envasades tampoc no són totalment insípides.*

—És molt difícil parlar del gust de l'aigua. Del vi es poden dir coses molt boniques, però l'aigua no té color, ni aroma. Només es pot parlar de la impressió que fa en el moment de tastar-la. És complicat anar més enllà dels conceptes de

El doctor Oliver-Rodés, al costat d'un dels expositors de la seva col·lecció d'ampelles d'aigua

“lleugera” o “pesada”. Però, amb certa experiència, es pot detectar la presència de bicarbonat o de clorur sòdic, que és la sal. D'aquí el fet que, alguns restaurants tinguin, a més de carta de vins, la carta d'aigües, entre les que s'inclouen aigües vingudes de molt lluny, en ampelles precieuses; aquí ja intervé el màrqueting, i de vegades és més cara l'ampolla d'aigua que la de vi.

—*Cada cop hi ha més marques i formats d'envasos. Com ha evolucionat el consum d'aigua embotellada?*

—El consum d'aigües envasades ha augmentat constant-

ment. Des del 2004, Espanya és el país que en consumeix en proporció per habitant i per any. A Europa hi ha certa tradició d'aigües minerals naturals. Ara, les aigües envasades estan suposant també un 'boom' a països sense aquesta tradició, com Xina, Japó o Estats Units. Però en aquest últim cas, per exemple, l'habitual fins fa poc era servir una gerra d'aigua de l'aixeta, perquè així tenien la tranquil·litat que, amb el clor, no hi haurà bacteries.

—*Això encara succeeix a les llars de Madrid, que gairebé no utilitzen l'aigua envasada.*

—Sí, allà tenen la sort de tenir

una de les millors aigües de distribució pública d'Espanya. L'aigua de l'aixeta de Madrid no té aquest gust especial que té la de Barcelona, tot i que també té una mica de gust de clor.

—*Com és l'aigua de l'àrea metropolitana?*

—A Barcelona, l'aigua procedeix dels rius Ter i Llobregat i, ocasionalment, d'algun pou. El tractament es du a terme en plantes depuradores com la de Cardedeu o la de Sant Joan Despí, que per cert és la

més antiga d'Espanya. El tractament és molt exhaustiu. Hi ha un procés de precloració, de filtració mitjançant amb carbó actiu, de decantació, per separar l'aigua dels fangs, d'incorporació d'ozó, i finalment, abans d'enviar-la a la xarxa de distribució, se li torna a afegir clor. Això, és clar, augmenta la qualitat, però va en detriment del gust. Per això la gent no vol l'aigua de l'aixeta per preparar sopes o cafès. La veritat és que l'aigua de Barcelona no té gaire bon gust.

—*L'aigua del Prat té quelcom diferencial?*

—Sí, perquè la seva xarxa de distribució procedeix dels pous del delta del Llobregat. L'aigua és un dissolvent extraordinari. Quan la pluja o la neu toca terra, una part rellisca, una altra s'evapora i una altra d'important s'infiltra en el terreny i el comença a dissoldre. Llavors comença a carregar-se de bicarbonats, de calci, sulfats, clorur, sodi i d'altres elements depenent de les capes que travessa. Per això, depenent de la zona d'Espanya, la composició de l'aigua és ben diferent.

—*Quin tipus de controls periòdics han de fer les plantes envasadores?*

Benet Oliver-Rodés i Clapés (Barcelona, 1929)

Farmacèutic, Diplomant en Sanitat i en Enginyeria Sanitària per la Universitat Politècnica de Barcelona. Especialista en Microbiologia Alimentària per l'Institut Pasteur de Lille. De 1954 a 1974, va treballar com a tècnic del Servei d'Esterilització i Laboratoris de la Societat General d'Aigües de Barcelona, del que assolí la “Jefatura” al 1971. Director, des de 1974, del Laboratori d'Anàlisi Dr. Oliver Rodés. L'any 1975 va fundar l'Asociación Española de Laboratorios Independientes, que va presidir. També va presidir, entre 1978 i 1984 la Union Internationale des Laboratoires Indépendants. Ha estat vocal del Consell de Direcció del Servei Català de la Salut. El 1991 li va ser concedida la Medalla President Macià. És acadèmic numerari de la Reial Acadèmia de Farmàcia de Catalunya.

-Hi ha un primer control de cada jornada laboral, en el qual les plantes envasadores han de fer unes anàlisis per assegurar-se que no hi ha hagut cap contaminació ambiental per brutícia, pols ambiental o manca d'higiene. A les 48 hores, si el resultat es bo, ja carreguen l'aigua als camions i la distribueixen. Però després, cada tres mesos han de fer una anàlisi microbiològica més completa i també unes anàlisis químiques per demostrar que la composició química de les sals dissoltes sempre és la mateixa i també per de-

"El màrqueting ha aconseguit fer més cares algunes ampolles d'aigua que les de vi"

mostrar que no hi ha presència de pesticides o de productes provinents de la indústria química. Finalment, hi ha una anàlisi encara més exhaustiva que han de fer cada cinc anys, que inclou fins i tot proves de radioactivitat. Per a les empreses només és rentable tenir equip de laboratori per fer les anàlisis de cada jornada. Per a les altres proves, busquen un laboratori especialitzat i independent de cap grup empresarial ni de l'Administració. Com que som independents, podem treballar amb secret professional absolut. Si trobem alguna substància estranya, només informem i advertim a l'empresa, però no te-

nim obligació de posar-ho en coneixement de ningú més ni denunciar-lo. La nostra feina no és només fer anàlisis, sinó que fem una auditoria completa, des de la qualitat, passant per la normativa o la informació que s'ha de posar a les etiquetes.

-La lluita eterna entre el màrqueting i la legalitat.

-Clar, els de màrqueting de vegades volen posar coses que no són permeses. D'altres vegades, hi ha empreses a les que els han obert expedients per coses tan simples com no posar a l'etiqueta l'adreça de la planta envasadora.

-I els consumidors llegeixen les etiquetes?

-Cada vegada les llegeixen més, segons les estadístiques.

-El plàstic s'imposa com a envàs. L'opinió de l'expert: plàstic o vidre?

-El vidre és impermeable i fa que l'aigua envasada pugui durar dècades. En canvi, el plàstic no és cent per cent impermeable, i a través d'ell s'hi poden filtrar gasos de l'ambient. A nosaltres ens va arribar una vegada una informació d'un emmagatzemador que deia que li havien sortit unes ampolles amb sabor de gasolina. Vam descobrir que al magatzem, a prop de les ampolles, hi havia bidons de gasolina. És clar, l'olor s'acaba filtrant a través del plàstic. Les aigües s'han d'emmagatzemar en llocs amb temperatura estable, protegides de la llum del sol i lluny d'olors agressives.

-Vostès analitzen gairebé tota l'aigua envasada d'Espanya. Durant la recent campanya de boicot envers els productes cata-

lans, hi ha algun envasador d'aigua que hagi volgut amagar el nom i l'adreça del seu laboratori?

-Hi ha només un parell que no volen posar el nom del laboratori a l'etiqueta, però el cert és que la llei tampoc els hi obliga. No li donem importància. L'important per nosaltres és que ens contractin per fer les anàlisis.

-Fa uns quants anys, un diari d'àmbit nacional va treure una informació que deia que l'aigua envasada i la de l'aixeta era la mateixa, i venia a denunciar que tot el tema de l'embotellament era pur màrqueting. Què hi ha al voltant d'això?

-Si deien això, doncs mentida total. L'aigua és un dels aliments més controlats que existeixen.

-Fa un any, els pagesos de la zona es van queixar perquè no volien regar amb aigua reutilitzada de la depuradora. Hi ha perill al respecte?

-És normal que vulguin regar amb aigua potable, però, de fet, les plantes no necessiten, d'aigua potable; només és necessari que l'aigua de rec no tingui cap component tòxic que pugui ser absorbit per les plantes. Fixi's, segons quines plantes es reguen amb aigua de mar, i no és potable. En aquest sentit, l'Agència Catalana de l'Aigua s'ha de dedicar a informar a la indústria, als agricultors i als consumidors, sobre els controls que es fan. I de vegades sí que falta una miqueta d'informació.

-Respecte al mar, ben aviat, les dessaladores ja s'encarregaran de fer potable l'aigua...

-El mar és l'única font d'aigua pràcticament inesgotable. A

las Palmas, per exemple tota l'aigua de distribució pública és aigua de mar tractada. Tot i que són instal·lacions molt costoses, si no plou, les dessaladores són l'única solució i s'aniran imposant inevitablement.

-105 anys d'empresa donen per un llibre, però jo tinc una pàgina i escaig. Facim cinc cèntims de la història del laboratori.

-El meu avi, en Benet Oliver Rodés, era farmacèutic. En aquella època, el farmacèutic era analista en general; feia anàlisis d'aliments, d'orina, etc. Però llavors, el meu avi ja va

"Les dessaladores s'aniran imposant inevitablement"

separar el llibre d'anàlisis del llibre de receptes. Encara conservo el llibre original on consta la seva primera anàlisi, que va ser d'orina, el 2 de maig de 1902. Des d'aquella data, el laboratori ha funcionat sense interrupció. El 1928, el va agafar el meu pare, en Benet Oliver Suñé, que va introduir la microbiologia. Quan ell es va fer gran, va entendre que voler fer de tot i a fons era molt difícil. Aleshores, l'any 1974, quan vaig agafar jo els laboratoris, vaig decidir deixar de fer les anàlisis clíniques per especialitzar-nos en anàlisis exhaustius d'aigua. Molts ja feien anàlisis de potabilitat, però jo volia fer-los a fons, coneixent al complet la legislació, les normes i les directives europees. ■

flors company

Madoz, 4 tel. 933790270
El Prat de Llobregat

POLLASTRE I CAPÓ DEL PRAT
ASSOCIACIÓ DE CRIADORS

SI VOLEU CRIAR AUTÈNTICS POLLASTRES TRADICIONALS
D'EL PRAT- POTABLAVA CONTACTEU AMB NOSALTRES
Enviem pollets a qualsevol punt d'Espanya

Telf./Fax. 93 479 38 45 • pollastreprat@terra. es

La última semana de marzo se han enfriado las temperaturas, pero en cambio, el ambiente político ya huele a mayo. Llega la primavera, con las elecciones y esas cosas, y el calor de la amistad vuelve a surgir entre amigotes que hace tiempo que no se ven. Miren, si no, cómo Ciudadans pel Canvi (no confundir con los otros Ciudadans), como si los hubiera ido a buscar Lobatón (o ahora Castellón) han reaparecido junto a los socialistas en la presentación del candidato del PSC. ¿Irán de la manita a la caza del voto?

La reforma "bancaria" emprendida por el ayuntamiento en las calles de la ciudad es merecedora del Premio Nobel de Economía. Desde estas páginas animamos a los pratenses a que recojan firmas para avalar la candidatura.

Les veus crítiques que deien que el PSC local estava una mica ancorat en altres temps hauran emmudit després del desplegament mediàtic per a la presentació del candidat. Escenari digne de gira de concerts, pantalla gegant (videowall, que dirien els entesos). D'aquest mes de març, sens dubte, recordarem dos desplegaments mediàtics: el del Barça-Madrid per part de La Sexta i els

dels socialistes per presentar el candidat.

I per a què, tant desplegament? Home, doncs per exhibir les grans fites de les regidories socialistes en aquests quatre anys. Ara bé, quan comenci la campanya oficial, els d'ICV també faran gala de les seves, i aquí preveiem que, o bé pacten les medalles que es penjarà cadascú, o hi haurà trepitjades de terreny importants.

Más vale prevenir que curar. Esto es lo que debe pensar un conocido político local ante el cambio climático. Seguramente, por temor a que el agua del mar suba de cota ha decidido dotar de una planta más a su casa. Seguro que tal ampliación volumétrica cumple con la normativa vigente en la materia.

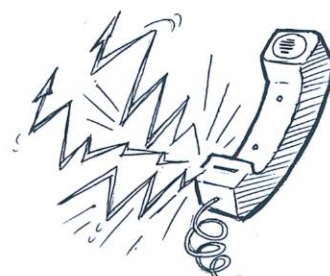
¿Y el PP, qué hace mientras tanto? Pues en Madrid, se manifiesta por cualquier cosa, pero aquí, más moderados, hacen la calle, en el buen sentido, e inauguran cosas, entre otras su nuevo local. Estaba previsto que la estrella de la inauguración fuese ni más ni menos que Josep Piqué, pájaro pardo entre tanta gaviota azul, pero el gran Rajoy lo llamó para que paseara con él por Figueres ese mismo día. Ah, cómo es la jerarquía.

Hablando de pájaros, como el local queda semiculto bajo los andamios de las obras de la fachada, a la gaviota ni se la ve, pero estar, siempre está.

A qui veiem fa força temps desaparegut dels actes públics és al candidat convergent, Felip-Neri Gordi. No va acu-

dir ni als actes del Dia d'Andalusia, ni a l'homenatge a les creadores del centre de planificació familiar. Potser percep que la intenció de vot cap a Convergència no està en el seu millor moment i ja té el cap ficat en la seva campanya. És un home intel·ligent, en recursos i en discursos, en Gordi, i no fa les coses perquè sí i prou.

Apart de fer carrer, l'Antonio Gallego s'ha apuntat al telemàrqueting. No és que tingui un centre de trucades com el RACC, que un dia et truquen per

captar-te com a soci i un altre t'atenen per donar-te assistència. Només té un contestador en el qual, a mode de carta als reis, podem deixar suggeriments. I promet respondre!

Siguiendo con el calentamiento político, caliente pudo salir uno de nuestros concejales el día de la visita guiada a la estación intermodal. El proyecto de El Prat Nord puede indignar hasta el límite, pero no justifica ciertos actos fuera de lugar. Por suerte, la cosa no llegó a mayores. De las únicas tortas que somos partidarios son de las que se dan sobre un papel o una pancarta.

LA TIRA

El patiment inútil

Quantes vegades algú no t'ha expressat el seu patiment? Fa pocs dies, sense anar més lluny visitava a un company que havia caigut en el pou de la depressió. El bloqueig mental d'aquest company malalt m'ha portat a escriure una mica sobre la infelicitat i el patiment de les persones.

De vegades he meditat sobre el patiment que experimentem les persones i he arribat a una sèrie de conclusions: amb quina facilitat patim, quanta vida se'ns escapa patint, quantes il·lusions i esperances tirem per la borda... Tot seguit em pregunto: ¿Hi ha justificació per a tant sofriment? ¿La vida és tan difícil i la felicitat tan impossible?

Oscar Wilde deia que *"el patiment és el mitjà per al qual existim, ja què és l'únic gràcies al qual tenim consciència que existim"*. Si això és així el que cal és intentar evitar-lo i no buscar-lo. Moltes vegades ens avancem a allò que considerem que serà una mal notícia, en lloc de preparar-nos per a superar-la de la millor manera. Ens passem la vida prenent la part més negativa de les coses que ens passen i, per tant obrint la porta a un inevitablement patiment que podríem evitar.

De vegades, però, les circumstàncies de la vida que ens rodegen fan difícil, que ens trobem bé, situacions que irremediablement ens faran patir. Llavors no ens queda altre remei que cercar aquelles eines que ens permetin enfrontar-nos a ell. Com deia Friedrich Nietzsche: *"No hi ha cap raó per buscar el patiment, però si aquest arriba i tracta d'endinsar-se a la nostra vida, no et preocupis, mira'l a la cara, amb el front ben aixecat"*. Cal que davant de situacions adverses tinguem la suficient intel·ligència emocional per no enfonsar-nos en un pou sense fons. Cal buscar les parts positives de les situacions adverses.

Algú que m'estigui llegint dirà ¿i com es fa tot això?. No és fàcil. La fórmula està en controlar la nostra ment per poder superar les reaccions irracionals?. D'aquesta manera trobarem alternatives viables i intel·ligents que ens ajudaran a buscar l'equilibri emocional. I com es controla la ment? Tampoc és fàcil, jo fa anys que ho intento. És una tasca que hem d'anar treballant dia a dia. Hem d'intentar controlar la ment per aconseguir que siguin els pensaments ho realment important i no pas els esdeveniments. Evitem el patiment i, si se'ns presenta plantem-li cara controlant i ordenant la nostra ment abans de començar a patir inútilment.

Acabo amb una frase de no sé qui que deia: *"Si et poses d'esquena al Sol i persegueixes la teva ombra buscant la felicitat que hi ha més enllà, mai no la podràs assolir, perquè l'ombra sempre estarà al davant. Però si et pares, et gires i mires el Sol, la llum t'acompanyarà sempre"*

MÀXIM PUJADE I MUMBARDÓ

Puntualitzacions sobre la carta al director del desembre de 2006

La Junta Directiva del CB Prat en ple i no únicament el seu president és la que adopta l'acord de commemorar aquesta any 2007 els 75 anys de bàsquet al Prat.

Com a director d'una publicació, abans de donar una informació i llançar les seves acusacions, ha de ser conseqüent i contrastar-ho, i si li sorprèn i no entén que una entitat el convidi a la presentació d'una activitat, el mínim que pot fer és adreçar-se als interessats i preguntar, entenent per interessats els que el conviden.

Creiem que no és lícit que vulgui confondre als seus lectors, esmentant un llibre i el seu molt respectable autor, i després, quan vol exposar les seves apreciacions (o no són seves), demostra que no ha llegit cap pàgina.

No es commemoren els 75 anys de bàsquet federat, l'equip que es va formar el 1932 ni era un club, ni era la "Juventud Asociación de Padres de Familia Prat" i evidentment que no hi havia cap projecte de formació del CB Prat. No va ser fins al 1951, quan els membres de la directiva de la JAPF Prat (ara ja es deien així) van decidir passar a formar un club de bàsquet, el Club Baloncesto Prat, amb els equips infantils i juvenils encara amb el nom de la JAPF Prat per participar en el campionat diocesà.

Si els directius, els entrenadors, els jugadors eren els mateixos, voleu dir que no tenien res a veure? Nosaltres entenem que l'ara anomenat Club Bàsquet Prat va ser una continuació d'aquells pioners "Esplai Grup 49", "JACE Prat" i "JAPF Prat".

Quan parla de que s'ha perdut una oportunitat d'organitzar i festejar tots plegats una festa esportiva, a qui es refereix? La seva publicació vol commemorar d'alguna manera aquesta fita? Parlem-ne. O és que hi ha algú més al darrera. Realment coneix el projecte de celebració que van presentar aquestes persones? Sap quina participació hi tenien les entitats i persones que fan i han fet bàsquet al Prat?

El Club Bàsquet Prat no té la més mínima intenció d'apropriar-se de cap història.

El que es pretén és poder celebrar durant tot l'any 2007 aquesta efemèride, i que es parli de bàsquet tot l'any. Per tot això el CB Prat vol organitzar un seguit d'actes perquè les diferents entitats i persones que en aquests anys s'han dedicat al bàsquet a casa nostra hi puguin participar i en puguin gaudir.

La història del bàsquet al Prat també l'escriu l'Associació Bàsquet Pratenc, l'Organització del Bàsquet Amateur, els centres escolars on es practica aquest esport, l'Associació d'Exjugadors i Amics del Bàsquet Pratenc. I en el decurs de tots aquests anys també han estat una part important el CEP, el GCR La Seda de Barcelona, el Brillant, el Courtelle-Crilenka,

l'AE Prat, l'Escola Municipal de Bàsquet... La història no és patrimoni de ningú.

Amb aquests mateixos arguments donem per contestada la carta del senyor Espuny.

La Junta Directiva del CB Prat.

Aclariment de l'Ajuntament del Prat

Amb relació a la nota publicada al Delta del mes de febrer, respecte amb el centenari de la senyora Lucia Barroso Rivero.

Ni l'Alcalde, Lluís Tejedor, ni la Regidora de Serveis Socials, Ana Fernández, es van assabentar de la data de celebració del centenari de la senyora Lucia Barroso Rivero, que va tenir lloc a La Capsa. Si bé és cert que el gendre de l'homenatjada va informar a l'Ajuntament de l'aniversari, una incorrecta gestió de la informació va provocar que no es programés a les seves agendes.

És per aquest motiu que se'ls hi va oferir l'opció de visitar a la senyora Lucia, ja passada la data del seu aniversari, oferiment que la família va rebutjar per considerar-ho inadequat, no acceptant ni tant sols les disculpes demanades.

Predicar sense donar exemple

En la conferència sobre l'estalvi d'aigua que ens va donar Aigües del Prat, es va quantificar el consum de les famílies i de la seva composició i es va comparar amb l'objectiu a assolir (100 litres per persona i dia), constatant que l'excés estava sobre el 10 %.

En cavi, no se'ns van donar dades sobre les pèrdues de la xarxa de subministrament (es diu que en molts municipis és de l'ordre del 30%) ni quins eren els objectius raonables amb les tècniques actuals, ni si hi havia programes per optimitzar-les.

L'administració ha de donar exemple, a més de fomentar un consum dels recursos limitats per aconseguir un desenvolupament sostenible.

Joan Lluís Ferret Pujol

Falta de sensibilidad y humanidad

El pasado día 2 de febrero tuvo la desgracia de fallecer mi tío de 79 años en la calle víctima de un infarto como diagnosticó la ambulancia que tardó media hora en venir. Aparece la policía local, seguida de los mossos de squadra.

Eran las 5 y media de la tarde, la policía local al aparecer los mossos se fueron.

Vinieron las preguntas por parte de los mossos a la familia que estábamos allí, viendo el cuerpo tapado con una sábana, lo clásico: qué enfermedades padecía etc.

Llamaron al ambulatorio Sant Cosme y Sant Damián, para que viniese su Doctora y certificara la muerte como natural ya que padecía del corazón, en dicho Ambulatorio le contestaron que la doctora estaba en Barcelona y que venia

Totes les cartes adreçades a la 'Bústia' del periòdic "Delta" –encara que es publiquin amb inicials– han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat. Així mateix, cal que siguin escrites a doble espai i que no superin les vint-i-cinc línies d'extensió. "Delta" es reserva el dret a escurçar-les. En cap cas es mantindrà correspondència sobre les cartes adreçades i no publicades ni s'atendran trucades telefòniques. Es poden enviar per correu, per fax o a l'adreça electrònica del periòdic "Delta": periodicdelta@yahoo.es

La Ricarda i en Huertas Claveria

Fa uns anys, el periodista Josep Maria Huertas Claveria, recentment desaparegut –sent degà del Col·legi de Periodistes–, va publicar al Tele /Estel un reportatge, revista que se editava en català a finals del anys seixanta i que va tenir una curta vida, sobre “La Ricarda”. El permís per veure i escriure sobre aquell espai natural el va aconseguir l’amic Pau Vilà. Vaig acompanyar al company periodista –junt amb d’altres persones– a fer una visita de mes de tres hores per aquell indret “salvatge”, que jo també descobria aleshores. Va quedar agradablement sorprès, encantat, impactat. “Sembla mentida, amb deia, que a tan pocs kilòmetres del centre de Barcelona i hagi un paratge com aquest”.

En Huertas va tornar al Prat varies vegades més després d’aquella trobada –jo el veia sovint a la redacció de “El Correo Catalán”- i no per escriure, precisament, sobre els espais lúdics del delta o el potencial agrícola de la zona, que també. El Prat –com ara– estava de moda, encara que per motius diferents, i sortia sovint –també com ara– als mitjans barcelonins i estatals amb titulars de tipografia generosa

Les sessions plenàries municipals de l’època eren un filó informatiu –no com ara– de primer ordre. L’oposició, amb una minoria absoluta gairebé paupèrrima, (primer va ser un concejal al que uns anys més tard se n’hi va afeixi un altre) portava de bòlit a l’alcalde i a la resta de la corporació al denunciar, pràcticament a cada ple, presumptes irregularitats en contractacions d’obres públiques, o en volums edificables, o en la concessió municipal de permisos d’obra i activitat comercial amb una zona rústica, o en la desaparició d’un estany natural per posar-hi un càmping a sobre, o per l’extracció incontrolada d’àrids, o...

La memòria no es fràgil sempre, afortunadament. La notícia de la reconstrucció imminent –ens diuen– de la granja de “La Ricarda” en terrenys de la reserva natural m’ha recordat a l’amic Huertas, l’entorn local d’aquells anys, i l’impacte que li va produir tota la zona al descobrir-la. La seguim conservant, però trossejada. Val més això que res.

En els darrers deu anys ens han canviat la fisonomia del territori. I volen seguir fent-ho. Sense pauses. Mentrestant ens hem deixat massa coses –no només físiques, tangibles– pel camí. Som mes pròspers, però hem baixat el cap masses vegades...

I, “no era això, companys”. “No era això”.

Josep Maria Canalías
Director de DELTA

Acudit publicat a La Vanguardia

de camino (por cierto supimos por la doctora que nadie le avisó: estaba en un cursillo.)

El tiempo fue trascurriendo, la doctora no venía, los mossos no tenían ni idea de cómo actuar, que la doctora venía, que el juez estaba avisado, llamamos otra vez a la policía local, que ellos estando los mossos se lavaban las manos. Es una vergüenza lo que ocurrió con mi tío aparte de un espectáculo en medio de la calle. El drama se solucionó ilegalmente puesto que vino la funeraria a recoger el cadáver a las 21 horas, por orden de la central de los mossos. Ahora viene el problema para la familia, a ver quién certifica su muerte y poder enterrarlo con dignidad. El médico de guardia que no certifica la muerte porque no

ha visto el cadáver y no hay orden de levantamiento. El sábado por la mañana no se sabía qué iba a pasar. El juez de guardia después de aportarle el historial clínico por fin certifica la muerte ¿Quién tiene la culpa de tanta incompetencia-los mossos, la policía local, el juez, (¿no había juez de guardia el viernes?) el ambulatorio (quién cogió el teléfono e informó que la doctora estaba avisada y venía en camino desde Barcelona).

Los perjudicados y asombrados de lo que estaba pasando con mi tío tirado en el suelo durante 3 horas y media y la familia desecha por su muerte ruegan que se tomen las medias para que esto no le suceda a nadie más.

Montse Ramos

Des de «Delta» i en nom, també, del seu autor, ens adreçem als nostres subscriptors i els agraïm la bona acollida que ha tingut el regal del llibre «Els prats (història d’una sang)», de Jaume Codina, que el passat mes de febrer es va lliurar juntament amb l’edició del nostre periòdic.

Amb l’aigua al coll

Maruja i Carmina

Les vaig conèixer fa uns 20 anys en un dels molts moments crítics per a la supervivència del “planning” (del Centre de Planificació Familiar).

Les dues l’havien engegat cap al 1977, tot just quan ja s’havien celebrat les primeres Jornades Catalanes de la Dona, érem als inicis de la transició i no hi havia ajuntaments democràtics. Però sí que hi havia partits, associacions de veïns i vocalies de la dona. Aquí, cal llegir Partit Socialista Unificat de Catalunya i Associació de Veïns Llevant. El PSUC impulsava la lluita de la dona i l’Associació de Veïns Llevant era un fòrum que acollia i tirava endavant les moltes reivindicacions ciutadanes d’aleshores.

Quan jo les vaig tractar, vam celebrar el desè aniversari del “planning” amb una gran festa a l’Artesà, mentre encaraven un futur encara incert. Maruja i Carmina, que havien començat a fer de consultores al Prat, el primer centre de “planning” de l’Estat, i l’havien aixecat amb milers de dones usuàries, no tenien clara la seva ubicació en l’organigrama de l’Ajuntament, un cop que aquest es va fer càrrec del centre i va tractar de situar-lo en un Centre de Salut del Prat. A la fi, la teranyina burocràtica va deixar-les passar, el “planning” es va instal·lar al CAP Sant Cosme i Sant Damià i després al CAP Ramona Via, on encara hi és, i elles hi van continuar treballant. Fa pocs dies, el 9 de març, els van fer un homenatge al Teatre Modern i la seva història ha quedat recollida, en la seva pròpia veu, en un audiovisual i un llibre.

Aquí, només vull recordar una conversa amb la Maruja, quan m’explicava els inicis i em deia com havien anat a explicar-ho als altres partits del Prat, perquè hi donessin suport. Em remarca-va que no era només una lluita pel “planning”. “Lluitàvem per la salut de tothom, perquè no hi havia ni clavegueres, aleshores. I quan ho explicàvem, teníem al davant només homes, que acabaven per respectar-nos, perquè s’adonaven que érem serioses”.

Faig aquesta cita en uns moments que, en tants de fòrums, es parla de la necessitat d’empoderament de les dones, per aconseguir una societat més justa, més igual. O sigui, penso, estan parlant de dones com Maruja i Carmina, que van portar la reivindicació a territori comú, la van defensar i van aconseguir realitzar-la, acompanyades de la seva família, les amigues, els amics i un munt de gent que elles van implicar. Gent com la que ens vam reunir el dia 9 perquè, elles es mereixen aquest homenatge i molts altres!

MANOLITA SANZ

L'oposició s'uneix per criticar la desaparició de l'actual barri Nord

El portaveu de CiU qualifica «d'animalada» el plantejament urbanístic

NEUS MACIAS / "Aquesta és la crònica d'un desencert". Així va qualificar el portaveu de CiU, Felip-Neri Gordi, el procés d'El Prat Nord, en el debat que es va produir a la sessió plenària del 7 de març, arran d'una moció sobre aquest barri que van presentar els convergents i el PP. Un text on es criticava que el conjunt històric del carrer Nicolas Ma. Urgoiti, Ponsich i part del carrer Major sigui "derruït", tot i que, segons la moció "els veïns afectats es manifesten pública i rotundament en contra d'aquest pla urbanístic". El document també denuncia "la pressió contínua als veïns" que exerceix el consistori.

El portaveu de CiU va remuntar-se al moment en què es va posar en marxa el projecte d'El Prat Nord. "Ens va fer molta il·lusió –va dir Gordi–. Una il·lusió que es va anar esvaint a mida que vam anar veient els primers dibuixos: vam pensar que aquest planejament urbanístic era una animalada". Gordi va recordar el taller de participació ciutadana que es va organitzar per tal de "pensar" el futur barri. "On es va dir que els habitatges d'aquests carrers havien de desaparèixer? Qui va dir que l'autovia s'havia de cobrir amb un pendent?".

Una campanya informativa "enganyosa"

El convergent va assegurar que li semblava "increïble" que l'equip de govern hagués pogut estar tan "cec" per "condemnar" d'aquesta manera "el nucli històric d'El Prat, el cor de la ciutat". I va defensar que es mantinguin les "alineacions". D'altra banda, el líder de CiU va criticar la forma en què ICV i PSC "comuniquen" aquest projecte de transformació urbanística. "Vostès ensenyen els plànols de com quedarà el barri, i això fa molt de

mal als veïns afectats i a les persones amb sensibilitat històrica". Segons Gordi, no resulta "agradable" veure com un equipament o un bloc de pisos "trepitja" la casa d'una família d'El Prat Nord.

També el líder del PP, Antonio Gallego, va demanar que "es retiri" la campanya informativa sobre El Prat Nord, que va qualificar de "publicitat enganyosa" i va apel·lar al "neguit" dels veïns, que comproven com es projecta el nou barri "sense que s'hagi arribat a cap acord amb ells: així entenen vostès la negociació? Destil·len prepotència i arrogància". El líder popular va interrogar l'equip de govern sobre "aquesta operació de cirurgia sagnant" que fa desaparèixer "una trama urbana consolidada". Gallego també va centrar la seva exposició en la decisió d'Urbanisme de superar l'autovia de Castelldefels cobrint-la amb un pendent. Una opció que, segons va dir Gallego, l'equip de govern va escollir per ser "més barata i ecològica, perquè emet menys CO2". Una ironia, segons el líder del PP, "en un ajuntament que ha permès la tala de més de 3.000 pins i és la tercera ciutat més contaminada de Catalunya". Gallego va inquirir sobre les "alternatives" a la rampa de l'autovia "per tal que no s'hagi de derruir el barri Nord: no hi ha propostes per respectar la trama?".

Una moció "electoralista", segons l'equip de govern

El portaveu del PSC, José García, va assegurar que en tot moment s'havia mantingut un diàleg fluid amb els veïns –"parlem amb ells des de fa mesos"- i va criticar el moment triat per l'oposició per presentar aquesta moció. "És més coherent no mobilitzar sentiments i sensibilitats fins que

no s'arribi al tràmit urbanístic corresponent". Alhora, García va manifestar que el projecte "no està tancat", i que encara s'ha d'obrir un "període d'al·legacions".

Sergi Alegre, Tinent Alcalde d'Urbanisme, va coincidir amb García en la crítica a les formes del document presentat per l'oposició. "L'urbanisme no es fa a cops de moció", i va continuar titllant el text d'electoralista. "Tot i això, malgrat les eleccions, no s'hi val qualsevol cosa", va criticar Alegre, que es va negar a entrar a discutir la proposta de CiU i PP. "No es poden fer acusacions falses". Alegre sí que va justificar l'elecció de la proposta del cobriment de l'autovia. "Era la que garantia el creixement amb el front més ample possible: així tindrem més habitatges i millors comunicacions".

Per la seva part, Rafael Duarte, portaveu d'ICV, va destacar que no es pot fer un procés de reforma tan important com el que es planteja a El Prat Nord "sense que hi hagi cap tipus d'afectació", i va posar com a exemples l'obertura de muralles a Barcelona a la plaça de la Catedral o l'avinguda Verge de Montserrat a El Prat. "Cap grup està indefens a un sistema democràtic. Tothom té drets i deures, també els veïns". Va criticar que el portaveu convergent "vulgui fer patrimoni de l'alineació; aquesta seria una nova denominació urbanística", i va inquirir si els propietaris del barri Nord preferirien ser inclosos al catàleg del patrimoni "i que així no es pugui tocar res". Duarte va assegurar que, "tot i que emocionalment hi ha temes que no tenen preu", els veïns afectats "sortiran clarament beneficiats econòmicament", i va justificar el projecte. "Cal afectar perquè és la millor proposta per a la ciutat". ■

Demanen carril-bici al nucli urbà

"Per a quan el primer tram de carril-bici al nucli urbà d'El Prat?". Així va respondre el portaveu del PP, Antonio Gallego, al manifest del 1er. Congrés Català de la Bicicleta, un document presentat per l'equip de govern amb les conclusions d'aquesta reunió, celebrada al juny de 2006. El text del manifest proclama que tothom té dret a anar en bicicleta sense patir lesions ni danys, i proposa la consolidació d'una cultura favorable a la utilització d'aquest mitjà de transport. "Què ha fet l'ajuntament tots aquests anys per fomentar l'ús de la bici?", qüestionava el líder popular. "Hem de passar de les grans declaracions i les boniques paraules als fets". El portaveu d'ICV, Rafael Duarte, va assegurar que la configuració urbanística de la ciutat impedeix la ubicació d'un carril-bici al casc d'El Prat, "perquè hi ha molts carrers d'un sol sentit, i les bicicletes no deixarien circular els cotxes", i posarien els usuaris de les dues rodes en perill. "Però convido al portaveu del PP a gaudir del camí de la platja o del Camí del Sorral", va concloure Duarte.

El deficient servei de Correus, al ple

"Pèssima qualitat del servei de Correus, impropï d'una societat moderna i que perjudica la vida de les persones i l'activitat econòmica". La frase pertany al text de la moció que tots els grups municipals van consensuar a la sessió plenària del mes de març, a proposta del PP i CiU. A El Prat es percep "un important descontent per la qualitat del servei ofert", que implica "nombroses queixes i demandes per part dels ciutadans". Un problema que s'arrossega "des de fa anys", segons Antonio Gallego, "i que es fa especialment important a l'aeroport i al polígon Mas Blau, on només reparteix un carter a cada zona", va incidir Felip-Neri Gordi, líder de CiU. L'alcalde, Lluís Tejedor, va coincidir amb l'oposició, i va qualificar de "desastre" el servei que es presta. "El text de la moció recull molt bé l'estat de la situació".

El programa d'ICV-EUiA apel·la a la honestedat i l'eficàcia

N. MACIAS / El programa electoral de la coalició ICV-EUiA tindrà com a base la honestedat i l'eficàcia, rescatant així un vell eslògan del PSUC "que encara està vigent". D'aquesta forma es va expressar Rafael Duarte, president d'ICV, en la jornada programàtica que va organitzar la coalició el passat 3 de març al Centre Cívic Jardins de la Pau. Un acte que va servir per "parlar de les coses que interessaven a la gent del carrer", segons va referir Lluís Tejedor, que va explicar la importància del programa electoral que presentarà la seva formació. "És un contracte amb els ciutadans, el nostre compromís. I farem d'aquest programa un punt de referència del bon govern". Tejedor va recordar que la ciutat té "molts fronts oberts" i "un procés de transformació permanent". I va cloure la jornada recordant els seus militants i simpatitzants

L'acte el va organitzar la coalició el passat 3 de març al Centre Cívic Jardins de la Pau de la ciutat

que "el més valuós que tenim és el patrimoni de la confiança i la credibilitat".

El centenar d'assistents a l'acte van participar en quatre tallers per discutir propostes: Territori, Ciutat, Qualitat de Vida i Cohesió Social. Entre les diferents aportacions, es va incidir en la negativa a una quarta pista i a no cedir "ni un metre

més a l'aeroport"; També es va parlar del foment de l'habitatge de promoció pública, de la necessitat de l'educació vial, de fer entendre la immigració "com una forma d'enriquiment" o de potenciar l'ús lúdic de la platja. A la jornada van assistir també Dolors Camats, d'ICV, i Jordi Miralles, Coordinador General d'EUiA. ■

Inaugurada la nueva sede del PP de El Prat

DELTA / El portavoz del Partido Popular en el Parlament de Catalunya, Francesc Vendrell y el portavoz del Grupo Municipal Popular, Antonio Gallego, inauguraron el pasado día 15 de marzo la nueva Sede Local del partido El Prat, situada en el número 3 de la calle de Castilla. Antonio Gallego manifestó ante un centenar de militantes y simpatizantes que "quiere llenar de vida y actividad la nueva sede local para escuchar todas las propuestas ciudadanas para mejorar El Prat". Por su parte, Francesc Vendrell destacó "la renovación, la vitalidad, la modernización y la cercanía del proyecto político que encabeza Antonio Gallego". Asimismo apeló a que "la nueva sede local sea el espacio de encuentro de todos los vecinos de El Prat que quieren hacer de El Prat una ciudad líder en Catalunya". ■

El socialista José García se postula para "renovar" la alcaldía

José García y la consellera Marina Geli se abrazan en la presentación del candidato socialista

N. MACIAS / "Encabezo el mejor equipo, el más potente y el más preparado para gobernar esta ciudad". Así habló José García en su presentación como candidato a la alcaldía de El Prat, en un acto celebrado el 4 de marzo en Torre Balcells. Rodeado de unos doscientos militantes y simpatizantes, García explicó su "proyecto colectivo", que calificó como "el más importante de esta ciudad", y se refirió al hecho de que esta sea la primera legislatura que acaba

con el pacto de gobierno entre ICV-PSC en vigor. "Ha sido una buena experiencia, aunque la foto se la haya podido hacer otro", aseguró. "A pesar de ser la parte pequeña, hemos logrado mucho", afirmó García, y citó, entre otras, "conquistas sociales como cerrar el círculo de la movilidad, la creación de una empresa municipal para construir aparcamientos o doblar el presupuesto destinado a servicios sociales". Definió El Prat como un municipio "con el

mejor horizonte para todos, y con nuevas realidades que necesitan un liderazgo diferente al que hemos tenido hasta ahora". Así, García criticó que el equipo de ICV "se haya quedado encerrado en sí mismo, y haya querido configurar El Prat como una isla, mirándose el ombligo y sin aprovechar las oportunidades que sí han tenido otras ciudades". También censuró el hecho de que Tejedor lleve tantos años al frente de la alcaldía. "No es de recibo que nos sea negado el derecho de la renovación; pero nosotros le vamos a enseñar cómo hacerla". ■

C. Catalunya, 29 · Telf. 93 479 09 74 · 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

Entrevista amb el candidat d'ICV-EUiA a l'alcaldia d'El Prat, Lluís Tejedor

“Sóc partidari del canvi, però també de la llibertat a l'hora de presentar-se sense límit a les eleccions”

AGUS MORALES / La política pratenca és monotemàtica i esfèrica. Totes les incògnites tenen un centre de gravetat comú. Quan plegarà l'alcalde? El Prat necessita un canvi? Un nou equip de govern conduiria la ciutat a la tragèdia municipal? Quan s'esgotarà la taifa democràtica de Lluís Tejedor? Qui serà el successor de l'alcalde? Aquest és el secret millor guardat de la corona potablava. Tejedor (Cifuentes, Guadalajara, 1952), no mostra el menor símptoma de cansament en el seu vint-i-cinquè any com a alcalde d'El Prat. Es presenta a les eleccions locals amb la seva imatge de perpètua joventut. Eficient i treballador, fred i racional, calculador i bon coneixedor de la fesomia pratenca, Tejedor és l'irrepetible tòtem de la democràcia potablava.

–Expliqui als pratencs per què creu que pot ser un bon alcalde.

–La meva credencial s'anomena trajectòria política. No sóc un candidat novell, no haig d'explicar el que sóc capaç de liderar, i em sembla que el balanç del municipalisme democràtic a El Prat explica per si mateix, modestament, la meua capacitat per liderar un projecte de ciutat com el que estem fent en aquest moment. El moment que està vivint El Prat des d'un punt de vista polític i com a ciutat és el resultat de tot un treball que s'ha fet i que la meua persona simbolitza de manera bastant fidel. Tinc il·lusió, compromís i una enorme curiositat i interès pel que està passant. La gent pot continuar confiant en la meua persona.

–Dels problemes del Prat, quin és el més greu?

–Jo crec que no hi ha cap problema greu a El Prat que no siguin problemàtiques naturals a una societat urbana, moderna i metropolitana, i que són derivades d'una societat que viu en un procés de crisi absolutament indiscutible: de valors i d'horitzons. Vivim en una societat molt espasmòdica, vivim molt ràpidament. A El Prat hi ha un problema d'habitatge indiscutible. També hi ha la precarietat de l'ocupació. Però aquest és el problema de Barcelona, de Badalona, de Madrid, de Leganés i de París. No tenim un problema singular que em preocupi especialment. Tenim necessitats identificades que tenen ciutadans d'El Prat i que l'Ajuntament té voluntat d'intervenir per intentar minimitzar i corregir. No tenim cap problema greu com a comunitat.

–I l'aparcament?

Una societat que identifica que el problema de l'aparcament és el problema més greu

que té és una societat molt benestant. Efectivament, l'aparcament a El Prat, que ve associat amb una evolució del parc automobilístic sense límits, és un problema generalitzat. Sóc conscient que existeix aquest problema. Per això és una prioritat en el programa d'acció municipal, per això hem creat una empresa pública que intervé en aparcaments subterranis. Intento no fer demagògia amb aquest tema, i explicar al ciutadà que la ciutat no pot proveir a cada família de dos metres lineals de vorera davant de casa per aparcar el seu cotxe. Una família amb dos, tres o més cotxes no pot demanar-li a l'Ajuntament que li reservi vint metres per aparcar els seus quatre cotxes. L'actual sistema, que es fonamenta en la mobilitat privada, no té futur. És insostenible. No podem estirar més els carrers. La gent haurà de tenir disponibilitat per pagar una plaça d'aparcament. I el que no en tingui? Serà l'alcalde qui li haurà d'aparcar el cotxe?

–Parlem de política. Amb quines forces polítiques estaria disposat a pactar?

–El manual de la política diu que qualsevol candidat de qualsevol partit, i més si té credibilitat –i jo la tinc–, aspira a guanyar les eleccions amb majoria, i després ja en parlarem. *–Això el líder d'ICV, Joan Saura, no ho va fer a les eleccions catalanes, deixava ben clar que...*

–Perquè Saura, com que és un polític responsable, sabia que no tindria majoria. Però jo sóc el candidat que té la majoria de la confiança dels electors d'El Prat. Crec que la meua trajectòria em permet demanar als ciutadans de nou la confiança. També hem demostrat que

podem governar amb altres forces polítiques. Després de les eleccions, ens plantejarem quina és la majoria de govern que surt.

–L'objectiu és la majoria absoluta, doncs.

–L'objectiu és tenir la confiança majoritària que ens permeti governar. Posarem per davant l'interès programàtic dels ciutadans a l'hora de fer un pacte que sigui positiu per la ciutat. Ara estem governant amb una majoria sòlida amb el PSC i podríem continuar governant de la mateixa manera, però d'entrada anem a les eleccions a tenir una majoria clara, i després ja establirem pactes.

–Com capgirarà la tendència a la baixa d'ICV?

–La meua experiència em diu que el que realment importa són els fets. Més que les paraules, són els fets. I els fets diuen que el balanç d'aquesta legislatura és molt positiu des del punt de

vista de ciutat. El Prat està vivint el millor moment de la seva història moderna. Jo confio en tenir una majoria que em permeti governar i, encara que a les últimes eleccions tingués alguna pèrdua de vots, no hi ha cap raó per què en aquestes eleccions no recuperem aquests vots que havíem perdut i encara en guanyem més. Estem fent un treball molt positiu per a la ciutat.

–Molts dels vots que va perdre ICV van anar a parar al PSC. Creu que el PSC podria capitalitzar la seva presència a l'equip de govern?

–El lideratge polític de l'equip de govern és de l'alcalde. Hem treballat molt positivament amb el PSC a l'equip de govern. Bé faran ells de capitalitzar la seva bona feina, però l'alcalde farà el mateix. Nosaltres vam tenir una pèrdua de vots [a les darreres eleccions] perquè vam anar separats dels companys d'EUiA a El Prat. Si no haguéssim perdut els vots d'EUiA, haguéssim tingut majoria absoluta. Això no passarà en aquestes eleccions.

–La coalició amb EUiA en aquestes eleccions és un acord nacional...

–Sí.

–ICV i EUiA van en coalició a quasi tots els municipis catalans. Fins a quin punt aquesta decisió d'anar de la mà a El Prat ha estat una iniciativa imposada per la direcció d'ICV?

–No, no hi ha cap imposició. A les passades eleccions també hi havia un acord nacional d'ICV i a El Prat no es van donar les condicions per arribar a un acord; no volíem renunciar a res substancial del nostre compromís amb la ciutat per fer un acord, i no el vam fer. I aquesta vegada podríem haver-lo no fet. Però

el temps, com tot, permet reflexionar sobre les diferències, i és veritat que en quatre anys l'aposta amb EUiA [a nivell català] ha funcionat molt bé, i això ens ha ajudat. En aquest marc general de bona disponibilitat, ha estat més fàcil fer-ho. Aquesta vegada, sumarem i anirem junts.

—*Veus alguna alternativa a la seva candidatura?*

—ICV presentarà una candidatura que serà la millor, amb el millor equip i amb la gent més capacitada. Crec que puc liderar millor que ningú aquest projecte. De fet, no em preocupa gens el que faci la resta de partits. La gent d'El Prat sap qui som i d'on venim. I Lluís Tejedor és una persona prou coneguda pel que fa i per com ho fa.

—*És lògic que CiU i PP millorin els seus resultats en les properes eleccions?*

—Ja s'ho faran. No ho sé. No tinc interès polític en això. Anem a una competició electoral en la que jo explico quines són les cartes de la nostra opció política. Suposo que ells faran el mateix. Ho dic amb tot el respecte: no em preocupa. Em preocupa parlar en positiu de la ciutat. El Prat té acreditat un vot majoritari situat a l'espectre de l'esquerra i aquesta majoria està molt consolidada.

—*Aquest vot d'esquerres està molt consolidat, tot i que fluctua una mica. No significa això que el principal competidor d'ICV és el PSC?*

—Competim. ICV té un resultat a les eleccions que recull una part del vot de la resta de partits. En canvi, aquests ciutadans voten de forma còmoda i lliure la candidatura de Lluís Tejedor i d'ICV. No hi ha cap raó, perquè no hem defraudat, perquè aquest vot es modifiqui. A El Prat li ha anat bé amb Tejedor.

—*Tenen possibilitats ERC i Ciutadans d'entrar al consistori pratenc?*

—Objectivament, de Ciutadans no en tinc ni idea. Crec que no tenen cap proposta programàtica. De fet, és un partit amb un discurs monotemàtic. És la fictícia confrontació castellà-català. Però a El Prat no hi ha problemes entre castellà i català. No seria lògic que Ciutadans entrés a l'Ajuntament. En canvi, ERC sempre ha estat a les portes d'entrar a l'Ajuntament, per tant és possible que entri.

—*Parlem del Gran Tema que preocupa a molta gent. Aquest és el seu vint-i-cinquè any com a alcalde. Serà l'última vegada que es presenti com a candidat a l'alcaldia?*

—Al llarg de la meva trajectòria política, mai no he explicat quina seria la meva última concurrència electoral, i ara tampoc no ho faré. M'agrada molt el treball municipal. Tinc més il·lusió que la que tenia fa 25 anys i m'agrada treballar en una ciutat d'evolució permanent. No estic gens cansat; estic il·lusionat com mai. Estic compromès amb la meua ciutat perquè me l'estimo molt. No em plantejo en cap cas explicar que aquestes seran les meves darreres eleccions. Vaig a renovar la confiança dels ciutadans i continuar treballant. No té cap sentit en política explicar el que

faràs en quatre anys. Jo, en aquests moments, ni m'ho plantejo.

—*Què li sembla la limitació de mandats? Creu que és més aplicable a nivell de governs que a nivell municipal?*

—Bona pregunta. A més, és un tema recurrent. Jo crec que el que és realment important en aquest tema és l'opinió dels ciutadans, no la dels polítics ni la dels dirigents

«Els partits de l'oposició tenen un problema: volen jubilar Lluís Tejedor»

polítics que interpreten el que opinen els ciutadans. En unes eleccions municipals, que són unes eleccions de proximitat, els electors poden escollir cada quatre anys i atorguen la confiança a un candidat. Aquest és el principi fonamental del sistema democràtic. Qualsevol regulació temporal de mandats, al meu entendre, és una imposició que, probablement, milions de ciutadans no entendrien, perquè a la gent en un sistema democràtic no se li pot dir que està equivocada quan vota. Si hi ha un candidat que està cansat, que no té idees, que és negatiu, estic segur que els ciutadans el que fan automàticament és no donar-li la confiança. Jo no sóc gaire simpatitzant de regular això per llei, em sembla una temptació reglamentista. No només pel meu cas, sinó perquè crec que democràticament no és el més exemplar.

—*No creu que la limitació de mandats aporta higiene democràtica?*

—De vegades sí i de vegades no. La renovació

no sempre ha estat necessàriament per millor. Això no és una ciència exacta. No necessàriament fer un canvi significa millorar. El canvi és una oportunitat de millorar o d'empitjorar. El que és democràticament inapel·lable és la concurrència en igualtat de condicions en el oferiment als electors d'un compromís polític. De vegades s'intenta resoldre determinat tipus de problemes amb reglaments i lleis que no són garantia de res. No obstant, no ignoro que en una societat que canvia hi ha candidats i equips. Un partit que fa bé les coses ha de ser conservador en allò fonamental, però permanentment ha d'incorporar saba nova, noves persones. Sóc partidari del canvi, però també de la llibertat a l'hora de presentar-se sense límit a les eleccions.

—*Llavors de moment no sentirem a parlar del debat de successió.*

—Bé, la resta de partits en parlen. Aquí hi ha un problema que tenen els partits de l'oposició, que és que a El Prat necessiten jubilar Lluís Tejedor. Això per a ells és un problema, però per mi no, i pels electors d'El Prat tampoc. I ells han de parlar de successió, de què no hi ha idees, de què cal una renovació, però, insisteixo, són més importants les paraules que els fets. El més important és la realitat, i la realitat és que l'equip de Tejedor ho fa bé i a El Prat li va bé en aquesta direcció. Criticar un candidat per ser veterà no em sembla el millor argument per entusiasmar els ciutadans d'El Prat.

—*La seva figura, doncs, és el principal problema de l'oposició. Creu, en aquest sentit, que quan arribi el moment de deixar pas a un altre candidat aquest tindrà problemes per aconseguir vots? Molts d'aquests vots són quasi propietat seva...*

—Un candidat amb la trajectòria acreditada, quan desapareix, segurament resta. Ja assumeixo que en principi ICV perdrà vots. Però crec que resta molt menys del que pensa la gent. Si aquest candidat ha acreditat que treballa en equip i que té un equip solvent, acreditat i amb garanties de continuar la tasca de govern... En el cas meu, més important que el meu paper és el paper de l'equip. Els ciutadans això també ho consideraran quan arribi el moment. No crec que la marxa de Tejedor hagi de significar una resta significativa per ICV, sinó una oportunitat d'encetar una nova etapa.

—*Vostè és jove encara en política. La possibilitat de ser conseller en un futur no li interessa? La descarta?*

—Com que també sóc veterà en política, no descarto res. Però puc afirmar que el que m'entusiasma molt és el treball municipal. No hi ha cap àmbit de l'acció política més estimulante que el de la proximitat.

—*En els cercles periodístics es diu que ICV va oferir una conselleria a Tejedor...*

—Ni ho afirmo ni ho nego. Jo tinc un compromís amb la ciutat d'El Prat. I el més convenient per ICV també és que Tejedor faci la seva feina a l'Ajuntament d'El Prat. ■

Els veïns afectats per les esquerdes critiquen la manca de seguiment dels danys

NEUS MACIAS / “Diem NO al segon túnel si no es prenen mesures per assegurar els habitatges i la tranquil·litat dels veïns. No signarem cap document per tirar-lo endavant sense mesures correctores”. D'aquesta forma s'expressava Lluís Sánchez, vicepresident de l'AVV Nucli Antic, en la roda de premsa que l'entitat va convocar a l'Hotel d'Entitats el passat 5 de març, per aclarir l'actual situació dels afectats per les esquerdes. Dies abans s'hauria hagut de celebrar una reunió entre l'ajuntament, l'ADIF i l'Associació de Veïns per revisar l'informe realitzat per la UPC, però els representants veïnals no hi van acudir, ja que l'administració no els hi havia facilitat el tècnic assessor a què tenen dret. L'entitat que presideix Rosario Amador va denunciar “la poca informació” que reben i la manca de seguiment del procés. “Les revisions són un nyap”, asseguren. Les dues empreses subcontractades per ADIF tenien el compromís de visitar casa per casa per tal de realitzar un informe sobre l'estat de les esquerdes. “El document que ens han enviat diu que s'han realitzat 567 revisions. Si realment arriben a 400, ja ens podem donar per satisfets. Aquest informe no està adequat a la realitat del barri”, explica Rosario Amador. La presidenta es queixa del poc rigor dels tècnics que han visitat els veïns. “A l'informe apareixen blocs de pisos on figura el 1°-3^a, 2°-3^a, 3°-3^a, quan realment a aquell

D'esquerra a dreta, Lluís Sánchez, Rosario Amador i Jordi Ibern, presidenta i vicepresidents de l'AVV Nucli Antic.

Adif acepta las grietas, pero les quita importancia

DELTA / Las obras del AVE han producido o agravado las grietas aparecidas en el Nucli Antic de El Prat, pero la estructura de los edificios no peligran. Es el resumen de las conclusiones que Antonio González, presidente de Adif-gestora estatal de las infraestructuras ferroviarias-, presentó en el Congreso de los Diputados el pasado 14 de marzo. González se comprometió a reparar “lo antes posible” los desperfectos. Uno de los informes técnicos encargados por Adif, elaborado por la UPC, determina que la causa de las grietas estuvo en la deformación de una de las pantallas del túnel, que provocó deslizamientos y éstos, a su vez, las grietas. El informe descarta que las actuaciones en el nivel freático tuvieran algo que ver. Por su parte, los informes de otras empresas especializadas contratadas por Adif concluyen que sólo siete de las 412 viviendas y locales inspeccionados presentan problemas importantes. Expresado en cifras, el 13,1% de pisos y locales deben ser objeto de seguimiento, ya que las grietas han aumentado; el 17% presentan defectos «no preocupantes» porque no afectan a la estabilidad; el 38% son meras manchas, microfisuras y desconches; y en el 30% no hay ningún problema. ■

edificio concreto no hi ha cap pis tercera. O diuen que a tal casa no hi cap habitant, quan el que realment passa és que és un veí gran que està al llit”. I critiquen el tracte donat per alguns tècnics durant les visites. “Alguns s'han negat a identificar-se davant algun veí. O han dit que per què dubtàvem de la seva feina. És que un dels acords a què vam arribar és que els tècnics havien d'anar acreditats”, explica Amador.

Els costos s'elevarien als 9 milions d'euros

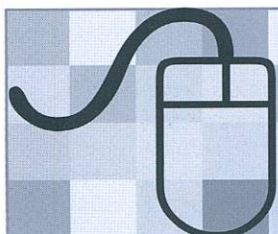
També denuncien la manca de rigor a l'hora de fer un seguiment acurat de l'evolució de les esquerdes. “Es van col·locar 300 prismes, i ningú no ha tornat a passar a comprovar els resultats”, diuen. “Però ara els tècnics diuen que els teodolits no s'han mogut, que estan estables...Llavors, per què han aparegut noves esquerdes?”, qüestiona Jordi Ibern, vicepresident de l'entitat. Ibern també va xifrar en 9 milions d'euros els danys dels veïns, segons un primer pressupost elaborat pels seus representants. “I això no inclou una nova fonamentació dels edificis ni els danys psicològics”, explica el vicepresident, que lamenta que tothom vagi “molt relaxat: fins que no passi alguna cosa irreversible no posaran fil a l'agulla”. L'altre vicepresident, Lluís Sánchez, també apel·lava a la tranquil·litat psicològica dels veïns. “Per perdre la por, la gent ha de veure que es prenen mesures, que s'instal·len testimonis de guix, per exemple, o es fan apuntaments. Sabem de persones que ja han començat a buscar un altre primer habitatge. Tenen por”. ■

Prat Motor, S.L.

C. Cerdanya, 46 (entrada Av. Remolar, 9) El Prat de L. Telf. 93 370 33 50 · Fax. 93 478 39 37 · e-mail: pratmotor@eresmas.com

OPEL

Envian's bústies, suggerències o textos

periodicdelta@yahoo.es

A finals de febrer es va fer una visita guiada La nova estació intermodal al detall

La línia de rodalies, enllestida per funcionar

SERGI FALCÓ / La futura estació intermodal del Prat ja està quasi a punt. Es va poder observar l'avenç de les obres el passat 24 de febrer, amb la primera visita a les instal·lacions. Les andanes soterrades ja estan construïdes i s'ha aixecat l'estructura del vestíbul, que no tindrà uns grans dimensions però, sens dubte, satisfarà a la població molt més que l'estació provisional de què ara disposem. En els propers mesos es procedirà a construir la línia soterrada de l'AVE. A continuació expliquem totes les particularitats de l'estació.

Tal i com van afirmar Antonio González Marín, president d'Adif, i Rafael Rodríguez, director de les obres del tram d'AVE-Barcelona, l'habilitació de l'estació no ha estat gens fàcil. El mètode utilitzat ha estat el túnel entre pantalles, que es divideix en tres operacions: la col·locació de pantalles i formigonat; més tard de la llosa; i finalment, ja al subsòl, l'excavació per sota de la llosa. Tot el procés s'ha repartit en sis fases, que constituïran, finalment, un doble viaducte soterrat de 1.328 metres de longitud. El mateix viaducte, que acull les línies d'ample ibèric i internacional, creuarà, ja a la superfície, el riu Llobregat.

Durant la visita es va mostrar l'andana d'ample ibèric que estarà en funcionament pròximament i l'alcade del Prat, Lluís Tejedor, va demanar als responsables d'Adif que continuessin l'obra amb el mateix esforç i professionalitat que han mostrat fins ara, per "garantir la màxima seguretat per als nostres veïns". D'altra banda, Rosario Amador, presidenta de l'Associació de Veïns del Nucli Antic, va reconèixer que de moment l'estació "està bé, però fins al final no es pot dir res" i

afirmà que el dossier amb l'estudi dels habitatges de la zona afectada per les esquerdes era "una invenció". Fins i tot va apuntar que "hi havia blocs amb més pisos dels que en realitat tenen, així que hem demanat una revisió".

L'anècdota de la foto

Durant tota la visita va regnar un ambient distès. Al pica-pica facilitat pels serveis de catering se sentien opinions de tota mena: els més optimistes parlaven de "la nova Sants" en què es convertiria l'estació, com ja havia promès el tinent d'alcalde, Sergi Alegre, a la conferència que havia realitzat hores abans. Altres més previnguts encara no es creien allò de fer del Prat el nou nus que connecti aeroport, trens i, fins i tot, port; de manera que preferien esperar "a veure com acaba tot". El moment més simpàtic es va donar quan els fotògrafs van demanar a unes quaranta persones que pugessin a les escales mecàniques, que estaven aturades, per a fer una 'fotografia de família'. Amb l'acumulació de pes a uns pocs graons, les escales van començar a baixar de cop i més d'un individu distret va tenir un bon ensurt. ■

Els ensurts de Sergi Alegre

El tinent d'alcalde va ser increpat físicament després d'una conferència sobre l'Eixample Nord

S. F. / Sergi Alegre, tinent d'alcalde d'Urbanisme, Territori i Mediambient, va exposar un cop més el pla de l'Eixample Nord que el govern del Prat pretén dur a terme el passat dissabte 24 de febrer, amb motiu de la visita al que serà la nova estació intermodal. En acabar la conferència, Alegre va ser increpat per un individu que, juntament amb altres persones, sostenia una pancarta que reclamava el dret a un habitatge digne.

El projecte del Prat Nord serà un dels eixos transversals de la política social de la ciutat per les properes eleccions municipals. Sergi Alegre va aprofitar la presentació de l'estació intermodal per detallar el projecte que connectaria el nucli antic del municipi amb tota la barriada situada per damunt de les actuals vies de rodalies.

Alegre va parlar durant més d'una hora sobre l'Eixample i es van repartir uns informes a l'auditori com a suport complementari. Tant amb les seves paraules com en els textos distribuïts, el tinent d'alcalde va qualificar de "fets importants a l'hora de definir el projecte", entre d'altres, la creació de la nova estació intermodal, la possibilitat de soterrar les vies per a totes les línies i la capacitat per a superar la barrera de l'autovia de Castelldefels. Mentre el soterrament de les vies anava supeditat a la creació de la nova estació i al pas de la línia de l'AVE, per a solucionar l'assumpte de l'autovia hi havia tres alternatives: el soterrament total, parcial o tapar-la, que era la opció més econòmica i que més respecta el mediambient, a més de ser la més ràpida.

Primer assalt: Ronda de preguntes

Arribava la ronda de preguntes. El responsable d'Urbanisme al Prat va haver d'aclarir que, *a priori*, el 3% d'inclinació no presentaria cap impediment per als viants ni per a la construcció d'habitatges. "La 'muntanya', com vostès l'anomenen, ni tan sols la notaran en passejar per

l'Eixample Nord. Hi ha municipis amb desnivells de molts més grans i ni així hi ha cap problema per a ningú", va precisar Alegre. "Mai plou a gust de tothom, però hem escollit l'alternativa que afectava a menys persones i no ha d'existir el menor dubte que s'ajudarà a qui ho necessiti". Pel que fa al comerç, va haver qui opinava que el centre comercial que es volia construir afectaria als petits comerços. "Qui vagi al cinema o a distreure's a l'Eixample Nord no ha de comprar només al centre comercial; els clients seguiran, també, sent fidels al petit comerç de la ciutat", va pronosticar Alegre.

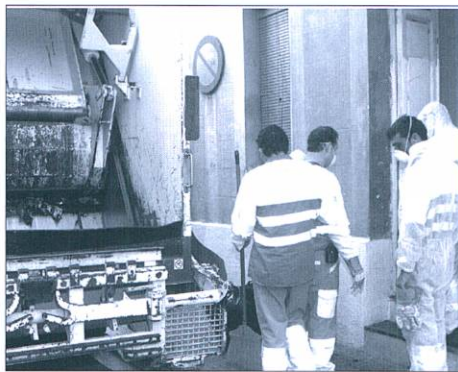
Les respostes del tinent d'alcalde no van deixar massa convençuts els presents i a partir d'aleshores es van posar sobre la taula més interrogants. El primer en sortir va ser l'assumpte dels espais verds assenyalats als plànols. "Concretin més de què es tractarà, perquè podríem pensar perfectament que el color verd l'han afegit al projecte per a emplenar buits", va advertir un membre del públic, que va obtenir com a resposta la paraula d'Alegre d'acomplir el que es reflecteix als plànols. La darrera pregunta que va escoltar el conferenciant va ser la d'un jove que declarà tenir uns certs estudis sobre arquitectura i qüestionà la decisió del govern de construir grans patis interiors a les illes de blocs del futur Eixample: "d'una banda, és una clara pèrdua d'espai, i de l'altra, només els utilitzarà qui visqui als blocs corresponents".

Segon assalt: l'intent d'agressió

Alegre se'n va emportar l'ensurt més gros quan un individu va intentar agredir-lo. Afortunadament, el conductor de l'autocar amb què es desplaçaria l'expedició a la nova estació va aconseguir frenar el descontrolat personatge abans que ningú prengués mal. El presumpte agressor duia, junt amb altres persones, un cartell amb l'article 9.3 del Decret 802/2005, on s'assenyala el deure d'afavorir els ciutadans amb un habitatge. ■

Ingresada en el hospital una anciana que acumulava tonelades de basura en casa

DELTA-EFE / Huertas G. C., de 70 anys, tenia su casa repleta de muntions de basura por los que merodeaban ratas, escarabajos y alguna que otra serpiente. Sus vecinos, hartos del intenso mal olor que emanaba la vivienda —el número 93 de la calle de Enric Morera— denunciaron la situación al ayuntamiento el pasado mes de octubre, pero, ante la negativa de la anciana, los trámites judiciales no han permitido el acceso hasta el pasado 3 de marzo. Ese día, los operarios del servicio de limpieza acudieron provistos de mascarillas y trajes especiales para retirar la basura. Estuvieron allí durante tres jornadas, durante las cuales retiraron hasta seis toneladas de desperdicios, según explica la concejala de Servicios Sociales del Ayuntamiento de El Prat. Había gran cantidad de papel, botellas, colchones, ropa usada y otros desperdicios, junto a numerosos residuos orgánicos en estado de descomposición. Los operarios llegaron a encontrar un nido de escarabajos tras

un crucifixo. Sin embargo, no encontraron dinero ni objetos de valor.

La anciana está afectada por el síndrome de Diógenes, un trastorno que lleva a los que lo padecen a recoger compulsivamente basura, desperdicio y objetos abandonados de la calle para acumularlos en casa sin orden ni concierto. Desde días antes de la intervención de la brigada de limpieza, se encontraba

ingresada en el hospital de Sant Joan de Déu, aunque otras informaciones señalan que fue internada en el psiquiátrico de Sant Boi. Huertas ya recibió hace 7 años tratamiento psiquiátrico, informa *El Periódico* citando a los vecinos. Ya entonces, los servicios municipales limpiaron y pintaron su casa, pero en cuanto la afectada volvió a casa, empezó de nuevo a llenarla de basura. El diario también explica que una de las ratas que merodeaban por la casa llegó a colarse en el frigorífico de una tienda de congelados cercana y obligó a su propietario a deshacerse de todo el embutido que guardaba en él.

Josefa Díaz, vecina contigua de Huertas, llegó a levantar una pared de uralita en su patio para impedir la invasión de la basura y, al mismo tiempo, para intentar reducir el fuerte olor. Los vecinos también explican que Huertas solía increpar e incluso lanzar piedras a los curiosos que miraban hacia su casa. ■

Les esquerdes de l'AVE, conseqüència de la mala execució de les obres

Mes de 200 habitatges de les illes de cases entre el carrer major i el carrer Prat, i entre Ponsich i el Passatge del Mercat, tenen esquerdes per culpa de la mala execució de les obres de l'AVE, al seu pas pel Nucli Antic del Prat

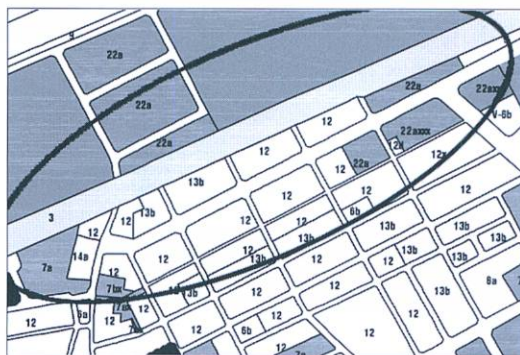
Les esquerdes han sortit fonamentalment a partir del passat més d'octubre, coincidint amb el buidat de terres i aigües del primer túnel, que probablement no és va fer amb el sistema i la precaució adequades, i ha causat uns danys molt importants que s'haguessin pogut evitar.

Esquerdes noves, esquerdes existents que han començat a fer-se grans, paviments que s'enfonsen, pilars esquerdat, tot sembla indicar que la situació és generalitzada en la zona esmentada, i degut, sembla, a que s'han tret sorres i llims de sota els fonaments i paviments dels edificis, pel mal buidat de les aigües del primer túnel.

Alguns veïns no han vist inicialment les esquerdes perquè tenen sostres de plaques, o envans dobles, o bé perquè no s'han donat compte que el paviment del terra els sonava a buit o també els enrajolats de banys i cuïnes. Per això, encara avui continuen descobrint-se noves esquerdes.

No es pot negar que són culpa de les obres de l'AVE

El cert és que és tracta d'una situació molt greu, doncs si s'hagués fet bé l'obra del primer túnel traient només aigua i no terres, això s'hauria evitat. Aquí el nostre Ajuntament ha jugat un paper molt deficient, doncs teòricament tenim uns equips

Les esquerdes produïdes per les obres de l'AVE han afectat a més de vuit illes de cases del Nucli Antic.

tècnics que feien un seguiment de la obra, i han fallat estrepitosament, tot i que la responsabilitat, hauria estat de la direcció de les obres.

Moltes persones estan afectades, dormen prop de les esquerdes amb l'angoixa que això provoca, i encara han de sentir com l'Ajuntament o ADIF, organisme promotor de les obres depenent del Ministeri de Foment de Madrid, intenten negar l'evidència de què la causa han estat les obres, en una zona on hi ha habitatges des de fa més de 80 anys, i on passa el tren fa més de 100, i el terreny no s'havia mogut mai.

El Esperanto cumple este año su 120 aniversario. Para mí que me siento esperantista hasta la médula, cualquier ocasión es buena para hablar de este idioma planificado.

Todo empezó, según la Biblia, cuando el hombre en su marcha desde Oriente se dio cuenta de que los ladrillos cocidos al fuego eran fuertes como la piedra y unidos con betún podían sostener grandes construcciones. Dijeron: "Vamos a edificar una ciudad y una torre, cuya cúspide toque a los cielos y nos haga famosos". A Dios no le gustó la propuesta y se dijo: "He aquí un pueblo uno, pues tienen todos una lengua sola. Se han propuesto esto y nada les impedirá llevarlo a cabo. Así, pues, confundiré su lengua de modo que no se entiendan unos a otros". Y ¡Dios mío la que se armó!. El hombre que hasta entonces había caminado junto porque tenía una sola lengua y unas mismas palabras, empezó a hablar de mil y una maneras diferentes por lo que le fue imposible seguir construyendo aquella gran ciudad y se vio obligado a dispersarse por toda la haz de la tierra. Aquella ciudad a medio construir se conoció después por el nombre de Babel.

Para ver se ha de mirar

Esperanto

Los estudiosos de estos temas nos dirán ahora que la cosa fue al revés, que primero se dispersaron los hombres y debido a ello surgieron a lo largo de los siglos, aquí y allá, mil y una maneras distintas de hablar. Sea como sea, el hecho es de que actualmente se hablan en el mundo unas 6.800 lenguas repartidas en más de 220 países. En nuestro continente, Europa, están inventariadas 225 lenguas vivas.

Como ocurrió en Babel, también hoy es difícil entenderse.

Desde 1887, para tender un puente sobre el abismo lingüístico, luchan denodadamente en todo el mundo los esperantistas. Este puente tiene un nombre: Esperanto. Se trata, como he dicho, de una lengua planificada, creada para la comunicación internacional. De los cerca de mil proyectos conocidos de lenguas planificadas, sólo el esperanto ha conseguido con éxito una vida práctica de más de un siglo. Gracias a su regularidad y flexibilidad, el esperanto es relativamente fácil de

aprender. Pero cuidado en no equivocarse. El Esperanto—y cualquier lengua planificada—no pretende que todo el mundo hable sólo esta lengua, sino que cada uno hable la suya y utilice el esperanto—de forma auxiliar—en su relación con las personas de otros países.

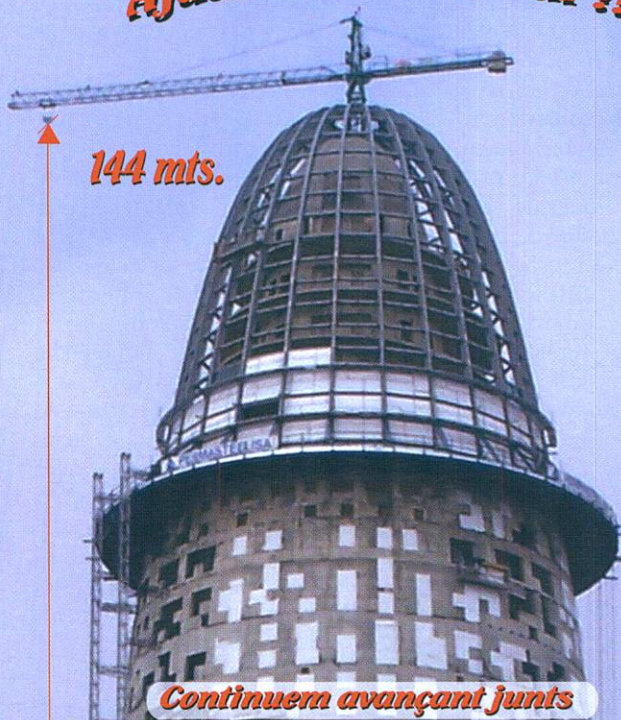
En España, en el año 1911, se permitió la enseñanza del Esperanto en las escuelas oficiales y universidades, y en Catalunya, el movimiento esperantista ha sido históricamente no sólo amplio, sino muy dinámico y muy centrado en el activismo social. Aquí, en El Prat, en los años 60, se llevaron a cabo algunos cursillos a cargo del que era entonces secretario de la "Sociedad juvenil esperantista española". Que yo sepa, o recuerde, no se han dado posteriormente más manifestaciones a favor de esta lengua internacional.

Para mí, que creo en la necesidad de un idioma internacional, aprecio la bondad del esperanto que resultaría imparcial, pero los ingleses creen que este papel puede cubrirlo el inglés, los franceses el francés, los españoles el español, etc, y... con la Iglesia hemos topado.

TOMÁS ALLENDE

Any 2000, 01, 02, 03 fem país...

Anys, 2005, 06, 07, etc...
Ajudem a fer Ciutat !!

Amy 2004 ... Amb la Indústria !!

El futur es aquest. (Ploma Abatible)

1ª en Catalunya y España

El motor de l' Economia

Recomendada per la Ley de Riesgos Laborales

Continuem avançant junts

GRUPRAT S.A. C/MORERAS N.º 13 POL IND. CAN STRUCH 08820 EL PRAT
 902.370.901 EMAIL: GRUASTORRE@GRUPRATSA.COM

JAVIER MARTÍNEZ / Zapatero vino al aeropuerto el pasado 1 de marzo a que le preguntaran por la concesión de la terminal sur. El presidente del Gobierno se convirtió por unos minutos en el espejito de Blancanieves ante el afán de empresarios, constructores y directores de líneas aéreas por saber quién era el más apuesto para conquistar la nueva terminal del aeropuerto de El Prat.

Como el oráculo de Delfos, que exprimía la ambigüedad de la sintaxis griega para no dejar nunca claro quién ganaría la próxima guerra, ZP sólo destacó la importancia de la nueva terminal para convertir El Prat en un aeropuerto de referencia europeo y un nudo de conexiones internacionales. Como en el anuncio del detergente, en ese momento se acabó el frotar de manos de los directores de aerolíneas. Los peces gordos de las organizaciones patronales catalanas pudieron gozar de la fricción manual unos instantes más, hasta que ZP dijo que la Generalitat iba a participar en la gestión del aeropuerto, pero que aún no se podía determinar ni cuándo ni cómo.

La vista aérea

Escala de ZP entre La Moncloa y Martorell

Zapatero, acompañado por el president Montilla y la ministra de Fomento, Magdalena Álvarez, el pasado 1 de marzo en las obras de la terminal sur

Si aún quedaba una chispa de ilusión entre el empresariado catalán, es que no hay mucha complicidad entre éste y Montilla. El *president* ya debía de saber que el jefe de La Moncloa iba a congregarse a la flor y nata del empresariado español y catalán para no decir absolutamente nada y para reiterar que el veredicto del Ministerio de Fomento no llegaría hasta después del verano. Montilla, el muy travieso, guardó silencio sobre esta

“no información”. Ni si quiera una discretita nota previa a los medios para advertir que no habría novedades sobre la concesión. Claro, sería quitar protagonismo a ZP, ante la expectación que había levantado su visita.

La voz de la calle, que a veces es el bosque que no se ve porque estamos cegados mirando las ramas, ha vuelto a ser sabia. “¿Por qué ha de retrasar la decisión hasta junio? ¿Tiene miedo de algo? Visto este movimiento del Gobierno, creo que los catalanes ya podemos comenzar a sufrir porque está claro que la concesión no será buena para Catalunya. Si no fuera así, no tendría ningún problema en anunciarlo antes de las elecciones”, escribe Ferran Salvador, desde Martorell, en la sección Cartas de los lectores de *El Periódico de Catalunya*.

Juan M. del Río, mediante una carta publicada en la misma sección, dice: “Si todas las entidades catalanas están de acuerdo en que Star Alliance es la que ofrece verdaderas perspectivas en la línea de convertir a El Prat en un *hub* que saque a Barcelona del aislamiento

aéreo internacional, ¿por qué tienen que decidir, como siempre, desde Madrid lo contrario? Ya saben: ‘Divide y vencerás’. Iberia sólo quiere evitar que El Prat le haga competencia a Barajas”. Sabia valoración, pero imprudente, puesto que el lector es de Madrid, y hablar así del reino de Barajas le puede costar la excomunión de entre su círculo de amistades y compañeros de trabajo. A estas alturas ya llevará el sambenito de separatista, independentista y encima *polaco* que nos suelen colgar a los catalanes cuando visitamos Madrid y nos atrevemos a cuestionar la hegemonía Monclovita en cualquier aspecto.

Visto lo poco que dio de sí, la conclusión es que la parada y fonda de ZP en las obras de la nueva terminal sólo fue una escala en un viaje que ese mismo día debía llevarle a Martorell para visitar SEAT. Querría así enmendar la pifia del flamante ministro de Industria, Joan Clos. En una de sus escasas comparecencias ante los medios, y en referencia al despido masivo de trabajadores por el cierre de Delphi, en Cádiz, al otrora alcalde de Barcelona no se le ocurrió otra cosa que decir: “Vamos a hablar con la empresa para saber cuáles son sus intenciones”. “Pues echar a todos los trabajadores, Clos, ¿o es que no te ha quedado claro?”, le grité yo a la tele, mientras el ministro expresaba semejante obviedad con su habitual cara de pasmo. Estoy convencido, a ZP El Prat sólo le caía a medio camino entre La Moncloa y Martorell. Ese día le interesaba más la SEAT, no fuera a ser que Clos saliera otra vez por la tele y entonces a la empresa le entraran ganas de poner en la calle antes de la cuenta a los 500 trabajadores que ya ha dicho que le sobran. ■

Aena licita el centro cultural y la reconstrucción de La Ricarda

DELTA / Aena ha aprobado la licitación de las obras de construcción de un edificio destinado a centro cultural aeronáutico en el aeropuerto de El Prat por un importe de 3.461.213 euros y un plazo de ejecución de 12 meses.

El nuevo edificio se situará en el área del Parque de Servicios Aeronáuticos del aeropuerto. La superficie total construida de la instalación será de 3.193 metros cuadrados que se distribuirán entre un vestíbulo de recepción, una sala de proyecciones de vídeos y conferencias y una sala de exposiciones dedicada a la historia de la aeronáutica.

El edificio también dispondrá de un área de servicios, que incluirá un taller de restauración, videoteca y biblioteca, almacén de material y una zona de administración.

La gestora pública de los aeropuertos españoles también ha aprobado la licitación de las obras de reconstrucción de la granja por un importe de 3.222.940 euros y un plazo de ejecución de 18 meses. La obra consiste en la reedificación o montaje de las antiguas naves de La Ricarda, cuyos componentes estructurales y decorativos recuperados están depositados en un almacén propiedad de Aena ubicado en Viladecans. La superficie total construida será de 3.920 metros cuadrados.

La granja de La Ricarda consta inscrita en el catálogo del patrimonio arquitectónico del Prat de Llobregat y es todo un símbolo de la historia agrícola del Baix Llobregat.

Aena también ha acordado ceder al ayuntamiento de El Prat 18.200 metros cuadrados de terreno del Parc Litoral para la construcción de equipamientos y edificios de carácter medioambiental, entre los que se encuentra el futuro Centro de Recuperación de Animales Marinos (CRAM).

TRIF TORRENTS® S.L.

**Construcciones Metálicas
Puertas - Automatismos
Cerrajería**

Lloret de Mar, 9
Teléfono. 93 379 40 95
Fax. 93 379 31 18

EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

Protestes dels veïns del carrer Sant Joaquim per l'acabat de les obres

NEUS MACIAS / Els veïns del carrer Sant Joaquim estan descontents amb les obres realitzades a la via, i han lliurat al Tinent d'Alcalde de Projectes Urbans i Obres Municipals, José García, un escrit on especifiquen les deficiències que han trobat en voreres, clavegueres i esglaons. El document, que signa una quinzena d'habitants de Sant Joaquim, assenyala que, per causa d'haver "rebaixat les voreres, els esglaons d'entrada a les cases estan massa alts", i es queixa de les dificultats que tenen per pujar i baixar als seus habitatges "ja que som persones grans, i ens costa".

Un dels veïns més afectats és Joan Domingo, que viu al número 14 d'aquesta via. Els obrers li han col·locat a la porta de casa seva una petita escala per poder accedir-hi, ja que l'esglaó quedava massa alt. De moment, l'accés és de fusta, "però m'han dit que me'l posaran de marbre, i que l'han de portar d'Extremadura i

Joan Domingo, a les portes de casa seva: els esglaons han quedat molt alts i han hagut d'afegir un de més

per això triga tant". Ell s'ha convertit en un dels veïns més reivindicatius. "Tots els que vivim als números parells estem molt afectats. El carrer no està ben anivellat, fa baixada i quan plou, se'ns inunden les cases". Fe Peralta i Lourdes Subirats li donen la raó. Elles també han signat a l'escrit que han lliurat a la regidoria de Projectes Urbans i Obres Municipals. "Som grans. Jo no estic bé dels óssos i em costa pujar

i baixar", diu la Fe. A més, tenen por d'ensopegar amb les llambordes. "Les rajoles sobresurten unes de les altres", asseguren. I també les tapes de les clavegueres, "que, a sobre, estan rovellades des que les van instal·lar". També protesten per la tardança en l'acabament de les obres. "El cartell deia que trigarien 8 mesos i mig, i s'hi han estat molt més. Van inaugurar una setmana abans de Nadal, i ho van fer amb pres-

ses. El tram entre el carrer Manel Bertran i Joan Maragall el van acabar en quinze dies. Així ha quedat!", critica Joan Domingo.

El regidor d'Obres Municipals, el socialista José García, explica que les obres encara no es poden donar per finalitzades. "No estan recepcionades per part de l'ajuntament", assegura, i argumenta que encara s'estan fent revisions "personalitzades, atinent queixes puntuals dels veïns, però també detectant nosaltres mateixos alguns desperfectes". García explica la dificultat d'arranjar aquest carrer. "S'ha hagut d'alinear la via sencera. Moltes cases eren molt baixes i, per evitar que s'inundessin amb les pluges, hem hagut de rebaixar el carrer. Per aquest motiu els esglaons queden alts". García demana temps per tal que l'empresa contractada revisi les obres i l'ajuntament pugui donar per finalitzada la reforma de Sant Joaquim.

BALTASAR

MEDIADORES DE SEGUROS

SEGUROS DE

AUTOMÓBILES · HOGAR · COMERCIO · VIDA · JUBILACIÓN

COMUNIDADES · ENFERMEDAD · ACCIDENTE · EMPRESAS

RESPONSABILIDAD CIVIL

HORARIOS

Mañanas: 9h. a 14 h. · Tardes: 16 h. a 20 h.
Excepto viernes de 9h. a 14h. i de 16 h. a 19 h.

Av. Verge de Montserrat, 38 · El Prat de Llobregat

Telf. 93.370.02.99 · Fax. 93.370.06.06

e-mail. baltarseg@terra.es · www.baltarseguros.com

Reflexions d'un observador

Quan es mana massa temps, tot s'acaba esquerdant

-Aquestes esquerdes no són pas per culpa dels túnels de l'AVE. A quina distància és el carrer Monturiol de les vies del tren?

-Segur que més d'un quilòmetre.

-Doncs?

-No he dit pas que siguin de l'AVE! Veniu, veniu...

-Es veuen ben clarament aquí a tocar de l'edifici.

-Aquesta esquerda que hi ha al mig de la vorera, ahir no hi era.

-Escolta que això potser medeix quatre mil·límetres i no es fa així com així.

-Al subsòl d'aquests edificis estan passant coses importants.

Aquesta és cantonada Monturiol-Frederic Soler. Els efectes d'aquestes esquerdes ja han arribat a algun edifici del carrer Barcelona i podrien arribar a afectar-ne algun del carrer Castella.

-O sigui, tota l'illa de cases.

-I superar-la. Veus aquestes dues cases que s'ha obert pel bell mig, els testimonis que hi van posar els paletes també s'han partit.

-O sigui que el passi al subsòl continua.

-Però mireu la casa de davant de l'obra que ha creat el problema: esquerdes recents a la vorera, plaques decoratives despreses... Això va a més.

-Però què es suposa que ha passat?

-Traiem el cap i ho veureu.

-Ondia! Això quina fondària té? Segur que és un pàrking? Aquí igual hi caben dos que tres nivells. Se'n havia arribat al Prat tan avall?

-No ho sé, però sembla mentida que l'ajuntament hagi autoritzat aquesta obra.

-Com autoritzat! Si el pàrking és municipal...

-No s'hi veu cap rètol que ho digui. És estrany que, amb la quantitat de diners que gasten en propaganda, no s'anuncien i més ara que tenim les eleccions a quatre dies.

-Hi ha conflicte, nois. Deixen que doni la cara l'empresa constructora. Fan com en el cas de les esquerdes de l'AVE: l'alcalde s'amaga darrera el responsable d'urbanisme.

-Responsable, has dit?

-Ho deia..., alegrement.

-Sense conya que els afectats no deuen tenir cap alegria.

-Oh! Té mèrit això de posar la cara perquè no baixi la popularitat de l'altre.

-Ja s'ho agrairant. Mira els anteriors responsables d'urbanisme, tot s'han anat ben colocats.

-De moment hi posa afició, tanta que alguns dels afectats n'estan ben tips.

-Tu no veus gaire la tele. És l'estratègia del "poli bueno y el poli malo"... Aquí es tracta de que la part dolenta la faci un, perquè després sembla que ho arregla l'altre.

-Conyes a part, aquesta obra afecta l'aqüífer d'un forma important...

-Que no veus aquesta aigua que raja. Fa tres mesos que no paren de treure aigua i sorra. En aquests dos contenidors, en un es disposa la sorra, mentre a l'altre va a parar l'aigua abans de passar a la claveguera. Podeu imaginar l'aigua i sorra que han sortit de sota dels edificis colindants. No és gens estrany el que està passant. El pes dels edificis tendeix a omplir el buit.

-Però és molt greu que aquesta bestiesa la faci el propi ajuntament.

-Tu mateix! Mireu aquells anclatxes fixats a la paret...

-Aquelles peces de ferro?

-Exactament. Allò és el final d'un ferro que entra 18 metres sota els edificis de tot l'entorn. És per subjectar aquestes parets de formigó, perquè no s'avanacin dins l'obra.

-Com saps que arriben a divuit metres?

-Perquè als veïns d'aquestes cases esquerdades els hi van dir que eren per protegir-los a ells, quan la realitat és que els han omplert d'esquerdes.

-I aquests ferros estan per tot el contorn?

-Pel que es pot apreciar des d'aquí, sí. Segurament també sota el carrer Indústria, potser per això aquestes façanes també s'esquerden.

-Hi ha qui diu que van trobar en fer l'excavació les runes d'una antiga casa de pagès i l'han fet desaparèixer a corre i cuita, sense cridar l'arqueòleg, com marca la llei ja que el Delta és patrimoni arqueològic protegit.

-Ho fan molts constructors per evitar-se problemes.

-Però amb l'ajuntament pel mig es tracta d'una falta més greu, que si només ho fes un particular.

-Més greu que el que està passant? Que no veieu que aquesta és la prova de que amb el tema de les esquerdes de l'AVE s'ha badat d'una manera impressionant. Com podien advertir i controlar les obres de l'AVE si aquí el propi ajuntament tolerava aquesta animalada. Qualsevol pretenc de socarel sap que amb el subsòl del Prat no s'hi pot jugar?

-Ja s'entén que les esquerdes hagin arribat a la pròpia Casa de la Vila... Hi ha qui té el cervell ben esquerdat.

-Amb els anys es perd l'enteniment i són massa anys manant els mateixos. Quan passa massa temps, igual que quan es mana molt de temps, tot s'acava esquerdant.

-Ja tens raó, ja. Que Déu ens agafi confesats, perquè això pot durar tant com lo del tio Paco.

-És que al cervell també s'hi fan esquerdes. Ho podeu ben creure.

L'OBSERVADOR

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ POTA SUD S.L.

CONSTRUCCIONS PITARCH

- Albañilería en general
- Sustitución de bajantes
- Sustitución de claraboyas
- Construcción de cubiertas
- Tratamientos antigraffiti
- Tabiques pluviales
- Pinturas exteriores e interiores
- Casas unifamiliares
- Carpintería de madera

- Rehabilitaciones de fachadas
- Consolidación de obra vista
- Vestíbulos de escalera
- Aseos y baños
- Reformas de cocinas
- Electricidad y fontanería
- Calefacción y aire acondicionado
- Carpintería de aluminio
- Falsos techos

REFORMAS

Oficina: C. Jaume Casanovas, 3 • Telf.-Fax.: 93 370 83 43 - Magatzem: Psge. de la Autovia, 10 • Telf. 93 370 06 55 / Fax. 93 370 23 54 • Mòbil 615 57 86 84 / 615 83 28 70 • 08820 El Prat de Ll. (Barcelona)

Dues dones que van obrir portes i trencar tabús

NEUS MACIAS / Una celebració amb "memòria històrica". Així definia la regidora de la Dona, Ana Navarro, els actes commemoratius del Dia Internacional de la Dona, que enguany han tingut com a plat fort l'homenatge a Maruja Pelegrín i Carmina Balaguer, fundadores del primer centre de planificació familiar a El Prat. També es va presentar el llibre *La conquesta de la llibertat de les dones*, que narra l'aventura vital d'aquestes pioneres.

La periodista Montserrat Armengou va començar l'acte amb unes paraules de reconeixement a la tasca de Pelegrín i Balaguer. En primer lloc, va atribuir la "desinformació i manca de cultura popular social i de gènere que viuen molts adolescents" al trencament de la cadena informativa entre pares i fills fruit dels anys de dictadura. "El franquisme va manllevar a les dones el dret de decidir sobre el seu cos i la seva sexualitat", va assegurar Armengou. En uns anys en què el sexe era considerat "un tabú, quelcom brut", Carmina Balaguer i Maruja Pelegrín van lluitar per l'accés de les dones als anticonceptius i van treballar "per una societat més justa". L'any 1977 obrien, amb moltes dificultats i pràcticament d'amagat, el primer centre de planificació familiar. "Un referent a la comarca i a la resta del país", segons es diu

Carmina Balaguer i Maruja Pelegrín rebent una placa commemorativa de mans de Lluís Tejedor, durant l'acte d'homenatge

a l'audiovisual que es va presentar durant l'homenatge, i on les dues protagonistes relaten de primera mà aquells anys tan durs i apassionants. "El que fèiem era una mica il·legal", assenyalen. "No parlàvem només de sexe o anticoncepció. Nosaltres els obríem portes, i elles les traspassaven si volien".

Profundament emocionades, Maruja Pelegrín i Carmina Balaguer van agrair les mostres d'afecte, i van definir-se com a dones "molt privilegiades per poder gaudir d'aquest moment". Van tenir un record per a totes aquelles lluitadores "que per defensar les seves idees van estar empresonades", i van assegurar que els agradaria ser recordades com a persones "que van fer avançar la qualitat de la vida quotidiana de les dones".

L'alcalde d'El Prat, Lluís Tejedor, que va lliurar un guardó a les protagonistes, va agrair la tasca desenvolupada i les fa definir com "dues dones anònimes compromeses i implicades en un servei a la comunitat". L'alcalde va recordar que al primer programa electoral del PSUC, l'any 1979, ja es comprometien a "potenciar i difondre" l'existència del Centre de Planificació Familiar que van fundar Pelegrín i Balaguer.

Polítiques de gènere al món local

Entre la resta d'actes programats per a commemorar el 8 de març destaca la concentració a la Plaça de la Vila per a la lectura del manifest. Així, en el ple municipal es va aprovar una declaració institucional on es parla de la participació de les dones com un principi de desenvolupament democràtic. El text recull el compromís amb impulsar la implicació de les dones en tots els àmbits de la vida social, política i cultura. També es parla d'afavorir mesures de conciliació i nous usos socials del temps per afavorir la corresponsabilitat. Atendre les dones que han patit violència i prevenir-ne qualsevol manifestació es converteix també en una prioritat. La declaració institucional fa èmfasi en el compromís del món local alhora d'incorporar la perspectiva de gènere al conjunt de l'agenda política. De fet, durant el mes de març tindrà lloc la constitució del Consell de les Dones al Prat, "fruit de tots els esforços que la Xarxa de Dones d'El Prat ha fet tots aquests anys", assegura Navarro. ■

El Estatuto andaluz centra el debate en el día autonómico

N.M. / Una vuelta a casa. Así dijo sentirse Gonzalo Crespo, Teniente Alcalde del Ayuntamiento de Sevilla y Delegado de Fiestas Mayores, al regresar a la Casa de Andalucía, la misma entidad que él apadrinó hace ya 22 años, cuando era Director General de Políticas Migratorias en el ejecutivo de Rafael Escuredo. Crespo ha sido el pregonero de la entidad regional en el Día de Andalucía, y se lleva a su tierra una petición de Francisco Jódar, presidente de la asociación: "Cuando vuelva a Andalucía, dígalas a sus compañeros políticos que salgan a la calle y expliquen el Estatuto de Autonomía y los logros que puede conllevar". Y es que el documento aprobado en referéndum por los andaluces el pasado 18 de febrero ha centrado buena parte de los discursos en la celebración del Día de Andalucía. Gonzalo Crespo hizo un balance de lo conseguido por el texto que los andaluces refrendaron en 1981. "Entonces teníamos unos altos porcentajes de analfabetismo y desempleo", recordó el político sevillano. Asimismo, aseguró que la comunidad andaluza "es la que más ha crecido, por encima de la media de España y Europa". "Aunque no se ha logrado la convergencia total, hay que recordar lo mucho que hemos avanzado".

Crespo también hizo un llamamiento a sus paisanos. "Los andaluces de la diáspora tenemos que ser los mejores ciudadanos allá donde estemos, y así engrandeceremos a Andalucía y a la ciudad de acogida".

El alcalde, Lluís Tejedor, pronosticó que en un futuro el Día de Andalucía continuará celebrándose "al margen de los debates políticos", ya que la comunidad del sur "ha vivido un proceso histórico y una cultura que le dan derecho a reivindicar el recuerdo y la celebración". El alcalde también tuvo palabras de elogio para el texto andaluz. "Gracias al Estatuto podrán mejorar sus expectativas de crecer como personas y su calidad de vida".

Ofrenda floral a Blas Infante

Otras entidades andaluzas, y no sólo ubicadas en El Prat, quisieron unirse a la celebración del 28-F y acudieron a la ofrenda floral al busto de Blas Infante. La Casa de Huelva en L'Hospitalet y la Asociación Blas Infante de Cornellà hicieron su homenaje al padre de la patria andaluza. Un acto en el que también estuvieron presentes Amics d'El Prat, la Casa de Sevilla, la Casa de Cádiz, la Casa de Andalucía, el Coro Cruz de Mayo, la Cofradía

Gonzalo Castro, Delegado de Festejos del Ayuntamiento de Sevilla, durante el pregón que ofreció en la Casa de Andalucía.

de Jesús Crucificado y Ntra. Sra. de los Dolores y todos los partidos con representación consistorial, además del Ayuntamiento. Silvia López, Directora General de Relaciones con Andalucés en el Exterior de la Junta de Andalucía, habló de una comunidad autónoma "más libre y solidaria gracias al sacrificio de todos los que se fueron". También mencionó que el Estatuto "ha engrandecido nuestra tierra, y la ha puesto en la vanguardia". ■

L'Ajuntament ha quadruplicat la plantilla des del 1979

La publicació del cens de funcionaris i personal contractat de l'Ajuntament, amb motiu de les eleccions de representants sindicals municipals, ha possibilitat un anàlisi de l'actual situació de la plantilla municipal. Les dades aporten unes certes conclusions sobre qüestions concretes, mentre que altres aspectes del contingut de la nòmina de personal lògicament no es reflecteixen en el cens i s'ha consultat el pressupost municipal de l'any en curs, especialment per entendre les repercussions econòmiques de la configuració de la plantilla i, també, de l'organigrama polític professional del nostre ajuntament. En qualsevol organisme públic, com a l'empresa privada, la nòmina acaba sent la peça essencial de l'equilibri econòmic que comporta una bona gestió.

Els costos de personal han passat de 14'7 milions d'euros el 2001 a 25'4 milions el 2007

La comparació de la nòmina de personal i el pressupost municipal demostra d'entrada un factor desequilibrant. L'evolució de les despeses ordinàries dels darrers pressupostos mostra una creixuda continuada del capítol de personal que ha passat a 25'4 milions d'euros en el pressupost del 2007, quan només sis anys abans (el 2001) estava en els 14'7 milions. La variació sobre el pressupost del 2006 és del 5'7 per cent i s'està només a set punts de doblar el cost de la plantilla de l'esmentat 2001, que és l'any que els mateixos experts municipals posen com a primera referència en presentar el pressupost.

La «plantilla amagada»

Aquesta alça important dels costos de personal té una altra realitat pressupostària que forçosament ha de preocupar a qualsevol administrador públic o privat responsable: el capítol de bens i serveis que inclou els serveis contractats, el que alguns experts en l'administració local en diuen «la plantilla amagada», a partir del pressupost del 2003 va superar la quantia del capítol de personal i ha seguit progressant la diferència fins situar-se a 2'2 punts per damunt. Des d'una gestió econòmica liberal es diria que s'estan privatitzant serveis i de fet sabem que la gestió de centres cívics, casals, piscines i altres instal·lacions esportives s'ha anat posant en mans privades –amb algun fracàs estrepitos, per cert–, però aquesta «privatització» s'hauria de reflectir en la disminució de la nòmina de personal que, no obstant, s'ha seguit incrementant.

Dins d'aquesta «plantilla amagada» també s'hi podria afegir el personal de les diferents concessions municipals: recollida d'escombreries, la deixalleria, neteja i manteniment de la via pública i dels edificis municipals, l'il·luminació pública, les senyalitzacions del trànsit... Una munió de gent només quantificable entrant en els contractes de cadascuna de les concessions municipals, que per tant no podem incloure en plantejar la primera qüestió a resoldre en analitzar el capítol de personal: conèixer la importància numèrica de la plantilla. El cens de les eleccions sindicals només ens aporta la xifra de

614 empleats, dividits en quatre grups: 260 funcionaris, 89 tècnics i administratius, 153 integrants de l'aparell de la policia municipal i 112 especialistes i personal no qualificat. No obstant, com què tot surt del pressupost, no podem oblidar que la plana major del funcionariat –els membres del Cuerpo Nacional de Funcionarios– no participa d'aquestes eleccions. L'ajuntament no pot prescindir d'interventor, dipositari i del titular de la secretaria municipal. És proper el Dia Internacional de la Dona i ens honora que el número ú dels nostres funcionaris ho sigui, com el 44 per cent del total de la plantilla.

La dispersió del personal municipal instal·lat en diferents edificis multiplica els costos de la plantilla

L'altra nòmina és la de les empreses públiques municipals. Al Prat en tenim tres: Aigües del Prat, Prat Espais i Prat Comunicació. Les dades que ens aporten donen un total de 90 empleats, un 80 per cent a la Societat d'Aigües.

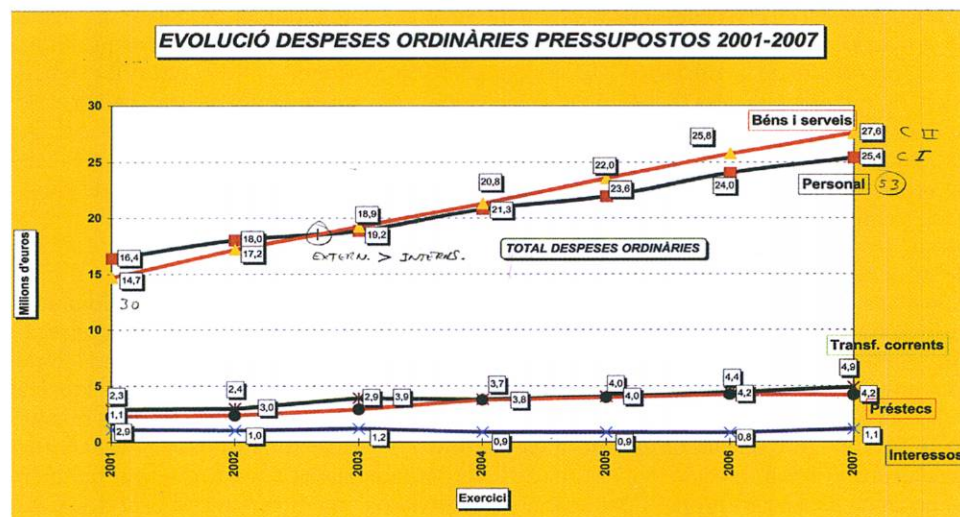
Capítol a part és el que en diríem l'aparell polític professional (alcalde, regidors i càrrecs de confiança). Un total de 28, divuit d'ells membres de la corporació. La suma ens dona que 735 «professionals» integren la realitat de la nòmina municipal.

Encara treballen a l'Ajuntament 101 dels 190 empleats del 1979

A partir d'aquí, passem a les característiques dels quatre grups d'empleats municipals.

En primer lloc la relació de funcionaris que apareix amb les dades concretes del NIF, l'any de naixement, el sexe i l'antiguitat expressada en mesos. L'ajuntament té un total de 260 funcionaris, el 58 per cent són del sexe femení. Al cens no s'especifica quina és la funció de cadascun. L'antiguitat ens permet observar que es tracta del grup d'empleats que conserva el major número de persones (68) que ja treballaven a l'ajuntament quan el 1979 es constituí el primer ajuntament de la democràcia. En general es tracta de professionals reconeguts, sobretot per la gent d'aquell Prat on encara es coneixia tothom. El més veterà és Francisco Montes que porta treballant a la Casa de la Vila des de fa 46 anys, malgrat haver nascut el 1945. Molt a prop d'ell, Esther Ponce, amb més de 44 anys de servei, coneix a fons la intervenció municipal. I en tercer lloc d'aquesta mena de pòdium Antoni Puig Rovira, que porta 42 anys amb alguna excepció. Els tres –i altres– encara tenen marge per a la jubilació.

El segon grup recull el personal laboral tècnic i administratiu. Un total de 89 empleats, també aquí la majoria són dones (un 57'30 per cent). Tres d'ells ja treballava a l'ajuntament el 1979 i, concretament, la tècnica auxiliar de la biblioteca popular Maria Jesús Arriazu és la de més antigui-

Gràfic del pressupost 2007 de l'Ajuntament, explicatiu de les quantioses despeses municipals

Períodes de contractació de la plantilla municipal								LA RECTA FINAL		
ABANS MAIG 1979	Contractats en les diferents legislatures municipals							SECTORS PROFESSIONALS Empleats	CONTRACTES 2006-2007	
	1979-1983	1983-1987	1987-1991	1991-1995	1995-1999	1999-2003	2003-2007		2006	Gener-Febrer 2007
68	6	23	28	30	13	30	62	Funcionaris 260	39	15
3	1	16	12	7	3	13	34	Tècnics i administratius 89	26	1
30	2	4	18	24	8	12	55	Polícia i auxiliars 153	42	6
0	0	21	24	10	2	6	49	Especialistes no qualificats 112	35	1
101	9	64	82	71	26	61	200	Total 614	142	23

L'actual legislatura (2003-2007) rècord històric de personal contractat

tat. En aquesta relació el cens especifica ocupacions concretes: abunden els educadors socials, els tècnics de treball, joventut, esports i medi ambient, monitors i educadors de guarderia, tècnics d'arxiu, però també hi trobem personal sanitari, arquitectes, informàtics...

Una altra llista de 153 noms votarà a l'edifici de la policia municipal i, per la majoria de noms que es reconeixen, es tracta dels encarregats de l'ordre públic i el seu personal auxiliar administratiu. Destaquen per la veterania Antonio Muñoz (38 anys de servei) i Aurelio Bono (quasi 33). En aquest grup, comandat per cert per una altra professional femenina, poc més del 16 per cent són dones. Una d'elles és Olivia Capel, amb una gran experiència administrativa acumulada en quasi 37 anys de servei.

El darrer grup és el dels especialistes i personal no qualificat (conserges, monitors, jardineros, operaris d'això i d'allò...), amb un total de 112 (a prop del 40 per cent dones).

És l'únic grup on no queda ningú que fos empleat abans del 1983.

Hem buscat una referència que ens ajudés a copsar què ha passat en aquests trenta anys de democràcia, des de la lògica evolució de la plantilla municipal. Els propis arxius de DELTA ens han aportat la dada de 190 empleats quan es constituí l'ajuntament el 1979. Només dos anys després, ja havien passat a ser 260. A partir d'aquí es pot treure la conclusió de que la nòmina professional del ajuntament s'ha multiplicat per quatre en menys de tres dècades. La xifra pot ser encara força més important, perquè s'han detectat nombrosos

Des del 1979, El Prat ha passat d'un empleat municipal per cada 316 veïns, a un per cada 88

becaris no inclosos en el cens i s'ha fet costum externalitzar la direcció d'obres que històricament feien els propis tècnics en plantilla. També es coneix l'aportació municipal a projectes compartits amb altres administracions: Prat Nord, el Prat 21, Pla integral de Sant Cosme, la gestió dels espais naturals... Som un altre Prat, però és indiscutible el creixement del cartipàs professional municipal i de la quantitat d'edificis que ha estat necessari construir, comprar o llogar per ubicar-hi una plantilla que només ocupava l'edifici de la Plaça de la Vila i part de l'antic escorxador. És prou conegut l'alt cost de la dispersió. La relació "habitants-funcionaris al seu servei" entra en crisi quan fa trenta anys acabàvem de superar els 60.000 habitants i ara no hem arribat als 65.000. En menys de trenta anys hem passat de tenir un empleat municipal per cada 316 veïns a tenir-ne un per cada 88. Com ho hem notat?

L'apreci ciutadà per la quantitat i la qualitat dels serveis que presta aquesta macroplantilla municipal és una qüestió plena de subjectivitat. Les xifres són fredes. Aquest anàlisi del capítol de personal i del pressupost de l'ajuntament, té altres punts que sorprenen

més enllà de quadruplicar la nòmina. Alguna cosa es pot observar en les estadístiques que acompanyen aquest informe, sense gaires comentaris. Aquesta darrera legislatura municipal s'han contractat 200 empleats, 142 d'ells només l'any 2006 i ja en portem 23 en els primers cinquanta dies del 2007, exactament fins el 22 de febrer, que és la data del cens electoral. Aquesta obsessió per l'ampliació de la plantilla es converteix en un autèntic espectacle quan es consulta la web de l'ajuntament (www.aj-elprat.es) on amb data 16 de març s'hi penjà una oferta pública d'ocupació per un total de 66 places destinades no es sap si a una nova i insòlita ampliació o a afavorir a personal laboral amb la condició de funcionari, reivindicació de les forces sindicals que també reclamen reglamentació i transparència en la contractació, que critiquen obertament demanant el canvi dels responsables de la política de personal, entre altres qüestions més d'ordre intern que recullen les respectives candidatures a les eleccions sindicals.

Ens hem preguntant què està passant en el si del nostre ajuntament. Qui carrega la nòmina de la seva empresa si l'ha de seguir dirigint?

Les dades del pressupost municipal són inquietants des de la perspectiva de la qualitat de la gestió municipal. Els préstecs a tornar –perquè es tornen, interès i capital– han passat dels 1'142 milions d'euros el 2001 als 4'2 milions d'euros per aquest any, ben a prop de quadruplicar-se, i la quantia dels interessos ha pujat més d'un trenta-set per cent. Si anem a la previsió d'ingressos: no paren de pujar els impostos directes i indirectes, les taxes i els ingressos patrimonials, tot evidenciant una urgent necessitat de recaptació, per cobrir un pressupost que ha arribat a 87.101.333'30 euros (més de 14.500 milions de les antigues pessetes), amb un 11 per cent per damunt del pressupost del 2006.

La nòmina de personal sempre és un problema econòmic, la solució del qual és a la butxaca dels ciutadans.

PERE BALTÀ

Col·lectiu Delta d'Estudis Locals

Càrrecs de confiança, polítics professionals i personal de les empreses públiques municipals	
Cos Nacional de Funcionaris Secretaria, Intervenció, Dipositaria.....	3
Empreses Municipals Aigües del Prat, Prat Espais, El Prat Comunicació.....	90
Càrrecs de confiança política.....	10
Alcalde i regidors professionalitzats.....	18
Total.....	121
+ Plantilla municipal.....	614
TOTAL	735

Comissions Obreres guanya les eleccions sindicals a l'Ajuntament del Prat

Més de sis-cents funcionaris i empleats municipals van acudir a les urnes el dimecres 22 de març per elegir els seus representants sindicals. Es presentaven tres candidatures corresponents a la Unió General de Treballadors, Comissions Obreres i a la CSI-CSIF que aglutina independents. El resultat dona una majoria ampla a CC.OO amb un total d'onze representants, la UGT situa a sis dels seus candidats i tres el CSI-CSIF, distribuïts de la següent manera:

Grup de Funcionaris: 5 CC.OO., 3 d'UGT i 3 de CSI-CSIF.

Tècnics i administratius: 3 CC.OO., 1 UGT.

Especialistes i no qualificats: 3 CC.OO., 2 UGT.

Segons les dades que arriben a la redacció de DELTA - que procurarem ampliar si cal en la propera edició - han resultat elegits per Comissions Obreres: Silvia Castilla Fuentes, Mari Vázquez Rodríguez, Pep Vallengrejo, Alfonso de Dios

Els candidats de la UGT a les eleccions sindicals de l'Ajuntament.

Logo de la candidatura guanyadora de Comissions Obreres.

Magan, José Luis Blanco Blanco, Antonio Garrido Flores, Maria Jesús Arriazu Peralta, Ángel Sánchez Notario, José Luis Domínguez Albadalejo, Violeta Rossi Pérez i Xavi Ruiz Millán. Per la UGT: José García Barrio, Fernando Puedo, Carmen Fernández Guerrero, Do-

lors Moros Flores, Ángel Nielfa Cárdenas i Óscar Griño Barros. Per CSI-CSIF: Herminio Sevillano Carmona, Ramón Alonso García i Francisco Javier Gómez Torres, que encapçalaven la candidatura en el grup de funcionaris pel que van obtenir representació.

Perruqueria LYDIA

C. Joan Maragall, 55 • Telf. 93 370 65 02 • EL PRAT DE LLOBREGAT

BOLSOS

Delcar

Artículos de piel y viaje

Frederic Soler, 6 • Telf. 93 370 19 53 • EL PRAT DE LLOBREGAT

Mecànica i electricitat de l'automòbil i la motocicleta

Taller Ribas

CARRER BARCELONA, 69

08820 El Prat de Llobregat Telf. 93 478 60 97

P CRISTALERÍA METALISTERÍA

PEDRO

Cerramientos de aluminio en general ▶ mallorquinas ▶ rejas
▶ ballestas mamparas de baño ▶ vidrieras de aluminio y emplomadas
▶ cerramientos de aluminio-madera y persianas de aluminio y P.V.C.

Coronel Sanfeliu, 58 ☎ 93 370 17 02 • Fax 93 379 81 05 • El Prat de Llobregat (Barcelona)

En civisme, fem un bon equip

Col·labora amb el teu ajuntament

www.diba.cat

Diputació
Barcelona
xarxa de municipis

El cel castiga la gola de Carnestoltes amb la pluja

NEUSMACIAS/ La pluja que, massa sovint, coincideix amb la festa de Carnestoltes fa pensar que es tracta d'un càstig diví com a venjança per incitar al pecat. Però cap impediment no espanta les comparses pratenques i, malgrat l'aigua que va caure durant bona part de la

tarda, i que va obligar a suspendre la Rua Infantil, les associacions, entitats i grups d'amics van posar bona cara al mal temps. Res no els va poder impedir passar una estona divertida i es van entestar a desfilar pels carrers d'El Prat, desafiant el cel. Enguany la gola s'ha erigit com

el pecat capital de referència, i moltes han estat les comparses que ens han temptat: hem vist galetes, *lacasitos*, carxofes... Aquesta edició del Carnestoltes, però, ha resultat poc reivindicativa, i s'han vist escasses al·lusions o crítiques polítiques. (FOTOGRAFIES: JOAQUIM TORRENT)

▲ El CEIP Galileo Galilei celebra els seus 20 anys d'existència, i proclamava que la ciutat s'està quedant sense el seu OR VERD, és a dir, sense la característica carxofa pratenca. I tot això a causa de l'expansió de l'aeroport. L'AMPA de l'escola, en col·laboració amb l'IES Ribera Baixa, va preparar la disfressa durant quatre mesos. L'esforç els va servir per aconseguir el Gran Premi Intermodal a la comparsa més crítica de tema local.

▲ La Unió Excursionista d'El Prat anaven disfressats de vikings, i amb un espectacular vaixell, aquests aventurers s'ho van passar d'allò més bé i van fer bo el lema de la Rua, la gola: van fregir sardines, xistorres i cansalada durant la desfílada, tot regat amb un bon vi. Potser per això van guanyar el premi La Gola a la comparsa més bonica i conjuntada.

▲ Any rera any, l'AMPA de l'escola Mare de Déu del Carme demostra la seva capacitat imaginativa. En aquesta edició van voler fer un homenatge a l'Any del Foment de la Lectura, i van disfressar tots els alumnes d'il·lustres novel·les. A sobre de la carrossa, El Quijote i Miguel de Cervantes mantenien un divertit diàleg. I s'ho mirava tot una espectacular i gegantina màquina d'escriure. D'aquesta forma van obtenir el Gran Premi Set Pecats Capitals a la comparsa més nombrosa i més ben organitzada.

▲ "Las pasarelas nos engañan: nosotros comemos como pirañas". Aquesta crítica al món de la moda va servir a l'AMPA de l'escola Bernat Metge per aconseguir el Gran Premi Què forts que van els mossos a la comparsa més marxosa. Desenes d'aquests antipàtics peixos de diferents colors omplien els carrers de la ciutat.

▲ El canvi climàtic preocupa els pares i mares de l'Escola El Parc. Per alguna cosa tenen el distintiu d'Escola Verda. Referències al Protocol de Kioto, a l'escalfament global, esquimals en banyador a causa de l'augment de temperatures... I darrera la carrossa, desenes de pingüins. Aquesta protesta els va servir per alçar-se amb el Gran Premi Sang i Fetge a la comparsa de crítica social ferotge.

El bisbe de Sant Feliu inaugura una nova capella al barri de Sant Jordi

R.C. / En el marc del 450 aniversari de la creació de la parròquia de sant Pere i sant Pau, el diumenge 18 de març, el bisbe de Sant Feliu, monsenyor Agustí Cortes, beneí la nova capella dedicada a sant Jordi situada al carrer Pompeu Fabra de la nostra ciutat, amb la presència de més de dues-centes persones moltes de les quals no pogueren entrar practica-

ment. A les 12 del migdia, el bisbe fou rebut per membres de les comunitats de sant Jordi i sant Pere i tot seguit s'inicià la missa que fou concelebrada per Mn. Josep Maria Domingo, rector de la parròquia, Mn. Fermin antic responsable d'aquella comunitat i Mn. Joan Pere Pulido secretari del bisbat. Posteriorment s'hi afegí Mn. Lluís Portabella que fou el fundador d'aquella comunitat fa uns vint anys.

En la seva salutació Mn. Josep Maria feu una breu his-

El Bisbe de Sant Feliu, en un moment de la inauguració (Foto: Quim Torrent)

tòria de l'evolució de la comunitat de sant Jordi des de la seva fundació per Mn. Lluís fins l'actualitat tot agraïnt la generositat de tantes persones, algunes mortes ja fa molts anys i

que amb els seus llegats han fet possible disposar dels més de 360.000 euros que ha costat la compra i adequació d'aquest local.

En la homilia el bisbe des-

taçà la importància de disposar d'un centre de culte digne i enllaçà aquesta idea de casa de Déu amb la paràbola del fill pròdig que s'havia llegit en l'evangeli, tot destacant aquest retorn a la casa del Pare i aquesta voluntat de l'Església d'obrir les portes a tot aquell que si vol acostar.

Finalitzada la celebració litúrgica es signaren les actes, es descobrí una placa commemorativa i en els antics locals del carrer Montsant es feu un senzill refrigeri.

Aquest es un del actes centrals d'aquest 450 aniversari que continuaran amb la presentació del llibre de la història de la parròquia el proper 12 d'abril a l'hotel d'entitats, l'aplec parroquial el 15 d'abril, el concert de l'orfeó de Sants el 21 d'abril, la benedicció del nou baptisteri i la dedicació del temple de sant Pere i sant Pau el 20 de maig i la solemnitat dels patrons de la ciutat el 29 de juny. ■

¡LO TENEMOS TODO PARA SU AUTOMÓVIL

AUTO SONIDO

VEGA

Accesorios y recambios para el automóvil

RADIO CD MP3
100 EUROS

·AUTORADIOS · ALARMAS
· TELEFONIA MOVIL

MONTAJE Y REPARACIÓN

CONJUNTO
RADIO CASSETTE CD
150 EUROS INSTALADO

Manos libres instalado
99 euros IVA incluido

Caldetas, 5 - Tel. y fax: 93 478 37 09 - El Prat de Llobregat
www.autosonidovega.com

INSTALACIÓN DE NEONES

OFERTA: Radiocassette con frontal extraíble 30 euros

F.I.C. FERNANDEZ J.L. S.L.

- INSTALACIONES FRIGORÍFICAS
- MAQUINARIA DE HOSTELERÍA
- SERVICIO TÉCNICO
- VENTA DE REPUESTOS PARA HOSTELERÍA
- FABRICACIÓN PROPIA EN ACERO INOXIDABLE

Lavavajillas
automático

Plancha de
asar de cromo

Descalcificador

Osmosis de agua

Aire
Acondicionado

Armario

PRESUPUESTOS, PROYECTOS Y OFERTAS

EXPOSICIÓN Y VENTAS: AVENIDA REMOLAR, 91-93
EL PRAT DE LLOBREGAT • TELF. 93 370 23 63

cuibany

CUINES I BANYS

CADA REFORMA UNA CREACIÓ
Moquetes, parquets i paviments plàstics

Coronel Sanfeliu, 34
Telèfon 93 379 52 48

EL PRAT DE
LLOBREGAT

EL PR1 ARRIBA A L'AEROPORT!

A partir del 21 de març el PR1 amplia el seu recorregut. Des de la plaça Catalunya, seguirà i passarà pel carrer Lleida i per l'avinguda Onze de Setembre, fins arribar a l'aeroport.

Horaris:

- **Sortides des de l'estació**, des de les 7.15 h fins a les 21.45 h, amb un interval de pas de 30 minuts.
- **Sortides des de l'aeroport**, des de les 6.45 h fins a les 22.15 h, amb un interval de pas de 30 minuts.

Per a més informació, consulteu la web www.aj-elprat.cat

Àrea metropolitana de Barcelona
Entitat del transport

010 i
Entitat del transport
www.emt-amb.cat

ROSANBUS
902 023 393

Ajuntament del

Prat de Llobregat

Josep Mª Pelegrí, tres dècades capficat en la fotografia

JAVIER MARTÍNEZ / El Josep M^a va néixer a la Garriga l'any 1955, però recorda tota la seva infància a Barcelona. En els nostres temps, sembla que tothom ha nascut amb una càmera digital sota el braç, però als anys seixanta i setanta encara molt poca gent tenia accés a la fotografia. "Jo tampoc no era aficionat a aquest món, però el meu oncle em va regalar una càmera quan encara era jove i recordo que la portava quan sortíem d'excursió a la muntanya. En aquells temps, els carrets eren de 12 fotografies, o sigui que t'ho havies de pensar de veritat abans de disparar". Encara no sabia que s'hi acabaria dedicant professionalment, però aquelles excursions i la limitació dels materials de l'època li van donar una lliçó que el Josep M^a assegura que ha mantingut sempre: el fotògraf ha de cercar la màxima qualitat a la primera.

De la mateixa època, la seva dona recorda cues de 40 i 50 parelles esperant a l'estudi del seu pare per fer-se la foto de noces. "És que això dels reportatges de noces en parcs i altres indrets va venir molt després. Abans es feien *la foto* a l'estudi i prou. Pensi que era molt costós; la imatge es captava en una placa de vidre que era tan cara com un carret de 36 negatius. Nosaltres hem arribat, als començaments, a treballar amb plaques a l'estudi, i li asseguro que s'aprenen a controlar detalls que ara no tenen importància, com ara que la persona no tanqui els ulls en el moment de prémer el disparador", explica. També recorda que el seu sogre tenia força clientela del Prat. "Aquells anys vingueren molts emigrants andalusos a treballar a la Seda, i es veu que tot el tema de retrats i fotografies agradava molt a Andalusia".

Poc després d'acabar el servei militar, i veient que la fàbrica de peces d'automoció on treballava d'administratiu no marxava gaire bé, el seu sogre li va proposar ajudar al laboratori. Aquell era el seu primer contacte amb la fotografia professional. "Feia de tot; ajudava a

El Josep Mª Pelegrí porta des de l'any 1978 darrera del mostrador de l'estudi fotogràfic Lobel, en companyia de la seva dona, la Maribel Roé. Ambdós són continuadors de l'activitat del pare de la Maribel, l'Andreu Roé, un dels pocs especialistes en fotografia que es podien trobar als anys seixanta. "El meu sogre tenia l'estudi a Barcelona i molts pratencs anaven allà a encarregar-li els retrats. Gràcies a ell i a en Portillo, aquí al Prat es va fundar una associació de fotògrafs professionals entre els quals sempre hi ha hagut una molt bona relació", explica.

Josep Mª Pelegrí amb la seva esposa, Maribel Roé, al seu estudi fotogràfic

enquadrar i revelar, però també portava els cafès de tant en quant", comenta rient.

L'època dels reportatges de boda

Tornant al tema de les noces, encara no s'havien posat de moda les exclusives de fotografia a les parròquies i restaurants. "Tot i així, el meu sogre tenia molta visió de futur, i em va començar a portar a veure com treballaven alguns amics seus del gremi tot el tema del reportatge de boda". El senyor Roé tenia raó; a mitjans dels vuitanta, els reportatges exteriors de boda ja eren quelcom habitual. "També ho començaven a ser les exclusives per treballar en determinada parròquia o restaurant, però a mi no m'ha agradat mai aquest ambient, per-

què alguns fotògrafs deixaven de ser professionals i de cercar la qualitat per convertir-se en simples venedors de fotos", sentència el Josep M^a.

De la tinta xinesa al Photoshop

Actualment, parlar de retocs informàtics a les imatges és tan natural com parlar de la fotografia digital. Per als qui porten 30 anys a l'ofici, però, el Photoshop és un descobriment ben nou. "Abans es retocava el negatiu a mà, amb un llapis molt prim, tinta xinesa i molta paciència. Així s'aconseguia, per exemple, suavitzar les textures de les cares. És un recurs que s'utilitzava a mitjans de segle, però nosaltres també l'hem conegut", comenta el Josep M^a. "Les noves tecnologies ens han obligat a posar-nos al dia,

a fer cursets d'informàtica i a estudiar noves possibilitats comercials, com ara els objectes personalitzats amb fotografies. Les coses han canviat. Abans, el valor d'una foto era incalculable; en un estudi hi podien treballar perfectament 20 persones, però ara la indústria ha anat absorbint les tasques de producció del laboratori tradicional", comenta el fotògraf. "Avui -afegeix- costa molt ser competitiu. Les grans cadenes i, darretament, el revelat per Internet ens ho posen realment difícil. Al negoci de tota la vida només li queda oferir l'atenció personal i propera com a valor afegit. De fet, tenim la sort que la gent ens coneix de tota la vida i ens hem trobat que moltes vegades hem fet fotos de noces a gent a la qual li havíem fet les de la comunió". ■

450 anys de la Parròquia de St. Pere i St. Pau del Prat. *Resum històric*

Enguany es compleix el 450è aniversari de la parròquia de Sant Pere i Sant Pau del Prat de Llobregat.

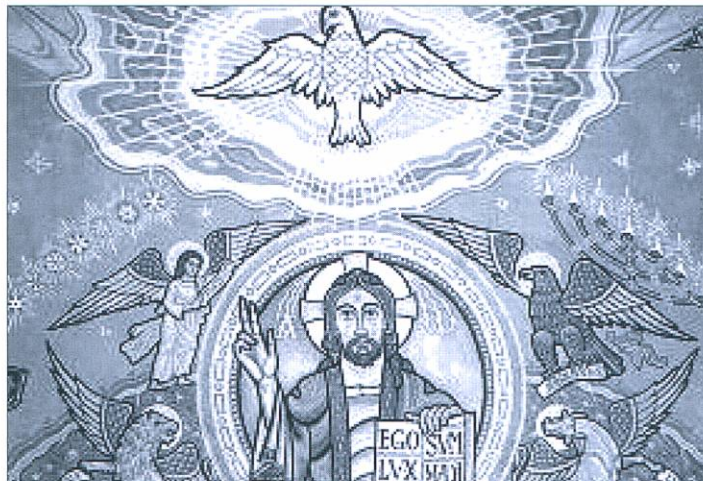
Fins aleshores la demarcació territorial de la nova parròquia formava part de les parròquies de Santa Eulàlia de Provençana (L'Hospitalet) i la de Sant Boi. El 1544 el Papa Pau III va acceptar la petició de constituir una parròquia independent presentada pel veïnat de les masies de la zona central del delta del Llobregat, que quedava sovint aïllat per les freqüents riuades. El procés va ser llarg per l'oposició dels rectors de les esmentades parròquies, que creien afectats els seus drets.

Finalment a l'estiu del 1556, la cúria romana va tornar a parlar a favor dels pratencs, i així s'inicià definitivament el caminar de la nova parròquia. El dia 9 d'agost de 1556, en el pati de la casa senyorial d'en Galcerà Sala, situada al Prat es van congregar una assemblea de propietaris, bona part d'ells terratinents barcelonins, que van tractar de l'edificació de l'església parroquial, en presència del prevere Mn. Pere Pellicer, que seria nomenat primer rector de l'esmentada parròquia. En la mateixa assemblea van ser nomenats els administradors de l'obra parroquial.

Amb la finalitat prioritària de finançar l'edificació del temple, el Papa Gregori III va aprovar l'establiment d'un trentè a favor de la parròquia.

En aquella època el poblament era dispers, no hi havia cap nucli de població. Es va decidir construir, precipitadament, tocant la cruïlla de camins, prop de la carniceria, una senzilla església construïda de tàpia, que la primera riuada va enderrocar.

Cap al 1580 es va decidir construir en el mateix punt una sòlida església d'estil gòtic, amb els fonaments a prova de riuades. Les obres sembla que es van iniciar poc temps després. Les obres de la nau central i les capelles van ser les que es van construir més ràpidament, no així el campanar i la façana. El culte s'establí cap al 1613-1615, tot i que l'església estava inacabada. En aquesta època les Visites Pastorals eren freqüents, els rectors es succeïen. La vida parroquial ja existeix;

neixen alhora les primeres confraries.

El 1674 va accedir a la titularitat de la parròquia Mn. Bernat Masferrer. El citat prevere va impulsar l'acabament de l'església i a costa seva va emprendre "la construcció de la rectoria capaç, sòlida i espaiosa", acabant amb la provisionalitat de les edificacions anteriors.

El 1685 ja s'havia acabat definitivament el campanar "...perfeccionada la iglesia y fet lo portal major"

El poble del Prat, aconseguí el 1689, la independència municipal "emancipant-se de la tutela dels terratinents barcelonins", en obtenir el Privelegi del capità general del Principat, i aplicar les noves Ordinacions del Consell del Prat. El nou Consell es reunia a la Rectoria.

El 1705 va prendre possessió de la parròquia, Mn. Pau Mateu. Va ser el rector de més llarga vida parroquial al llarg de la història. En aquesta època la parròquia i el consell municipal contractaven anualment un "predicador de la Quaresma". El citat rector, per protegir-se contra les riuades, va fer construir un clos a l'entorn del conjunt parroquial.

Cap al 1740, el rector Mateu va fer una operació que tindria molta repercussió històrica, ja que va establir "terrenys a la part de llevant del seu clos per alçar-hi casetes ..." S'estava configurant el que seria el primer carrer del poble.

Durant aquesta època se celebraven ja moltes processons i abundaven les festes religioses, organitzades per les diverses confraries.

Les riuades continuaven afectant l'església. El dia 27 d'octubre de 1763, a causa d'una riuada "No se digué Missa. L'aygua arribà fins el segon esgraó del presbiteri..."

Durant el segle XVIII, sovintetjaven les Visites Pastorals i les Santes Missions. Durant la Guerra del francès i les guerres carlistes, la rectoria i el campanar foren ocupats primer per les tropes franceses i després per carrabiners "...tot i les lamentacions" del rector Claramunt. Durant l'epidèmia de 1854, el rector i el vicari hi actuaren decididament "...subministrant incansables els Sagraments i els ajuts espirituals de dia i de nit".

Cal significar que Mn. Claramunt va ampliar l'església amb la construcció, entre 1876 i 1877, de l'àmplia capella del Santíssim adossada al temple.

Durant el rectorat posterior, de Mn. Benet Torres (1880-1904), l'església es va catalanitzar. Alguns feligresos van participar en aquesta època a diverses peregrinacions a Roma.

El rectorat de Mn. Anton Martí Piñol (1905-1931) va coincidir amb profunds canvis socioeconòmics. Del seu rectorat destaca haver portat al Prat, el 1906, les Germanes Carmelites, les quals van fundar un convent i el Col·legi de la Mare de Déu del Carme.

L'arribada de Mn. Homs, el 1931, que a part d'obrir la parròquia a la joventut, va impulsar la creació de noves iniciatives parroquials, entre les quals la secció local de la Federació de Joves Cristians i la constitució de l'Associació de Pares de Família. El 20 de juliol de 1936 l'església

va ser cremada, i poc temps després totes les edificacions del conjunt parroquial, enderrocades.

Després de la guerra civil es va constituir una Junta de Reconstrucció del Temple, que va estar presidida pel rector Mn. Josep Farrés. El 1948 es va beneir pel bisbe de Barcelona, Mons. Modrego, la cripta neoromànica.

La resposta del poble a la Santa Missió de 1961, practicada per quatre pares caputxins, va ser extraordinària i va assolir altes cotes de participació als nombrosos actes programats al llarg d'una setmana.

A la mort de Mn. Farrés el 1968, Mn. Salvador Albuixech, que el va substituir, va impulsar l'acabament del temple, les obres del qual feia temps que estaven paralizades. Es va optar per un nou projecte, menys costós, i finalment, el mes de maig de 1971 es va inaugurar i beneir.

A partir de 1972, i durant pràcticament deu anys, la parròquia va sofrir una crisi profunda. Mn. Albuixech, Mn. Ezequiel Sendrós, Mn. Ignasi Mora i Mn. Esteve Arrese van regir la parròquia per poc temps.

Amb l'arribada, el 1982, de Mn. Lluís Portabella la vida parroquial es va normalitzar. Entre moltes de les iniciatives endegades per aquest rector cal citar la creació d'un centre de culte al barri de Sant Jordi, la creació de noves associacions parroquials i la pujada en carros a Montserrat durant les anuals romeries.

El setembre de 1991, hi va haver nou canvi de rector. El nou titular va ser Mn. Josep Ma Jubany, que va impulsar les iniciatives culturals en l'àmbit de la parròquia, va fer millores en l'església, entre les quals cal citar l'adquisició d'una bonica imatge, la Mare de Déu del Prat.

El setembre de 2001, va ser nomenat titular de la parròquia Mn. Josep Ma Domingo, que va resoldre definitivament diversos problemes patrimonials, ha incrementat la participació dels feligresos, convocats a través d'Assemblees Parroquials i està al front de les actuacions i actes programats en commemoració dels 450è aniversari de la fundació de la parròquia i del poble.

JOSEP FERRET

Joan Josep Maillo Marin, natural d'El Prat, espòs de Conxita Torra i de 82 anys, mori a l'hospital de Bellvitge el 18 de febrer.

Mercè Durany Roset, natural de Puigcercos, Lleida, viuda i de 91 anys, mori el 22 de febrer.

Francisco Hernandez Paez, natural de Minas de Riotinto, Huelva, espòs de Rosalia Mateu

i de 72 anys, mori el 25 de febrer.

Vicenta Llopart Aguilera, natural d'El Prat, esposa d'Albert Novell i de 84 anys, mori el 25 de febrer.

Mercè Riera Ferrer, natural de Gasserans, Girona, viuda de Joan Vilà i de 80 anys, mori el 28 de febrer.

Josefa Amat Dominguez, na-

tural de Madrid, viuda i de 83 anys, mori el 3 de març.

Àngels Diez Peris, natural de Barcelona, viuda i de 84 anys, mori el 4 de març.

Josep Ivern Vidal, natural d'El Prat, solter i de 85 anys, mori el 4 de març.

Juan Rodriguez Macias, natural d'Almendralejo, Badajoz, casat i de 78 anys, mori el 3 de març.

Carles Soto Castells, natural d'El Prat, i de 38 anys, mori el 8 de març.

Norberto Ruiz Moreno, natural de Villanueva de Cordoba, Cordoba, espòs de Concepción Espejo i de 57 anys, mori el 10 de març.

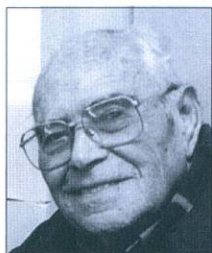
Antonia Catusus Domingo, natural de Barcelona, viuda i de 93 anys, mori el 10 de març.

JOSEPA MONTBLANCH GOONI
Ha descansat en la Pau del Senyor el dia 1 de març de 2007 a l'edat de 93 anys.

Les filles Pilar i Josefina, gendre Cristino, netes Cristina i Montserrat, i besnèts Jaume i Arnau.

Que la vida sigui bella / com les flors de l'estiu / i bella la mort / com les fulles de tardor

Es sorprenia molt veure tanta gent reunida per plorar la seva mort. El Cosme va ser un bon home, discret i prudent. Un home de poques paraules i sentiments profunds: ens va ensenyar moltes coses, en especial a estimar-lo. Ens queda gravat el seu somriure i les bromes amb les que ens divertia. Ha marxat amb el seu millor premi: envoltat del que més li importava i se'n sentia orgullós: la seva família.

La seva dona, la seva filla, gendre, netes, néts polítics i besnèts no oblidarem mai a l'avi.

La família del Cosme Gelabert i Dalmau volem agrair a totes les persones que ens han acompanyat en aquest moments. Agraïm a l'AFA per la seva ajuda i comprensió, a SIAD per una feina ben feta, als metges i infermers de la Residència de Bellvitge per fer-ho més fàcil, a la representació política que es va desplaçar fins al Prat; i en especial a l'avi per deixar-nos tants bons records.

JOAN JOSEP MAILLO MAIN «JUANITO»
Mori el dia 18 de febrer de 2007 a l'edat de 82 anys

La família agraeix les mostres de condol rebudes, especialment a tots els companys de feina

FRANCISCO JIMÉNEZ MERLO
Valdepeñas 17/8/1947 - L'Hospitalet 7/3/2007

El pasado 7 de marzo falleció cristianament. Era vicepresidente de la Peña Madridista del Prat.

Su esposa, hijos y familia agradecen las condolencias recibidas por todos sus amigos y compañeros de trabajo.

SERVEIS FUNERARIS INTEGRALS
300 ANYS AL SERVEI DE LES FAMÍLIES DE CATALUNYA

Tanatori El Prat de Llobregat

Si es produeix la defunció d'un familiar, truqui'ns. Vindrem immediatament a casa seva o a l'hospital. **902 230 238**
ATENCIÓ 24 HORES

DEMANI EL NOSTRE FULLET GRATUÏT. SI HO PREFEREIX, TAMBÉ POT DEMANAR UN PRESSUPOST SENSE COMPROMÍS. EL REBRÀ CONFIDENCIALMENT A CASA SEVA.

Gente Singular

El pene

El hombre, no importa de qué época, ni tampoco con qué edad, ha vivido siempre obsesionado por su pene. Todo empieza en la infancia, cuando siendo niño se está siempre preguntando, el porqué él tiene algo que sus hermanas, sus primas, o en resto de las niñas no tienen. No mejoran las cosas durante la adolescencia, en donde el varón pasa su tiempo observando la evolución de aquello, y haciendo comparaciones con el de los demás, pues cuando en algún vestuario coincide con otros de su edad, todos ven el suyo más corto, más pequeño, o más raro que el del resto con los que se compara.

Y por fin llega, la edad adulta del macho de la especie, y culmen de su desarrollo intelectual, y en ella, lejos de desaparecer las obsesiones, fobias y complejos relacionados con el miembro viril, éstas se acrecientan y convierten en tema de debates, que lo son en tono de competición con otros especímenes de su género, de terror ante lo que opinen de él las representantes del sexo opuesto, y de angustia constante ante sí mismos, por el pánico permanente a que –un mal día– su preciado adminículo, no sea capaz de estar a la altura de lo que se le demanda, quedando su reputación –como hombre– siempre a resultas de su actuación.

Por ello no es extraño, que varones hechos de derechos, y con profesiones y cargos eminentes –que ante esto del cipote nada obstaculizarían capaces de dar hasta lo que no tienen, por poseer un glande de dos palmos de longitud, y el calibre de una lata de cerveza, aunque sólo fuera para exhibirlo ante ellos mismos –como los pavos reales sus plumas– ya que semejante probóscide, sería inútil para las funciones a que dicho órgano suele dedicarse, quedando reducida sólo a su cometido originario, es decir mear.

Y esto lo digo basándome en lo que un día, un amigo urólogo –que se pasaba la vida viendo rabos– me confesó sobre el drama de tener un bálano de tamaño extra-grande, y es que según decía– a partir de los treinta y pocos años, no hay sangre suficiente en el cuerpo, para poner en situación de presenten armas, al importantísimo órgano, siendo inútiles –continuaba argumentando– cuantos remedios al uso existen para conseguir tal objetivo. Como mi amigo pasaba de los cuarenta, y esta confidencia la hacía cuando aun no se había descubierto la Viagra, comprendí sin mucha indagatoria, a quien hacía alusión con tanta amargura.

Parece –además– que la obsesión por el tamaño de los atributos sexuales primarios, es exclusivamente masculina, pues al menos yo no sé, de ninguna tertulia de mujeres en la que estas alardeen, de tener la vagina más grande, o más profunda, que el resto de las féminas, a ellas –en cambio– lo que les trae por la calle de la amargura, es la forma y volumen de sus tetas.

Hago toda esta previa –amigo lector– al objeto de ponerte en situación y así poder contarte lo que a su vez me contó Basilio. Sostiene

nuestro hombre, que él habla con su pene, lo cual no me extraña, pues sé de más de uno que lo hace, e incluso piensa más la cabeza de su verga que la suya propia, ya que actúan por lo que aquella les dicta, sin embargo lo más sorprendente –en el caso de Basilio– es que afirma que su miembro le contesta, e incluso le hace confidencias.

Cuando Basilio dice tales cosas, suele haber apurado ya más de media botella de orujo, y sus ojos comienzan a brillar como luminarias. En tal estado me confesó un día, que su fallo le había plantado cara, negándose –de no recibir más atenciones– a desempeñar sus funciones, por los siguientes motivos:

–Porque realiza trabajo físico, a grandes profundidades y va siempre de cabeza.

–Por no disfrutar de descanso semanal, ni días festivos, siendo precisamente los fines de semana y festivos, cuando más trabaja.

–Porque su local de trabajo es extremadamente húmedo, oscuro y sin ventilación.

–Por no cobrar horas extras ni nocturnidad, pese a ser su jornada casi siempre de noche.

–Por trabajar a altas temperaturas, y estar expuesto a enfermedades contagiosas.

–Porque el lugar de trabajo huele tanto a pescado, que casi siempre acaba vomitando.

Mientras se escanciaba un par de nuevas raciones de orujo, me explicó las razones que –por su parte– esgrimió ante su miembro, para justificar su negativa:

–Jamás ha trabajado las ocho horas reglamentarias, durmiéndose con frecuencia –tras una corta actividad– en el mismo puesto de trabajo.

–En innumerables ocasiones, ha defraudado las expectativas de la patronal.

–No siempre acude fielmente a su lugar de trabajo, y suele meterse en otros departamentos.

–Carece de iniciativa y la mayoría de las veces –para que trabaje– hay que estimularlo y presionarlo.

–Al terminar su faena es muy descuidado en la limpieza y el orden en su lugar de trabajo.

–En muchas ocasiones se retira de su puesto de trabajo, teniendo aun bastante faena pendiente.

–Casi nunca esta dispuesto a doblar turnos, y por lo general se acoge a la jubilación anticipada.

–Y para colmo, se le ve constantemente entrar y salir de su lugar de trabajo, con dos bolsas sospechosas.

En plena carcajada, y mientras Basilio pasaba de los brazos de Baco a los de Morfeo, pensé que ningún pene –con esas condiciones– tendrá jamás el aumento de sueldo solicitado.

J.M.HIDALGO

Desde el Perú

El mercado de lujo

Una encuesta del año 2004 informa por qué americanos y europeos se conceden cada vez más caprichos.

Han surgido nuevos grupos de consumidores en las mujeres y los solteros. Los matrimonios han bajado en número y duran menos y tienen menos hijos, lo cual arroja una creciente cantidad de personas con más dinero disponible para gastar a su gusto por las sendas del gasto privilegiado.

¿Qué es un artículo de lujo?, es el supeditado a la riqueza de una persona, lo que para una un objeto es caro, para otra es una bagatela.

Consumir de lujo se relaciona con las nuevas ganancias en la persona que puede permitirse llegar al mercado del consumidor de lujo o en la Feria de los Millonarios que se celebra cada vez en una ciudad distinta, que puede ser Ámsterdam, Moscú, Canes,

Shangay,... en donde puede encontrar zapatos de cocodrilo por 14.000 dólares, como ejemplo. Son objetos de lujo relojes de oro, autos deportivos, joyas con precios astronómicos que escandalizan a la gente que apenas gana para vestirse y comer.

El escándalo de estos gastos a nivel mundial, es un factor provocativo para este mundo de pobreza, motivo por el cual, el mercado de lujo es una postura social que desarticula las relaciones humanas estableciendo niveles de vida antagonistas que conducen a la lucha y a la violencia.

La injusticia social, muchas veces es la causa de la mala repartición de la fortuna que conduce a los extremos de la opulencia y de la pobreza.

JAUME ESTRUCH

Polítics: teatre al carrer

En el fons, el teatre és paradigma de potestats, capacitats i forces com la tolerància, l'autodisciplina i el treball en equip. Per tant, això de què els polítics surtint al carrer a fer teatre no té cap vessant pejorativa en el seu tractament.

A canvi d'una contribució (abonar), els ciutadans esperem del "contracte" amb els polítics una dedicació que ens retorni aquells serrells que ens manquen pel comú benestar.

L'increment d'expectatives no pot anar acompanyat d'un empobriment d'actituds i de la disminució de l'activitat productiva. De la mateixa manera que el mètode, la racionalitat i l'ordre (en definitiva, la normativa pura i dura) no poden monopolitzar el comportament de les persones ni minvar substancialment la seva creativitat i la seva espontaneïtat.

Per això, l'ambient entorn del teatre és el que més s'assembla a una relació polític-ciudadà. Els ciutadans – les persones, vull dir, no solament els contribuents- contempen ('spectare', en llatí, perquè són espectadors) quelcom que: a) té un escenari (informació, sorpresa, relaxació i fins i tot, diversió); b) té uns actors (si hi ha bones respostes a les expectatives és que hi ha esforç); c) té uns espectadors (cadascú interpreta l'obra d'una manera, per això no volem allò de "café para todos"); d) té un guió (cadascú desenvolupa i exerceix un paper); e) hi ha una implicació (connexió intensa entre uns i altres, amb catarsi –purificació– inclosa, si cal).

Quan s'aixequi el teló (que és com quan surt el sol cada dia), què volem? Volem un producte tradicional amb qualitat artesanal? Volem quelcom amb prestigi i reconeixement? Volem "glamour" i disseny, modernitat al cap i a la fi? O preferim allò que coneixem, allò més popular? O potser ens va més un estil propi, la identitat per damunt de tot? Ho hem de saber, perquè si no correm el risc d'equivocar-nos d'autobús i de direcció. Quan contemplem una escenificació, quedem satisfets?, ens hi adherim?, ens hi identifiquem? I si estem insatisfets, ho esventem? Hem pensat que un insatisfet que ho comuniqui a 7 persones a l'any durant 5 anys pot promoure un efecte geomètric que faci arribar el nombre d'insatisfets a 16.807?

Els partits (i els seus mitjans afins) han de promoure les queixes no tant per constatar si les coses es fan pitjor sinó més aviat per verificar millor els errors i així mirar d'evitar-los. Més vall l'efecte radiador (estufa) que l'efecte gel (iceberg), doncs en aquest darrer cas només aflora un 5% del descontentament.

Apropar-se a les persones que componen el teixit social és contactar amb la ciutadania, és tenir "feeling", és posar les bases per a passar de la inseguretat a la confiança, de la indiferència a una possible satisfacció. Així podran evitar que "els administrats" passin de la curiositat a la decepció o bé de les certeses als desencants.

Els polítics (homes i dones) venen un producte tan clau com el de la confiança: està clar que hauran de fer una venda atractiva que pugui fomentar la vinculació mitjançant la satisfacció. Els assajos de l'obra als polítics els duren quatre anys; el dia de les eleccions és l'estrena o la final (si utilitzéssim una terminologia esportiva): estaria un pati de butaques o un camp de futbol mig buit el dia de l'estrena d'una obra o el dia d'una final? Segurament, no, perquè en cas contrari s'estaria parlant de fracàs.

Ha pensat la classe política a fer un acte ferm de contrició – reconeixement del remordiment- (o, si més no, d'atrició – penediment simple-) quan el nivell d'abstenció electoral frega gairebé la meitat de l'aforament?

És veritat –i jo ho crec sòlidament- que al final, el teatre ha de sortir al carrer per apropar l'espectacle a la gent i guanyar espectadors que fins i tot, es facin abonats. Tot i que també resultaria cert, que uns veuran l'ampolla mig plena i uns altres, mig buida. No trigarem gaires setmanes a poder visualitzar els òrgans dels aparells polítics al Prat convidant-nos a assistir a alguna representació; allà ens voldran convèncer que el que prometen en respondre les preguntes dels ciutadans, són sempre la millor solució. Serà qüestió de prendre'n bona nota.

VICENÇ TIERRA

Naturalment, al març

Arriba la primavera i amb ella tot floreix; els dies són més llargs, ens ve més de gust estar al aire lliure i sembla que totes les coses agafen una altra lluentor. Esclaten els colors i la natura es reactiva. Tot reneix. Tanmateix, també en aquesta època de l'any, hi ha qui diu sentir-se "depre". És aquella sensació que es belluga entre l'apatia i la tristor; quan el dia a dia es fa feixuc, només es veu la part negativa de les coses i hi ha cansament físic i psíquic. Ens sentim inútils, desinflatos i decaiguts.

En principi, no hauríem de preocupar-nos massa, doncs tot plegat no és res més que l'esforç d'adaptació del nostre cos al canvi d'hores de llum solar, al augment de la calor, o al increment de la nostra activitat en finalitzar l'ensopiment de l'hivern. Els nostres biorritmes han de readaptar-se a tot això; generalment l'organisme s'autoregula i els símptomes esmentats desapareixen.

Cal saber però, que si no fos així, les teràpies naturals tenen el seu paper a fer en aquestes situacions. Ens pot ajudar el triftófan, un aminoàcid conegut com l'antidepressiu natural per excel·lència;

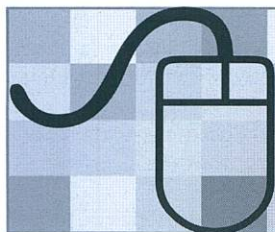
és capaç de regular i estimular l'estat anímic, millorar la qualitat del són i reduir l'ansietat. També la popular herba de sant Joan o hipèric, que ajuda a mantenir l'estat d'ànim i l'estabilitat emocional dins de la normalitat. S'ha de tenir present però, que aquesta herba pot tenir un lleuger efecte fotosensible i que caldrà evitar-ne l'ús si es pren ja algun altre antidepressiu.

Des d'una altra basant, podem ajudar-nos de teràpies energètiques com la homeopatia i les cada dia més famoses flors de Bach; aquestes són teràpies molt individualitzades, i per tant el terapeuta haurà de triar el remei més adient i propi per a cadascú.

No ens oblidem dels massatges relaxants, les tècniques de respiració o el ioga que ens seran útils per reduir l'estrès. És molt convenient vigilar els períodes massa llargs d'estrès o ansietat, doncs moltes vegades poden esdevenir l'origen d'un estat depressiu.

Finalment, treballar l'autoconeixement, i si fes falta, reeducar la nostra manera d'afrontar el món, serà bo per allunyar-nos de la depressió.

MERCÈ MONTANÉ I GIL • Naturòpata

Envian's bústies, suggerències o textos

periodicdelta@yahoo.es

El curt-metratge 'Vidas' acostava el cinema al Prat

El seu director, Francesc Cànovas, ha aconseguit un producte diferent a la majoria dels seus competidors i que posa en dubte les premisses bàsiques

LUIS GARRIDO / De vegades ens diuen que no és pot fer alguna cosa, que s'han de seguir uns patrons establerts, uns canons que no podem moure. Però això no és el que creu en Francesc Cànovas, un director amateur d'aquí, del Prat, que ha demostrat que al món del cinema no tot està dit. L'any passat va rodar el seu segon curt-metratge, anomenat *Vides*, on la màxima de què els films de curta durada tenen que estar centrats en un únic tàndem personatge-escenari queda soterrada per una història en la qual són set els protagonistes. Tal com diu Cànovas, "el curt incompleix totes les regles filmiques estàndard", i ens explica que volia "mostrar el rerefons social, el món real en el que vivim des del punt de vista tràgic, on la marginació social, l'abús de poder o la xenofòbia són protagonistes indiscutibles". L'autor volia fer un estudi de diferents personatges, que comparteixen escenaris i vides paral·leles i el servirà per presentar a luxoses sales com el Verdi de Barcelona.

El curt del director novell interconnecta un seguit de vivències d'uns veïns que comparteixen ciutat. La marginació d'una prostituta enamorada d'un recte policia que és contrari a un pobre vell, el qual dorm al parc on juga un nen -que a la vegada és fill de la prostituta- i a més és apallissat per un client de la primera és un exemple del suc que es pot treure de l'obra. I tot això recollit en 20 minuts que saben a poc. Encara així, aquest ha sigut un treball força elaborat pel Francesc, després d'estudiar

Francesc Cànovas, a la dreta, durant el rodatge del curtmetratge

Actualment, ja té mig acabada la pre-producció d'un nou curt-metratge, de nom *Fàciles*, on deixa el drama més tràgic per endinsar-se en la comèdia

cinema al CEC. Gràcies a la col·laboració d'aquests ha tingut accés a gran part del material tècnic, i amb l'ajuda de amics i coneguts ha muntat un retall d'històries que podria ser un avenç d'allò que realment vol fer: "la majoria dels curts es fan per poder arribar a enregistrar un llarga durada. El problema són els alts costos d'aquests, que t'obliguen a buscar un productor que es vulgui arriscar per tu", declara ell. Encara així, aquesta no és la primera obra d'aquest

professional en la direcció cinematogràfica, ja que al acabar els seus estudis al CEC va fer *Abismo*, una peça en la que tot estava justificat en un mateix personatge dins d'un únic escenari.

Aquest amant del cinema ben fet ens mostra en aquest curt la passió per un treball ben fet. Amb uns ànims força importants, va trigar dos mesos en finalitzar la producció de *Vidas*, i després d'haver sigut emesa al Teatre Modern vol que comenci a veure's en altres llocs. Encara així, els seus projectes no acaben aquí. Actualment, ja té mig acabada la pre-producció d'un nou curt-metratge, de nom *Fàciles*, on deixa el drama més tràgic per endinsar-se en la comèdia. Tal com diu ell, és un director que "ama el cinema i tots els seus gèneres", i per això no vol embolicar-se a fer sempre el mateix. Però el canvi en la forma no és l'únic, ja que, encara que tornaran a actuar un bon nombre d'actors, rodarà tot el film dins d'un únic espai que encara no vol desvetllar. El que sí que es pot dir és que tot girarà entorn a la guerra de sexes, i que el vehicle conductor serà el diàleg. Però no podem acabar sense dir que aquest producte serà enregistrar en 35mm, el format pur del cinema. Abandonant d'aquesta manera el digital podrà presentar el seu film a qualsevol festival i concurs, per progressar a la seva carrera. De moment, podem gaudir de *Vides*, un gran curt que, com hem dit al principi, demostra que no sempre hem de seguir els esquemes establerts per aconseguir un producte de qualitat. ■

Prat Motor, S.L.

OPEL

C. Cerdanya, 46 (entrada Av. Remolar, 9) El Prat de L. Telf. 93 370 33 50 · Fax. 93 478 39 37 · e-mail: pratmotor@eresmas.com

Jazz de precisión desde el Taller de Músics

MARIANO MARTÍNEZ / El filósofo francés Comte-Sponville escribe en su último libro que “la verdad, no la fe, es la que nos libera”. Precisamente el concierto de la Original Jazz Orquestra el 4 de marzo me reafirma en la verdad que el jazz es el lenguaje musical más rico de cuantos la humanidad posee: no es fácil llegar a esta conclusión cuando el flamenco, el rock, la clásica, la bossa o el tango se acercan a él para enriquecer sus colores. Uno escucha a Miles Davis, John Coltrane o Bill Evans, y sabe que hay más vida después de los replicantes de Blade Runner.

La propuesta de la Original Jazz Orquestra del Taller de Músics, una de las escuelas de música contemporánea abanderada de la calidad, es doblemente compleja. Por un lado, se acerca a los clásicos estándares del jazz y el swing de toda la vida: pudimos escuchar a

Glenn Miller, Duke Ellington, Count Basie, Tadd Dameron, el extraordinario George Gershwin. ¿Recurso fácil? No demasiado, porque la sonoridad de big band, si no está cuidada en todos los mínimos detalles, puede ser un auténtico desastre. Pero la profesionalidad de los músicos que ocuparon el escenario del Teatre Modern fue agotadoramente brillante: el sello del Taller de Músics quedó claro. Sobre la base de estos clásicos que alguna vez hemos escuchado también en alguna película de Broadway sobre el sonido de los zapatos de Fred Astaire y Ginger Rogers, esta fantástica big band de dieciséis músicos dirigidos por Vicens Martín también se acercó a la bossa y al latin acompañados por una solista a la altura de la brillante actuación: Clara Luna, joven referente vocal que nos susurró el recuerdo de Billie Holiday o Ella Fitzgerald.

La Original Jazz Orquestra fue una magnífica máquina de precisión: los arreglos incorporados con precisión de cirujano dejaron también un lugar a la improvisación, sin la que el jazz es incapaz de comprenderse: creación en estado puro. Todos los músicos tuvieron su momento de gloria, excepto quizás el bajista de la big band, quizás uno de los mejores músicos de la actuación, pero cuyo solo nos supo a poco. Es el estigma de los contrabajistas de jazz: siempre en segundo plano, aunque sin ellos la máquina no puede funcionar. Al margen de los estándares y un tema del propio director de la big band, imprescindible se hizo la interpretación de “Jo vull que m'acariciïs”, de Tete Montoliu, alma mater del Taller de Músics, y uno de los mejores pianistas de jazz del mundo de las última décadas. ■

Montserrat Piñero guanya la primera beca d'història local

DELTA / L'Ajuntament del Prat, a proposta del jurat, ha concedit al treball “Inventari toponomàstic del Prat de Llobregat”, de Montserrat Piñero Costán, la I Beca de Recerca d'història local del Prat.

El treball se centrarà en la recerca de la toponímia del Prat pel que a aspectes com els noms de lloc, cases, camins, masies, propietats, incloent també el vocabulari d'oficis i llenguatge i parla popular. El treball es basarà s'ha de basar en els testimonis orals, fet que ha destacat el jurat. Sobre aquesta matèria no existeixen documents escrits sobre la matèria, el que suposarà una important feina a l'hora de conservar aquesta part del patrimoni històric de la ciutat que es perdria irremediament.

Els resultats del treball premiat amb la Beca s'hauran de presentar en el termini d'un any i es publicaran en la col·lecció de textos locals de l'Ajuntament del Prat. ■

Travé tiene madera (volumen de silencio)

ÒSCAR SOLSONA / París, londres, nueva york, tokio, montevideo, nueva delhi, otra vez paris... año 2015... añade sesenta ciudades más. maité travé si quiere eso lo tendrá. su obra es tan buena que no va a tener impedimento. acaso que prefiera otras cosas. lo sorprendente de los trabajos de esta artista es que no sorprenden, porque la madera atrapa sin estridencias fulminando en un periquete la barrera del tiempo para que el yo pase de un lado a otro entre el espectador y la obra. así expuesta, la materia conserva nuestra memoria y es espejo de futuro. entonces nos devuelve el círculo perdido de cuando soñábamos con árboles. diferencia entre emoción y sentimiento (*construccions* es lo segundo en primer lugar). boca del estómago. no sé por qué escribo *boca del estómago* si lo que escribiré a continuación es: la antítesis de hacer puzzles, sin fragmentación (aunque me gustaría disfrutar una a una todas las piezas), nuevo nuevo lo antiguo nuevo y tantos disparates más para decir que *me ha gustado mucho*. algo tan sencillo de decir y que parece tan denostado por la crítica... ah, bueno, pero no soy uno de ellos. de ser un crítico artístico el que firmara esta crónica se haría la picha un lío con la reseña, total, para decir lo mismo: que sí, maite, que sí, que tu obra es de *altísima calidad*. eso pasa por no escribir con lapicero. ¿porque tú escribes con lápiz, no? ■

Maite Travé. *Construccions*. Sala d'Art Josep Bages. Torre muntadas. Fins 25 març

Nova xerrada dels Amics del Còmic

David Escrig (esquerra), Alejandro Barrionuevo (centre) i Jose Mª Vigo (dreta)

DELTA / El passat dia 10 de Març l'associació d'amics del còmic del Prat va realitzar una xerrada amb el dibuixant argentí Alejandro Barrionuevo. Juntament amb el autor es repassarà la seva obra, i els seus inicis en el mercat Nord-americà. El autor va dedi-

car part de la xerrada a explicar els estils actuals de dibuix que predominen al mercat i el procés creatiu que segueix en la creació de les seves obres. L'autor també va descriure el funcionament editorial i el estat actual del còmic argentí. ■

Neix la Banda de Música del Prat de Llobregat

M. MARTÍNEZ /

Aquest primer trimestre del 2007 ens duu novetats al Prat. S'ha constituït una nova entitat musical anomenada Banda de Música del Prat de Llobregat, fruit de la inesgotable il·lusió d'una cinquantena de músics que volen fer música de qualitat i gaudir fent concerts de qualitat i tot allò que comporta la relació amb la societat civil del Prat de Llobregat.

La creació de La Banda de Música del Prat de Llobregat vol ampliar un aspecte cultural ja existent i conegut per part del públic melòman. En aquest sentit, volen exposar altres opcions que us permetin veure el nostre país amb uns ulls diferents a nivell cultural, fent així que sigui més nostre. Tanmateix, el creixement d'una ciutat o d'un país sempre ha de comptar amb què, paral·lelament, tingui una oferta cultural digna, que, òbviament, inclogui la música i que li permeti reflectir una identitat pròpia envers el món.

Segons el seu president, Juan Quero Barrera, la nova banda "és un projecte sociocultural adreçat a totes les persones, vinguin d'on vinguin, que vulguin formar part d'una banda de música. Un projecte en el qual volem que la ciutadania es formi s'enriqueixi i gaudeixi de la música. L'Entitat donarà atenció preferent a la defensa d'una cultura i art democràtic i pluralista, treballant en els valors del respecte, la tolerància, la solidaritat i l'humanisme pel bé comú."

Respecte al fenomen que es dona al Prat de l'existència d'altres bandes a la nostra ciutat, Juan Quero comenta que "és de tots sabut que no és l'única agrupació musical de la ciutat i, és per això que, des d'aquestes

línies, volem oferir la nostra col·laboració, fomentar les bones relacions amb aquestes i la convivència amb respecte.

La banda, que va oferir el passat 11 de març un concert al Teatre Modern, actualment, la banda està integrada per uns 50 músics. "Encara que, la plantilla serà adaptada per cada programa amb la possibilitat d'ampliació o reducció tant de la corda com del vent i percussió –comenta Juan Quero. La plantilla fixa de la Banda està formada per: alguns professors de Música de diferents Instituts de Secundària, estudiants de música, músics amb la titulació superior i de diversos col·laboradors. Les activitats que desenvoluparà són de tipus cultural i van des de concerts fins a cercaviles, processons, festivals de bandes, certàmens, etc."

Com tots els començaments, la situació actual d'aquesta agrupació és complicada per la manca de recursos materials però compta amb la vàlua més important: el caliu humà i la qualitat personal de les persones que ho recolzen.

La direcció musical estarà a càrrec del mestre, en Joan Carles Chordà i Escrivà, de qui no cal parlar del seu currículum perquè, com molta gent del Prat sap, ha demostrat reiteradament la seva qualitat professional i ens ha fet gaudir de la bona música amb tants i tants concerts a la nostra ciutat. ■

Art pratenc a Barcelona

DELTA / L'artista local Abel del Castillo participa a la iniciativa "Crat Art", una exposició que neix amb l'empenta de l'artista Lula Goce -que actualment exposa a La Capsa i va viure al Prat-, i l'una artista italiana, Emanuela de Notariis. La exposició s'inaugurà el 16 de març a "Caminal", una nau industrial situada al carrer Pallars de barri barcelonès de Poblenou, va ser habilitada al 2002, i es va dividir en espais de lloguer per artistes i una sala d'exposicions. Actualment hi treballen 15 artistes de diferents nacionalitats. A aquest punt de trobada es van conèixer Lula Goce i Emanuela que juntament amb artistes que treballen a "Caminal" i altres, un total de dotze, exposen a "Crat".

Aquesta trobada d'art contemporani acull obres de diferents llenguatges artístics, que van des de la pintura, instal·lació, graffiti, totes amb cert fil comú a nivell estètic i temàtic. Són obres que relacionen l'art amb la cultura de l'entreteniment, la cultura urbana, el còmic i la il·lustració, el cinema i d'altres propostes que fan que es qüestionin i es superin tradicionals i estancats aspectes sobre l'art i la figura de l'artista, situant les obres en ambigüitats i contradiccions entre objecte artístic i objecte comercial, entre superficialitat i reflexió.

A més d'Abel Castillo, també participen Sergio Mora, Emanuela de Notariis, Lula Goce, Zosen, Maite Diaz, Sosaku Miyazaky, Lolo, Kafre, Pollito, Juan Carlos Noria i Nuno Valerio. La inauguració de la mostra, que va comptar amb un concert d'art sonor, i un passi de l'autoinstal·lació d'Abel del Castillo, ha estat recolzada per entitats culturals i artístiques tant de Barcelona com del Prat, entre les que destaquen Miscelànea, Niu, La Capsa, So art Prat, Fractal, Caminal, Contenedor, i Ternera de Kobe.... ■

Asesoría Técnica Laboral

ADMINISTRADOR DE FINQUES

LABORAL • FISCAL • CONTABLE • ADM. DE FINCAS • SEGUROS

Juzgados de los Social • S.M.A.C (Conciliaciones) • Alta empresas en Seguridad Social • Seguros Sociales • Nóminas • Contratos de trabajo • Autónomos • Pensiones • Inspección de Trabajo

I.A.E. - I.V.A • Declaraciones de Renta • Impuestos de Sociedades • Contabilidades • Constitución y Legalización de Sociedades y Cooperativas • Cuentas anuales y Registro Mercantil

Vehículos • Multiriesgos del Hogar • Multiriesgo comercio • Comunidades • Vida • Planes de pensiones • Enfermedad • Accidentes • Incendio

Administración de comunidades, pisos y locales • Alquiler de pisos y locales • Traspasos locales de negocio • Contratos arrendamiento • Tramitación cédulas de habitabilidad • Informes registro de la propiedad

Francesc Balcells, 10 (entrada por C. Lleida) • Telf. 93 379 59 99 • Fax. 93 478 81 07 El Prat de Llobregat

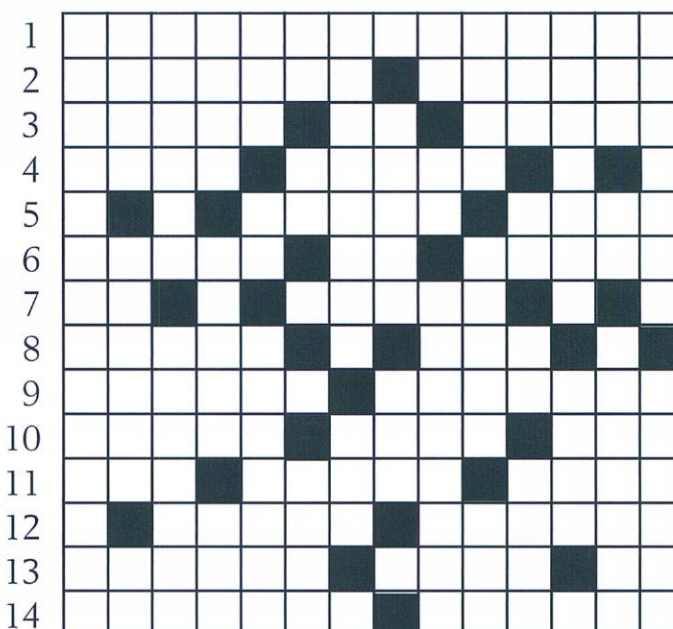
Pratigrama nº 40, per Puigmalet

Aquests mots encreuats ofereixen deu definicions, en cursiva, amb tema pratenc.

Horizontals: 1. Ignorància. – 2. Introdueixi microbis per inoculació. Moviment gimnàstic de curvatura del cos. – 3. Membres d'un club. Onze romans. Teòleg alemany que protestava per tot. – 4. Legió romana de només 202 soldats. *Primer cognom de l'artista local que pintà els murals de la cripta.* Europa. Al fons del mar. – 5. Alfa. Alef. Vida virtual durant el son. Suborna de manera greixosa. – 6. *Cal ..., desapareguda masia hirsuta pel Mas Blau. Arbre matemàtic del nostre litoral.* Nom de pila del pintor local que té una Sala d'Art dedicada. – 7. Anno Domine. Alliberem un dòlar de la presó. *Ruta de la ..., centre cultural extremeny al Prat.* Àrea. Àustria. – 8. *Ocell dèltic cuculiforme de cant inconfusible.* Al mig del cel. Onada. Sofre. 9. Illa grega prop de la qual caigué Ícar al mar. Seu del govern de Moscou. – 10. Fer una llàntia. *Carrer del ..., actual Nicolàs Mª Urgoiti.* Fúria terrorista. 11. En aquest precís instant. Del revés, Forma piles. Costats d'un triangle. – 12. Deuteri. Caixes electorals. Pregant. – 13. Escollia el poema fúnebre. Mamella. Crit d'atenció. – 14. Col·locarà. El menjar marí més exquisit.

Verticals: 1. Minusvàlides. – 2. Primer nét d'Adam i Eva. Instruir. Liti. – 3. Referent a la societat. Fruit sec que encanta a les mones. – 4. Legió romana de 202 soldats en descens. Delicte econòmic actualment propi dels bancs. Rabassaires Gironins Units. – 5. Entre les gallines i les truites. Sao Tomé. Despotisme. – 6. Contorns d'un núvol. Com cal ser. Fòsfor. No saber ni aquesta és mal senyal. El rei més tràgic de Shakespeare. – 7. *Així s'anomena el creixement urbanístic del Prat, un cap al nord i un cap al sud.* Habitatge petit i caríssim. Vocal rara. – 8. Iode. Aquesta roca ve del magma, que és bàsicament foc. *Kasal Okupat del Prat, ara en una central elèctrica abandonada.* Taxi. – 9. Límits de la jurisdicció del xèrif. Esquerra Independentista. ... a lluitar, ... a sofrir, ... a vèncer. – 10. Els companys d'elles. *Cases d'en ..., entre les més antigues del poble.* Lletre grega i terrorista. – 11. Miol que em pertany. Univers Okupa. Amplitud Modulada. Emperador

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

rus. – 12. Aquesta té una gran extensió. L'instrument d'Orfeu, el rei David, Neró... Itàlia. – 13. Número d'Identificació d'Estrangers. Pren la infusió. El cant d'aquestes és fatal pels marins. – 14. Aparell que serveix, ni més ni menys, que per a torrar pa, com una torradora. Gimnàstic de Tarragona.

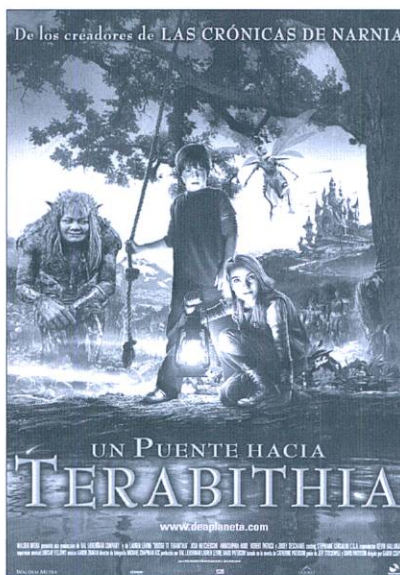
Solucions al Pratigrama núm. 40

Horizontals: 1. Desconexament. – 2. Inoculi. Flexió. – 3. Sociés. XI. Luter. – 4. CCII. Bages. E. R. – 5. A. A. Somni. Unta. – 6. Pelut. P. Josep. – 7. AD. S. Plata. A. A. – 8. Cinc. E. Ona. S. – 9. Icaria. Kremlin. – 10. Tacar. Pont. Ira. – 11. Ara. alipA. Tres. – 12. D. Urnes. Resant. – 13. Elegia. Teta. E. – 14. Situarà. Martisc. **Verticals:** 1. Discapacitades. – 2. Enoc. Educarr. Li. – 3. Social. Cacaret. – 4. CCII. Usura. RGU. – 5. Ous. ST. Tirania. – 6. NL. Bo. P. A. Lear. – 7. *Exxample.* Pis. A. – 8. I. Igna. KOP. T. – 9. XF. El. Tornarem. – 10. Ells. Janet. Eta. – 11. Mèu. UO. AM. Tsar. – 12. Extensa. Lira. I. – 13. NIE. Te. Sirenes. – 14. Torrapa. Nàstic.

QUÈ FAN AL CAPRI?

«Un puente hacia Terabithia»

De los productores de «Las Crónicas de Narnia» y basada en la popular novela de Katherine Paterson convertida en un clásico de la novela infantil / juvenil, «Un puente hacia Terabithia» es una historia de fantasía y aventuras, sobre la amistad, la familia y el poder de la imaginación. Jess Aarons se siente extraño en el colegio, e incluso dentro de su propia familia. Pero cuando conoce a Leslie, la nueva chica del colegio que lo cambiará todo. Juntos crean el reino secreto de Terabithia, un lugar mágico al que sólo puede accederse columpiándose en una vieja cuerda que cuelga sobre el arroyo situado en un bosque cercano. Allí lucharán contra el Maestro Oscuro y sus criaturas y trazarán planes para vengarse de los abusones del colegio.

Programació

Pel·lícules programades per l'abril de 2007: Divendres, dissabte i diumenge, dies 30 i 31 de març, i 1 d'abril: «Descubriendo a los Robinsones» (Estrena) • Divendres, dissabte, diumenge i dilluns, dies 6, 7, 8, i 9 d'abril, en sessió de tarda: «Un puente hacia Terabithia». Sessions de nit, pel·lícules no confirmades. • Divendres, dissabte i diumenge, dies 13, 14 i 15 d'abril: «Seduciendo a un extraño» (Estrena) • Resta del mes, pel·lícules no confirmades: «La vida de los otros», «El velo pintado» i «Hannibal, el origen del mal».

Sorteig d'entrades

Aquest mes han resultat premiats els següents subscriptors: Jordi Rull Dalmau, Delfi Casas Parés, Benjami Company González, Àngel García Macías, Pere García Vela, Jaume Arasa, José Antonio Calvet Casas, Josep Busquets Martínez, Arsenio Conde Riera i Eladi Fabró Parellada. Les entrades es poden recollir a la redacció de Delta, al carrer Castella, n. 5, a l'horari d'Oficina: Dimarts i dijous de 8 a 14 del matí.

► Fútbol • Tercera Divisió

El Prat vuelve a la zona de descenso

MANOLO GOL / Mal balance del Prat en el último mes, donde tan solo ha cosechado una victoria. El conjunto potablava de esta forma se ha vuelto a meter en zona de descenso, pese a que su juego no ha sido malo. Los resultados no le han acompañado y deberá sufrir hasta el final para eludir el descenso.

Victoria ante un rival directo. Prat 2, Rapitenca 1

La visita de la Rapitenca al Sagnier significó el partido más duro de la temporada.

El colegiado del encuentro no supo cortar el juego sucio tarraconense y se convirtió en el protagonista del encuentro. Tras una primera parte sin goles llegó una segunda donde nada más empezar Cervantes ponía por delante a los de Cándido Viana en una rápida contra. Pero a los 60' la Rapitenca lograba el empate y el encuentro entró en una fase de mucha emoción y nervios que acabó solucionando Ochoa a falta de 8' para el final rematando espectacularmente de cuchara un balón en el área que había rechazado el travesaño tras un magnífico lanzamiento de Javi Lara. Ochoa rompía así ese maleficio que le perseguía desde que marcó en campo del Gavà su anterior gol

Pese a su mejora en el juego, los últimos malos resultados han vuelto a abocar a los pratenses a la zona peligrosa de la tabla

en la liga. El equipo fue: Toni; Vacas, Xavi Valls, Rafa Bellés, Comas, Mayoral, Palet (Ochoa 77'), Parralejo, Cervantes (Jaime 80'), Lara y Rubio (Charly 71').

Desplazamiento infructuoso. Palamós 1, Prat 0

El Prat salió derrotado de Palamós con un gol que llegó a falta tan solo de 9' para el final y cuando los hombres de Cándido Viana más apretaban buscando la victoria. Lo peor del encuentro fue la lesión de Lara, que tras un cabezazo en disputa de un balón se fracturó el tabique nasal. El equipo fue: Toni; Iván, Xavi Valls, Rafa Bellés Comas; Mayoral (Rubio 84'), Palet (Ochoa 78'),

Parralejo, Cervantes (Ochoa), Lara (Jaime 23') y Charly.

El derbi para los de la Bóvila. Prat 0, Gavà 3

Un penalti inexistente propició la derrota ante el Gavà en un derbi con dos partes bien distintas. Mientras que en la primera el Prat pudo haberse ido al vestuario con ventaja, fue todo lo contrario al señalar el árbitro penalti cuando un jugador azulgrana tropezó con la pelota en su intento de remate. Tras el descanso el Gavà fue mejor y tuvo más ocasiones y aumentó el marcador con dos goles más. Cándido Viana hizo jugar a: Toni; Moreno, Iván, Xavi Valls, Comas; Mayoral (Jaime 64'), Vacas, Parralejo;

Cervantes, Palet (Ochoa 64') y Rubio (Charly 64').

Tercera derrota consecutiva. Manresa 2, Prat 0

El desplazamiento a Manresa no trajo nada positivo para los pratenses. Los manresanos fueron mejores y se encontraron con un temprano gol. En la segunda parte acabaron sentenciando el partido. La alineación fue: Toni; Iván, Xavi Valls, Rafa Bellés, Comas, Mayoral, Charly (Ochoa 70'), Parralejo (Vacas 77'), Cervantes, Jonny y Rubio (Jaime 80').

Ambientazo y derrota. Prat 1, Sabadell 2

El Municipal Sagnier presentó la mejor entrada de la temporada con la visita del Sabadell, pues a los 300 seguidores visitantes se unieron unos 500 del cuadro potablava y se vivió un gran ambiente de fútbol. El partido fue igualado y con escasas ocasiones de gol, por lo que se llegó al descenso con el 0-0. En la reanudación el Sabadell se avanzó de penalti, pero el Prat supo reaccionar y jugando con un jugador más logró empatar con un tanto de Palet. Pero a falta tan solo de un minuto para el final una falta que tocó en la barrera despistó al meta Toni y acabó con lo que hubiera sido un justo empate. Cándido Viana alineó a: Toni; Iván (Lara 65'), Xavi Valls, Rafa Bellés, Comas; Vacas, Mayoral, Parralejo (Jaime 66'); Palet, Cervantes (Jonny 65') y Rubio. ■

► Fútbol Sala • Nacional B

El Casa Alcalá se aleja de los puestos de ascenso

L. ILLO / Se esfumaron prácticamente las opciones de ascenso para el Casa Alcalá en la Primera Nacional B ya que los últimos resultados abocan al equipo a zona de nadie y el ascenso se aleja a ocho puntos. Las derrotas ante Tàrrega (5-1) y Balaguer (8-7) y la victoria en casa ante el Nastic por 3-2 han colocado a los pratenses

quintos de la clasificación pero a bastante distancia de los puestos de ascenso.

El Sporting Prat se la juega

Peor situación mantiene el Consuldata Sporting 77 Prat en la Territorial Catalana que ocupa el 12º lugar (quintos por la cola

a diez jornadas de la conclusión de la liga y con serio peligro de puestos de descenso (bajan los cuatro últimos) tras haber caído derrotados en tres de los encuentros disputados este mes: ante La Unión "B" por 3-4, Gironella 6-4 y Masnou 3-2. Tan solo un punto positivo; el empate cosechado en el Julio Méndez ante el Pradenc por 4-4. ■

► Fútbol Base • Liga Nacional

El sueño de la permanencia se acerca

JOSÉ DAVID MUÑOZ / La Escola de Futbol Prat Blaugrana intenta buscar el ritmo que le lleve a conseguir la permanencia, por cuarta temporada consecutiva, en la Liga Nacional Juvenil, aunque el último resultado no invite al optimismo. La derrota por 9 goles a 2 frente al Espanyol B ha vuelto a mermar la ilusión de un equipo que se encuentra a sólo cuatro puntos de la salvación. Tras ir ganando 0 a 1 en Sant Adrià, y jugando con superioridad numérica, la Escola no supo afrontar con garantías el partido. Texeira, Flores y Cata fueron expulsados y con 8 jugadores en el campo, los pericos se crecieron y acabaron avasallando a los pratenses. Antes de este re-

sultado, la Escola había conseguido ganar al Cornellà B, y empatar contra el Mercantil a 2 goles en un partido que habían encarrilado ganando por dos a cero. La visita al Narcís Sala terminó con derrota ante el Sant Andreu B, antigua Ferran Martorell. De esta manera, la permanencia está cerca, pero aún costará sudor y quien sabe, si lágrimas, mantener la categoría una temporada más.

En Preferente, el Prat respira y la Escola sigue sufriendo

El juvenil del Prat ha conseguido la tranquilidad necesaria después de unas jornadas de coqueteo en la zona baja. La victoria contra el Roda de Barà

y el empate ante el Veterans de Cambrils han otorgado cuatro puntos vitales para dejar lejos en el retrovisor la zona baja. El debut del B de la Escola en la categoría se está saldando con algunas goleadas en contra, y también con derrotas por la mínima. Sólo la victoria contra el último, el Turó de la Peira, ha permitido coger aire a los de Deme en la recta final de la temporada. Por su parte los cadetes de preferente del AE Prat se alejan un poco del sueño del ascenso y ahora mismo lo tienen a 6 puntos. Balance desigual en el último mes, victorias contra Cambrils i Lleida B, mientras que los de Juanjo Raga han caído derrotados ante el líder Barça y el Terrassa B. ■

► Fútbol • 2a Regional

El Juventud Prat se despide de la Liga

La falta de gol que junto a la debilidad defensiva mostrada en algunos partidos ha provocado la mala clasificación

L. ILLO / Mucho tienen que cambiar las cosas para que el Juventud Prat luche por las plazas que otorgan el ascenso a la Primera Territorial. Los últimos resultados han abocado al equipo de Rafa García a posiciones muy alejadas de la cabeza. Cinco son los partidos en los que no se conoce la victoria y en el que los rivales directos han aprovechado para desbancar por la lucha del ascenso al conjunto pratense. Los dieciocho puntos que separan al líder, Peña Barcelonista Cinco Rosas, y los diez que separan de

la plaza de promoción, en posesión del Vista Alegre, hacen que a falta de nueve partidos las distancias parezcan insalvables.

La falta de gol que arrastra el equipo, junto a la debilidad defensiva mostrada en algunos partidos ha provocado que los pratenses se sitúen en octava posición a muchos puntos de las plazas privilegiadas. La dependencia de los goles de Lay ha sido otro factor clave ya que ningún otro jugador ha tomado el relevo cuando el mejor jugador juventino no ha "mojado".

A su vez destacar el buen hacer del meta Johan que con sus numerosas intervenciones ha salvado al equipo en más de una ocasión del desastre ante equipos mucho más débiles.

La derrota en campo del Vista Alegre por 2-1, el empate ante el último clasificado Sant Pau d'Ordal por 1-1, el empate a dos a feudo ante el Cervelló, y el injusto empate ante el líder en el Estruch, provocará, sino cambian mucho las cosas, que el Juventud Prat permanezca un año más en la Segunda Territorial. ■

Duatlón • Primer podium pel CN Prat

Primer podium de la temporada del Club Natación Prat en la Lliga Catalana de duatlón de carretera. Con cerca de 300 duatletas y 22 clubs participantes, los 'pota-blava' consiguieron la tercera posición, por detrás de Reus y Manresa. Gran actuación de Richard Calle, que tras iniciar el último segmento en primera posición, realizando el mejor parcial ciclista, finalizó en séptimo lugar absoluto. Carlos Luis (25º), y Alex Zanuy (38º), completaron el trio delantero pratense. En chicas, quinto lugar, con Bárbara Aneto como mejor fémica del equipo.

Golf • Guevara lidera el Torneig Segle XXI

Disputadas dos jornadas el pratense, Joaquín Guevara encabeza la clasificación provisional del "Torneig Segle XXI" de golf. José Sánchez e Ildefonso Moreno ocupan el segundo y el tercer puesto, respectivamente. Precisamente este último, Moreno fue el vencedor del último torneo disputado el 14 de marzo en Taradell en donde se impuso a José Alonso y a José Sánchez, respectivamente. La próxima cita será Serres de Pals.

Hoquei • El Club d'Hoquei Prat, rei de l'empat

L'empat és el protagonista dels partits de l'equip de Josep Maria Canyís. Després del 5-5 al Sagnier amb el Ripollet i el 4-4 a la pista de l'Sferic Terrassa, els blaus empataven a 3 davant el Riudebitlles, i quinze dies després repetien al Sagnier davant el Vilassar (6-6). A la pista del Club Tennis Barcino continuava la tendència, aquest cop amb un pirric i inusual 0-0 que, segons el míster «mai havia viscut ni com a jugador ni com a entrenador». La ratxa es va trencar a Santa Margarida de Montbui. Derrota per 2-1 en un partit que es va decantar en favor del líder al final, però on els pratencs van posar contra les cordes un dels equips més forts de la categoria.

► Bàsquet • Liga EBA

Moments delicats

JUAN CARLOS CEBRIÁN / Era evident que el CB Prat, quan va arribar a ser cinquè de la Lliga LEB 2, estava per sobre de les seves possibilitats reals. No és menys cert, però, que l'equip ha sofert una baixada de rendiment important durant les últimes setmanes, como ho demostra el fet que el conjunt pota blava ha perdut sis dels últims set partits.

Així, de la cinquena posició s'ha passat a la desena, a només una victòria d'entrar en els playoffs d'ascens, però també a només dues derrotes per evitar la promoció de permanència (que ara mateix jugarien Calpe i Gestibérica Vigo).

Al darrer mes, el CB Prat ha perdut a Cornellà i a Plasencia, i va guanyar a Sevilla contra el Caja San Fernando "B", però el realment preocupant és que no s'ha guanyat cap partit al Poliesportiu Joan Busquets, amb derrotes contra l'últim classificat, el Real Madrid "B", el Grupotel.com Muro, el Calpe i una darrera contundent davant la La Laguna, el líder clar i merescut d'aquesta LEB 2. Quatre partits i quatre ensopagades a casa, que han fet molt de mal a l'equip.

A Cornellà, el CB Prat va perdre les esperances de triomf al segon quart, amb un parcial desfavorable de 33-17 i el 92-74 final va reflectir la superioritat dels homes dirigits per Manolo Flores. Albert Moncasi i Xavi Rey, dins la zona; i Txema Marcos i Sullivan Sykes, per fora, van superar en tot moment els jugadors entrenats per Carles Duran, tot i que cal destacar el bon partit de Pau Ribas, amb 23 punts i 5 de 6 en triples.

No van millorar gaire les coses la setmana següent contra el Grupotel.com Muro (75-91) partit en el que els pratencs van sumar la seva tercera derrota consecutiva, després d'un altre segon quart per oblidar (21-31).

La Laguna demostra per què és el líder

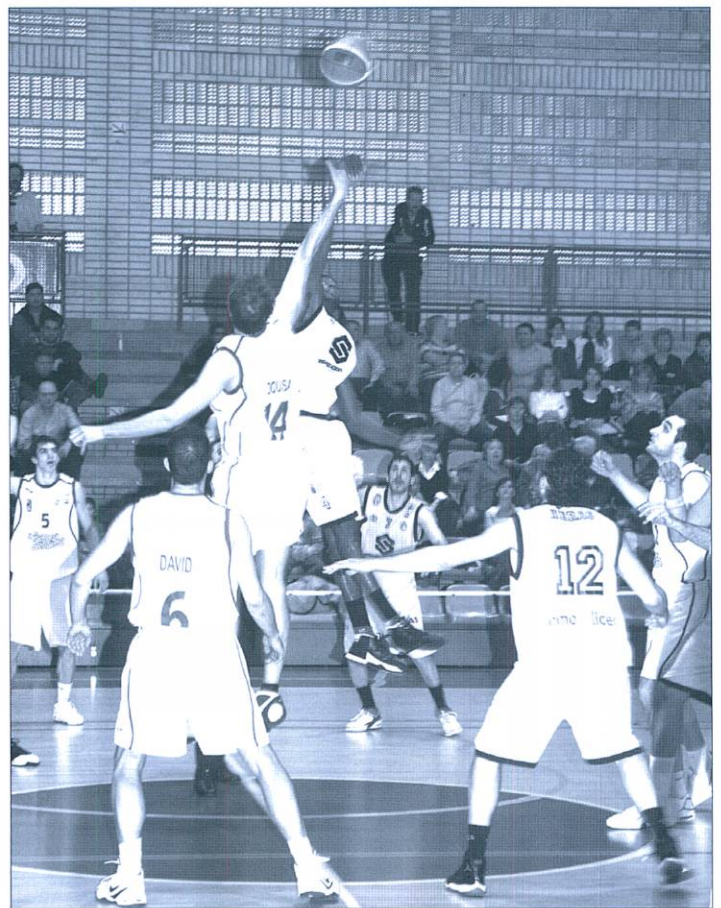
A la pista del CB Qalat Caja San Fernando "B" va arribar l'únic triomf del CB Prat en els darrers partits, i aquesta vegada va ser de nou el segon quart el decisiu, tot i que pels interessos dels pota blava,

que van signar un parcial d'11-27 que els va donar mig partit.

Henk Norel, amb 15 punts i 7 rebots, va tornar a ser els de les grans ocasions i va demostrar per què és un dels pivots més determinants de la Lliga LEB 2, tot i no trobar-se tampoc en el seu millor moment (a les derrotes contra Plasencia i La Laguna no va jugar. En el primer cas perquè va viatjar amb el Joventut d'ACB, i en el segon per trobar-se amb grip).

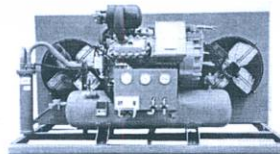
Dies més tard però, el CB Prat va caure contra un rival teòricament assequible (pel fet d'estar a la part baixa de la classificació), com era el Calpe, amb el que va perdre 80-85 al Joan Busquets (amb un primer parcial definitiu pel triomf del Calpe, que va començar guanyant 13-27 i va deixar molt a munt la remuntada dels de Carles Duran). L'exjugador de l'Akasvayu Girona, Spencer Gloger, va ser un malson per la defensa pratencs, i va acabar amb 26 punts (6 triples) i 8 rebots.

No van millorar les coses a Plasencia (83-74), tot i que la derrota més dura de la temporada va arribar contra La Laguna (previsible el fet de perdre però no com es va fer). La Laguna va arribar al Prat amb ganes d'oblidar-se de la seva derrota en l'anterior jornada contra el Caja Rioja i consicent que el CB Prat li havia posat les coses molt difícils a la primera volta, on només va guanyar de dos. I al minut 5 ja estava tot decidit, doncs l'equip canari havia assolit ja en aquell moment una diferència al voltant dels 20 punts, que mantindria i, fins i tot, ampliaria durant el partit (68-97 tot i que La Laguna va arribar a guanyar de 44). El visitant Levi Rost, amb 26 punts en 22 minuts, va ser el millor d'un encontre que hauria de marcar un abans i un després en la dinàmica del CB Prat. L'equip es troba en el pitjor moment de la temporada, però després del partit de La Laguna la resposta és clara: si quan es va arribar a la cinquena posició s'havia assolit el sostre de l'equip, després d'una derrota tan contundent s'ha tocat fons, i ara només queda tornar a tirar cap a munt. ■

El CB Prat ha signat un mes per oblidar a la LEB 2, tot i que encara aspira a poder entrar en el playoff

MARFRED, S.L. ❄️

FRED INDUSTRIAL

Evaporadors industrials

Compresors de fred industrial

Aire acondicionat

MAQUINÀRIA D'HOSTALERIA (MUNTATGE I REPARACIÓ)

Cafeteres, trituradors, microones industrials

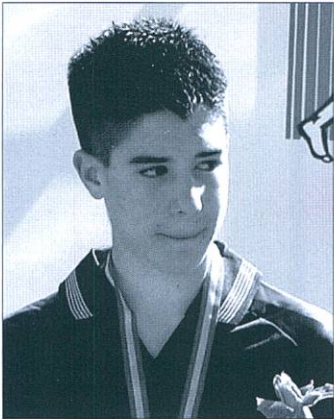
Túnels de rentat de vaixelles

Exposició i vendes: Maurici Vilomara, 6
Taller: Maurici Vilomara, 8
Telf. 93 370 31 37 • Fax. 93 478 39 96 • EL PRAT DE LLOBREGAT

► Atletisme • Campionat d'Espanya de Marxa Atlètica

Carlos Martínez medalla de bronze

Carlos Martínez, medalla de bronze en el Campionat d'Espanya de Marxa en Ruta celebrat a Eivissa

J.V. / El diumenge 4 de març, Carlos Martínez Ballesteros va guanyar la medalla de bronze en el Campionat d'Espanya de Marxa en Ruta, celebrat a Santa Eulària des Riu (Eivissa). El marxador local del Pratenc AA, va assolir la seva primera medalla a nivell estatal en el seu de-

but en uns Campionats d'Espanya, amb una gran cursa i una millor marca personal de 24 minuts i 38 segons en els 5 quilòmetres marxa de la categoria cadet. En aquest mateix Campionat d'Espanya de Marxa, la també atleta del Pratenc AA, Yasmina González, va tenir una destacada actuació en classificar-se en quinzena posició en els 5 quilòmetres marxa de la seva categoria cadet, amb un millor temps personal de 28 minuts i 8 segons.

Dacil Rodríguez campiona de Catalunya infantil de salt d'alçada

Amb els Campionats infantil, cadet i júnior, ha finalitzat la temporada de Pista Coberta. En categoria infantil, Dacil Rodríguez va guanyar la prova del salt d'alçada, amb un nou record dels campionats, en sal-

tar 1,47 metres. També cal destacar la participació d'altres atletes del Pratenc AA com: a Cristina Lara (sisena en els 60 m.l.); Laura Vicente (setena en el salt d'alçada); José Manuel Paisano (cinquè en el salt de llargada i setè en el triple salt); i l'equip infantil femení amb Dacil Rodríguez, Giorgia Tayot, Ainoa Villalón i Cristina Lara (cinquenes en el relleu de 4x200).

En el Campionat de Catalunya Cadet, varen destacar: Aida Àngel, del Pratenc AA, vuitena en els 60 metres llisos; i Carlos Rodríguez, del FC Barcelona, cinquè en els 60 metres tanques. Carlos, també va participar en el Campionat d'Espanya Cadet en els 60 m.t. on va ser semifinalista. Finalment, en el Campionat de Catalunya Júnior, Juan Antonio Cifuentes del Pratenc AA, va ser cinquè en el llançament de pes. ■

Waterpolo • La selecció de Sanromá se examina en Melbourne

La Seleccionadora Española de Waterpolo femenino, la pratense Mar Sanromá està ja disputando el Mundial de Natación que tiene lugar en Melbourne (Australia) y que enfrentará a España ante Alemania, Rusia y China en la primera fase. Tras una concentración en Hungría las chicas se enfrentaron precisamente ante Alemania en Martorell en un amistoso y vencieron cómodamente por 15-9.

Ciclisme • Borja Murillo sigue arriba

El ciclista pratense Borja Murillo, que tan buen papel realizó en categoría júnior la temporada pasada, no está haciéndolo menos esta campaña ya como sénior, ahora con el equipo Coluer-Oki, pues en la primera prueba disputada el pratense quedó en una meritoria segunda posición en San Andrés de la Barca (Open de España) el pasado día 4 a tan solo 17 segundos del vencedor, pese incluso a sufrir una caída. Así mismo quedó tercero en su categoría (sub-21) en el Parc de la Draga de Banyoles el día 11 en la Copa Catalana Internacional, donde el nivel fue altísimo y acabó con victoria del campeón olímpico y tres veces mundial Julián Absalon.

► Atletisme • 32è Gran Premi de Marxa Atlètica Ciutat del Prat

Victòries de Maria Vasco i José Antonio González Cobacho

DELTA / El diumenge 18 de febrer, es va celebrar en un circuit urbà d'un quilòmetre, al voltant del CEM Sagnier, el 32 Gran Premi de Marxa Atlètica Ciutat del Prat, amb la participació del millors marxadors catalans del moment. En categoria masculina, José Antonio González Cobacho va guanyar amb un temps de 42 minuts i 41 segons en els 10 quilòmetres de la prova, per darrera Jesús Angel Garcia Bragado i David Sánchez, van completar el podi. María Vasco, amb un temps de 22

minuts i 17 segons en els 5 quilòmetres, es va imposar en categoria femenina, per davant de Raquel González i de la jove marxadora juvenil, Idoia Costal.

La nombrosa participació local, va assolir un total de set podis, destacant les victòries del benjamí Javier Lorente i l'aleví Jaume Bartra i les segones posicions de Raquel Juan en categoria promesa, del cadet Carlos Martínez, els benjamins Roser Castillejos i Javier Pellicer i l'aleví Jonay Rodríguez. ■

Moda esportiva

- Futbol
- F. Sala
- Caça
- Muntanyisme
- i tot tipus d'esports
- Neu
- Bàsquet
- Pesca

Tramitacions permisos i llicències

Pau Casals, 34 • Telèfon. 93 370 08 02 • Fax. 93 478 21 61 • 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

► Atletisme

Carlos Rodríguez va ser nomenat "Millor Atleta Infantil Català de l'any"

Carlos Rodríguez (dreta) rebent el guardó de Millor Atleta Infantil, amb Jaume Vilà (esquerra), el seu entrenador durant la passada temporada 2005/2006.

DELTA / El divendres 16 de març, la Federació Catalana d'Atletisme va celebrar la Nit de l'Atletisme Català, amb un sopar en un hotel de Barcelona, per premiar els millors atletes catalans de la passada temporada 2005/2006.

Durant aquesta celebració, l'atleta del Prat Carlos Rodríguez Pérez va rebre el premi de Millor Atleta Infantil de la passada temporada 2005/2006, per les seves cinc medalles d'or en els diferents Campionats de Catalunya de la categoria Infantil, les seves quatre millors marques de l'any a nivell català i per la seva millor marca de l'any a nivell espanyol a la prova dels 80 metres tanques.

Fins la passada temporada, Carlos ha estat atleta del Pratenc AA, club amb el que va assolir durant l'any 2006 totes aquestes fites esportives, que han fet que

els tècnics de la Federació Catalana d'Atletisme hagin reconegut la seva gran temporada amb aquest premi. Aquesta temporada 2006/2007 Carlos ha fitxat pel FC Barcelona.

Amb aquest reconeixement, Carlos Rodríguez és el tercer atleta del club Pratenc AA i el sisè atleta del Prat de Llobregat que rep aquest guardó. Gemma Sabaté (cadet en el 1985) i Juana Maria López (infantil en el 1982) són les altres dues atletes del Pratenc AA amb aquesta important distinció i Josep Marín (senior en els anys 1979, 1982, 1983, 1987 i 1988), Daniel Plaza (senior en els anys 1990 i 1992 i junior en el 1985) i Jordi Llopart (senior en el 1978 i 1980) són els tres marxadors del Prat que han rebut en diverses ocasions aquest títol de millors atletes catalans. ■

FITXA TÈCNICA

Nom: Carlos Rodríguez Pérez - Any de naixement: 1993 • Categoria temporada 2005/2006: Infantil • Resultats esportius temporada 2005/2006: 2 medalles d'or en el Campionat de Catalunya de Pista Coberta: 60 m.l. i 60 m.t. • 3 medalles d'or en el Campionat de Catalunya a l'Aire Lliure: 80 m.l., 80 m.t i Pentatló • 4 millors marques catalanes de l'any: 80 m.t., 150 m.l., llargada i Pentatló. • 1 millor marca espanyola de l'any: 80 m.t.

Ciclisme • Suñol mejora lentamente

Pese a que todavía no ha recuperado del todo la conciencia, el mecánico pratense del ex-equipo ciclista Comunidad Valenciana, Joan Suñol, ha experimentado una cierta mejoría desde que hace más de dos meses sufriera un grave accidente con la bicicleta. Actualmente sigue ingresado en una de las plantas del Hospital de Bellvitge y comienza ya a moverse, aunque con dificultad. Lo peor ya ha pasado, pero todavía queda una dura y lenta recuperación que esperamos vaya lo mejor posible.

Bàsquet • El Prat "B", més a prop de la permanència a 2a

Després de guanyar el CB Santa Coloma "B" per 72-63, l'equip "B" del CB Prat ja és setè del grup 3 de 2a Catalana masculina, i només el seu mal inici de temporada no el permetrà lluitar per fites més altes. L'equip pratenc empata ara mateix amb el Pallejà i el Torreforta "B" amb 11 victòries i 12 derrotes i s'allunya cada vegada més de la promoció de permanència (està a dues derrotes ja).

El Femení, sisè a 3a Catalana

El Total Petrochemicals Bàsquet Prat Femení acabarà la temporada plàcidament a 3a Catalana femenina "A", doncs té poques opcions d'atrapar els equips capdavanters, i més en un grup on l'Apada Sagrat Cor i el CE Sant Nicolau porten 0 i 2 derrotes respectivament. L'equip femení pratenc, no obstant, continua sumant triomfs: l'últim a la pista de l'històric Europa per 31-55.

Trobada de Primavera de Minibàsquet

L'AE Bàsquet Pratenc organitzarà el 31 de març la I Trobada de Minibàsquet al Carrer, per tal de commemorar els 75 anys de bàsquet al municipi d'el Prat de Llobregat. Amb aquesta Trobada de Primavera, dirigida a nens i nenes nascuts des de 1995 a 1998, l'AE Bàsquet Pratenc busca que durant tot un dia (de 9:30h a 18:15h) es respiri bàsquet al carrer, i concretament a la Plaça Pau Casals, l'espai on en un principi es portaria a terme l'activitat.

Fútbol • El Infantil B de la Escola luchará por el ascenso

El equipo de Alex Pelegrí y Alberto Negro esta cuajando una de las mejores temporadas que se recuerdan en la Escola de Fútbol Prat Blaugrana. El buen hacer de los jóvenes valores Escoleros hace pensar en el ascenso a 1ª División como mejor segundo clasificado de todos los grupos. El líder Cornellà no muestra signos de debilidad por lo que el ascenso dependerá de ser el mejor segundo. Con 16 victorias en su haber, un empate y dos únicas derrotas el futuro de la Escola parece asegurado con esta prometedora "quinta".

GABINET d'OSTEOPATIA El Prat

Sergio Lucas Salas

Osteópata
C.O. MROE

Cita Prèvia

Tel. 93 370 76 21
Mòbil. 650 598 494

El útero, la vagina y los ovarios son órganos que tienen movilidad y de ella depende su buen funcionamiento. Alteraciones menstruales, problemas postparto, molestias durante las relaciones sexuales, dolor lumbar de origen ginecológico son tratados con eficacia desde la osteopatía.

osteopatiaelprat@hotmail.com

Avda. Montserrat 108 - 1º 3ª - 08820 El Prat de Llobregat

► Patinatge de Velocitat

Pleno pratense en Valencia

J.M. / Con 23 trofeos el Club Patín Delta Prat y con 4 el CP Cobra los pratenses remataron una sensacional participación en el 8º Ciudad de Valencia y 1º Trofeo del Pilar celebrados el pasado 25 de febrero en la ciudad valenciana.

Por otro lado cabe destacar los buenos resultados del CP Cobra en la jornada de Liga Nacional disputada en la pista del

Amaya (Pamplona) el 17 y 18 de marzo en donde Sandra Gómez ganó los 500 m. sprint y fue tercera en los 10000 m. Precisamente en esta última prueba, otra corredora del Cobra, Cristina Escámez obtendría la medalla de oro. El cuadro lo completaría Kepa Caballero con una medalla de oro en los 10000 m. por puntos y una de bronce en los 10000 m. eliminación. ■

GRUP 3 ASSESSORS
Gabinet comptable, fiscal i laboral

- ✓ **AREA MERCANTIL**
Tramitació Constitució de Societat
- ✓ **ORGANITZACIÓ I PLANIFICACIÓ COMPTABLE**
Comptabilitat de Societats
Confeció i Dipòsit Comptes Anuals
- ✓ **ADMINISTRACIÓ I GESTIÓ DE PERSONAL**
Nòmines i Assegurances Socials
Contractació
Selecció de Personal
- ✓ **GESTIÓ I LIQUIDACIÓ D'IMPOSTOS**
Impost de Societats
Impost sobre la Renda i Patrimoni IVA
Successions i Donacions
Transmissions Patrimonials

OFICINES AL CARRER CASTELLA, nº 9 • Telf. 93 379 85 66
El Prat de Llobregat (Barcelona)

Ferram

Fusteria i decoració

Ens trobareu a les noves oficines de l'Avinguda Josep Anselm Clavé, 86-88

Telèfon: 93 479 18 70 • Fax: 93 479 10 45 • e-mail: carpinteria@ferram.com

Dr. TEOFILO DEZA ALLODI
(Odontòleg)

Les atende en la

CLÍNICA IBÉRICA

C/ Dr. Gallart i Monés, 9-11, 1º, 3ª

Telèfono 93 370 43 77

EL PRAT DE LLOBREGAT

COOPERATIVA INDUSTRIAL DE TRANSPORTES
• EL PRAT •

Telèfonos
93 658 21 33 • 93 658 21 37
Fax
93 659 40 97

C. Andorra, 63-65 Viladecans
e-mail: transportespratscl@telefonica.net

SEUPRAT

ALMACENAJE Y DISTRIBUCIÓN

Tel. / Fax.: 93 659 40 97

e-mail: seupratlogistic@telefonica.net

Nos hemos
trasladado a la nave
del Polígono
Can Calderón de
Viladecans

Si TU parles....
El Prat millorarà

Si et mous
l'Ajuntament
canviarà

Per millorar El Prat,
cal canviar
l'Ajuntament

Tu i CiU
alternativa
de futur

ciuprat@ciuprat.org

ciu

Convergència i Unió
El Prat de Llobregat

El Racó del Pernil

Especialidad
en jamones y quesos

Gran selección
de productos ibéricos

C. Rector Farrés i Poch, 3-5 (Detrás Zonilla) • Telf. 93 479 13 96

Viking

Moda infantil · Puericultura · Llenceria

Tota la qualitat al millor preu

Tot per els fills en roba i puericultura

Av. Verge de Montserrat, 161 · Telf 478 51 44 · El Prat

► Voleibol • Fase Final 1ª Catalana

A por el título

MARTA BUCETA / El 24 y 25 de marzo, se disputará la Fase Final que decidirá quien se proclamará campeón de liga de 1ª Catalana. La competición tendrá lugar en el pabellón del CEM Julio Méndez del Prat, sede de esta liguilla a cuatro, entre el equipo anfitrión; el CV Prat, el FC Barcelona, CV Sant Boi y el CV Salou. El equipo pratense acabó tercero en la fase regular de la liga. Después de un mal comienzo liguero, el equipo en la cuarta jornada estaba en puestos de descenso con solo una victoria, le acompañó una racha de ocho victorias consecutivas que le lanzó a los primeros puestos. El final de liga ha sido muy irregular, con alguna derrota contra equipos mucho peor clasificados. Todo esto ya no tiene importancia, el objeti-

vo de quedar entre los cuatro primeros para poder optar al título de liga está conseguido y ya sólo queda concentrarse e intentar lograr el que sería el cuarto título de liga consecutivo. Según Juan Carlos Moreno, entrenador pratense «este año es todo muy distinto a años anteriores y son muchos los factores a tener en cuenta, la liga ha estado más igualada que en otros años, el nuevo sistema de competición y la renovación que hemos llevado a cabo en nuestro equipo hacen que no haya un claro favorito. Nosotros nos presentamos con algunas bajas importantes pero lo intentaremos compensar con ganas e ilusión, que junto con un poco de suerte y sobretodo el apoyo de la afición nos puede llevar al título de 1ª

catalana» Las bajas a las que se refiere Moreno son las de Vicent Baroni, receptor belga fichado este año que aporta seguridad en el juego del equipo y la del joven Alex Romera jugador de la cantera, muy querido por la afición y uno de los pilares de

ataque, que sufrió una grave lesión de rodilla en el penúltimo partido de liga.

Los partidos del CV. Prat serán: el sábado 23, a las 11.00 contra CV. Salou y a las 18.00 contra el FC Barcelona y el domingo 24 a las 12.00 contra el CV Sant Boi. ■

JOBLANC

Neteges industrials tècniques
Servei 24 hores per a comunitats

- Sifons
- Desembussos-Claveguerams
- Fosses sèptiques
- Inundacions de pàrquins, etc...

Telf. 675 27 52 52

C. Penedès 117 (Cantonada Av. Verge de Montserrat) • EL PRAT
08820

**Clínica
Pediàtrica i Familiar**
Dr. Nevot - Dra. Casas

☎ 93 370 12 53

- PEDIATRIA I ADOLESCÈNCIA
- ANÀLISIS CLÍNICS
- AL·LÈRGIA I APARELL RESPIRATORI
- ENDOCRINOLOGIA INFANTIL
- PSICOLOGIA I LOGOPÈDIA
- HOMEOPATIA
- OTORRINOLARINGOLOGIA (O.R.L.)
- OFTALMOLOGIA
- TRAUMATOLOGIA I ORTOPÈDIA
- EXPLORACIONS: proves funcionals respiratòries, electrocardiogrames
- MEDICINA FAMILIAR
- CIRURGIA INFANTIL

NATUR HOUSE
Nutrición y Dietética

MÁS DE 1.000 CENTROS VISITAS GRATUITAS NATURHOUSE

CORTA con el SOBREPESO

"Eficacemente, me siento mucho mejor y me canso menos"

"Ahora me encanta ir de tiendas porque encuentro tallas para mí"

¡Siempre hay un antes y un después!

Más de 1.000.000 de personas ya han cortado con el sobrepeso gracias a **NATUR HOUSE**

Siéntete Naturhouse, cada día más cerca de ti. Llama sin compromiso al **93.379.50.96** o ven a visitarnos y descubrirás la manera de estar y sentirte mejor.

DIRECCIÓN CENTRO: Carretera Marina, 28 Bajos
POBLACIÓN: El Prat de Llobregat
TELÉFONO: 93.379.50.96

www.naturhouse.com

Amics d'El Prat omple l'Hotel d'Entitats amb el col·loqui «És segur el subsòl d'El Prat?»

Organitzada per Amics d'El Prat, el passat dimecres 21 de març es celebrà a la sala d'actes de l'Hotel d'Entitats del carrer Gaiter, una taula rodona que amb el suggerent títol: És segur el subsòl d'El Prat? Es pretenia donar a conèixer la problemàtica, que les característiques del nostre subsòl pot generar en el moment en que si fa una actuació de gran envergadura com pot ser els túnels del tren o els pàrkings o el futur pas del metro.

Participaren com a ponents l'Enric Queralt, hidrogeòleg, tècnic de la Comunitat d'Usuaris d'Aigua del Delta del Llobregat, que feu una pedagògica explicació de les variacions del subsòl al Delta del Llobregat, en Javier Jambrina, arquitecte, pèrit forense, expert en estructures i assessor dels veïns del Carmel que feu una molt il·lustrativa presentació basada en la seva dilatada experiència i finalment la Rosario Amador, presidenta de l'AV del Nucli Antic, actuant com a moderador en Jordi Codina, president d'Amics d'El Prat.

Si bé és difícil en un parell d'hores poder treure conclusions concretes si que hi ha alguns aspectes que cal remarcar: resulta simptomàtic que l'informe de la UPC sigui tan contundent a l'hora de treure importància a les esquerdes, però que siguin tan reticents de fer-lo públic en la seva totalitat. Per un altre costat algunes esquerdes poden no ser greus o fàcilment solucionables, però el que és important és fer un control seriós del subsòl per tal de detectar el més mínim moviment. Cal que els afectats treballin units per comunitats de propietaris, per grups de cases i com es consideri més adient en cada cas, per donar més força a les seves reivindicacions davant l'administració i comptant amb el suport de l'Associació de Veïns.

Aquesta ha estat la primera d'un seguit de taules rodones que periòdicament s'aniran organitzant per tractar temes relacionats amb el dia de la nostra ciutat.

Trobada d'ex-alumnes dels Col·legis Nous

Diferents promocions de ex-alumnes dels Col·legis Nous (foto) van celebrar el tradicional sopar anual, que aquest any a complert el XX aniversari. La trobada, que va tenir lloc el passat 9 de febrer en un restaurant de la ciutat, va aplegar a molts "nanos" que els anys cinquanta van cursar la ensenyança primària en aquest centre públic.

El Racó del Berguedà

Plaça de l'Agricultura nº 3 • Telf. 93 379 12 97 • El Prat de L.

MUEBLES

Luna

LA SOLUCIÓN A SUS PROBLEMAS DE ESPACIO

FABRICACIÓN PROPIA

C. Castilla, 38 • Telf. 93 478 78 63 (El Prat de Llobregat)

PESCADERÍA POZO PESCA

PESCADO Y MARISCO FRESCO Y CONGELADO

El mejor pescado y marisco fresco al mejor precio

C. Dos de Maig, nº 2 • EL PRAT Telf. 93 478 20 56

Castelldefels · Barcelona · Diagonal Pnte.50 Javier Pozo. 609 776 115

Especialistes del pneumàtic EQUILIBRATS • ALINEACIÓ DE DIRECCIÓ

PNEUMÀTICS **PUIG**

C / Madoz, 11 • 08820 El Prat de Llobregat Tel. 93 379 13 98 • Fax 93 379 56 03

**Una nova manera
d'entendre la ciutat**

NOUS ESPAIS PÚBLICS I EQUIPAMENTS

La qualitat de vida d'una ciutat la defineixen els seus espais públics. És aquí on ens relacionem amb els altres, on juguem amb els nostres fills, on llegim, passem i descansem... I és en aquests espais on ens adonem que el seu ús, i també la seva cura, ha de ser una responsabilitat necessàriament comuna i compartida. Són nostres i ens preocupem per ells.

Els carrers, parcs, places i equipaments que estem construint i arranjant han estat projectats per afavorir la relació entre les persones, per assegurar que l'espai que comparteix la comunitat és el més proper, agradable, còmode i segur possible.

Creiem en espais amables i humans, en els que visqui gent de totes les edats i cultures; espais que ens ajudin a estendre valors cabdals com el respecte mutu, la identitat, la tolerància i la solidaritat; espais en definitiva que ens ajudin a aconseguir cada vegada més i millor qualitat de vida.

José García

NOUS TEMPS. NOUS REPTES.

**AL PRAT DE
LLOBREGAT
2003 - 2007**

1. Nou complex esportiu municipal del Fondo d'en Peixo
2. Parc del Fondo d'en Peixo
3. Centre Cultural Plaça Catalunya
4. Habitatges de protecció oficial a l'avinguda Remolar
5. Escola Bressol Municipal "El Cabusset"

PSC